

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 505 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 29 ΜΑΡΤΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

■ Νέα επαισχυντή διετής Εθνική Συλλογική Σύμβαση

**Μετά το Ασφαλιστικό
ξεπούλησαν
και το μεροκάματο**

Απεργός ή υπογράφων;

**Στην ανεξάρτητη ταξική οργάνωση
και δράση η διέξοδος**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1430: Άλωση Θεσσαλονίκης από Τούρκους 29/3/1985: Εκλέγεται ΠτΔ ο Χρήστος Σαρτζετάκης 30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1981: Απόπειρα δολοφονίας Ρόναλντ Ρέιγκαν 30/3/1970: Εκρηξη βόμβας («Κίνημα 20 Οκτώβρη») καταστρέφει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπίδων 30/3/1952: Εκτέλεση Μπελογιάννη, Μπάτση, Αργυριάδη και Καλούμενου (Γουδί) 30/3/1947: Εκτέλεση τριών τυπογράφων μακεδονικής εφημερίδας «Αγωνιστής» 30/3/1968: Πρώτο φύλλο παρανόμου «Ριζοσπάστη» 30/3/1968: Ο Παπαδόπουλος λανσάει το «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών», συνοδεύοντάς το με διαγραφή αγροτικών χρεών 30/3/1977: Εμπρηστικές βόμβες σε 14 αυτοκίνητα βορειοαμερικανών (Γλυφάδα, Νέα Σμύρνη, Καισαριανή, Ιλίσια, Κολωνάκι, Γκύζη, Νέο Κόσμο) 31/3: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1946: Πρώτες μετακατοχικές εκλογές (αποχή αριστεράς) 31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου (12 νεκροί) αρχή εμφύλιου 31/3/1931: Ίδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας 31/3/1991: Επίθεση 17N με αντιαρματική ρουκέτα στο ξενοδοχείο Πεντελικόν (Κηφισιά) 1/4/1935: Κατάργηση γερουσίας (Ελλάδα) 1/4/1947: Θάνατος Γεώργιου Β' (56 χρ) - ενθρόνιση Παύλου 1/4/1954: Ίδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1955: Εναρξη ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου 2/4: Ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1968: Ανατίναξη σουίτερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Σνάντερ» από Baader-Epstein (RAF) 2/4/1982: Εισβολή Αργεντινής στα νησιά Φόκλαντ 2/4/1976: Εκρηξη βόμβας στο κεντρικό κατάστημα της τράπεζας Αμερικαν Εξπρές (Σύνταγμα) 3/4/1928: Δίκη Καζαντζάκη-Γληνού για διάδοση ανατρεπτικών ιδεών 3/4/1984: Επίθεση κατά αμερικανού λοχία Ρόμπερτ Τσαντ (17N) 3/4/1922: Με πρόταση του Λένιν εκλέγεται ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΣΕ ο Ιωσήφ Στάλιν 3/4/1881: Σοφία Περόφσκαγια, Αντρέι Ζελιάμπωφ, Νικολάι Κιμπίλτσκι, Νικολάι Ρισάκωφ και Τιμοτέι Μιχαήλωφ (μέλη της Ναρόντναγια Βόλια) εκτελούνται δι' απαγχονισμού για δολοφονία τσάρου Αλέξανδρου Β' 3/4/2003: Εξι νεκροί και τρεις τραυματίες από έκρηξη στα Σωληνοεργεία Κορίνθου 4/4: Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945), Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960), Λεσότο: Ημέρα ηρώων 4/4/1949: Ίδρυση ΝΑΤΟ 4/4/1968: Δολοφονία Martin Luther King (Memphis-Tennessee) από τον Τζέιμς Ερλ Ρέι 4/4/1979: Εκτέλεση Αλί Μπούτο δι' απαγχονισμού από χούντα Ζία Ουλ Χακ (Πακιστάν) 4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 4/4/1970: Η χούντα κλείνει την εφημερίδα "Εθνος" και ασκεί δίωξη κατά Ιωάννη Ζίγδη και αρχισυντακτών 4/4/1981: Εμπρηστικές βόμβες σε αυτοκίνητα Αμερικάνων (Ιλίσια, Ν. Σμύρνη, Αργυρούπολη, Ελληνικό, Π. Φάληρο) 4/4/1987: Το «Rabigh Bay III» μολύνει με 750 τόνους πετρελαίου τη θαλάσσια περιοχή Ασπρόπυργου.

● Επιτέλους, μάθαμε πως θα είναι η αριστερή διακυβέρνηση ●●● «Ομορφη. Χαρούμενη. Αισιόδοξη. Πολύχρωμη. Καινοτόμα. Τολμηρή» ●●● Αυτή ήταν η απάντηση που έδωσε ο Α. Αλαβάνος σε συνέντευξή του στην κυριακάτικη «Ελευθεροτυπία» ●●● Πρέπει να γίνουμε trendy, σύντροφοι, πάρτε το χαμπάρι ●●● Και μη μου λέτε για... χαζά παιδιά, χαρά γεμάτα ●●● Γίνεται να είσαι ταυτόχρονα μαρξιστής-λενινιστής και καλός χριστιανός; ●●● Αμα σε λένε Δημήτρη Χριστόφια, γίνεται ●●● Αυτό τουλάχιστον υποστηρίζει η κόρη του στην «Ελευθεροτυπία» ●●● Υποστηρίζει επίσης, ότι η Εκκλησία «έχει ρόλο κοινωνικό, ανθρωπιστικό» και γι' αυτό «δεν πρέπει να επεμβαίνει σε ζητήματα μη έχοντα σχέση με τη δράση της» ●●● Κάρολε και Βλαδίμηρε, ευτυχώς εσείς πεθάνετε νωρίς ●●● Κι αφήσατε τα σκατά να τα τρώμε στη μάπα εμείς ●●● Η Λιάνα, πάντως, η... χριστιανοκομμουνίστρια του Περισσού, πρέπει να πήρε μια χαρά άλλο πράμα ●●● Η ατάκα της στήλης την προηγούμενη εβδομάδα «είναι τρελοί αυτοί

οι Πασόκοι» επιβεβαιώθηκε ●●● Πρώτη η Φώφη στην εκλογή του εθνικού συμβουλίου στο συνέδριο, τελευταία και καταϊδρωμένη στην εκλογή του πολιτικού συμβουλίου, στο οποίο μπήκε μόνο χάρη στην ποσόστωση ●●● Τώρα που μπήκε, όμως, περιμένουμε με αγωνία τις πρώτες καθοδηγητικές οδηγίες της ●●● Διότι, αν δεν το 'χετε καταλάβει, η Φώφη είναι η νέα Πασιονάρια ●●● Πώς ήταν η Γκερέκου στο προηγούμενο πολιτικό συμβούλιο; ●●● Επίσης, η στήλη πρέπει να εκφράσει την ικανοποίησή της για ένα ακόμη πολιτικό γεγονός ●●● Τελευταία παίρνουμε πολλά e-mails για τις δραστηριό-

τητες της ευρωβουλευτού Μαίρης Μανσούκα ●●● Καλωσορίζουμε επίσης τη δυναμική επιστροφή ενός άλλου πουλέν της στήλης ●●● Ο σαμουράι Βυγοφ Ξιφουλκί και τα χώνει και πάλι στον Καραμανλή ●●● «Το χάρισμα είναι εδώ απλώς το ιδιαίτερο ταλέντο ενός είδους ηθοποιού που παίζει τον ρόλο του "αρχηγού" ή του "πολιτικού ηγέτη"» ●●● «Μέσω αυτής της διαδικασίας, σχεδόν αναπόφευκτα, ένα "νεοφωφισμός" γεννάται» ●●● Κι ύστερα «περιλαβαίνει» τους Λούληδες ●●● «Οι επικοινωνιολόγοι αναλαμβάνουν έργο. Διαλέγουν αόριστες και ασαφείς εκφράσεις, λέξεις,

χρώματα και φωτισκιάσεις, μουσικές και slogans για να επιτευχθεί η σύνθεση των αντιθέτων» ●●● Δε σε ξαναβλέπω με υπουργείο, μέγαλε, αλλά χαλάλι ●●● Δείγμα μοντέρνου (μπρρρρ!) λαϊκισμού από τον Αλαβάνο στη Βουλή ●●● Αναρωτήθηκε τι λένε το βράδυ στις προσευχές τους τα μέλη της κυβέρνησης! ●●● Σε λίγο τον βλέπουμε να φιλάει το χέρι του Τζερόνιμο ●●● Εχω μια απορία και πρέπει να την πω γιατί θα σκάσω ●●● Δηλαδή τώρα, ο Ανδρουλάκης (όχι ο Μίμης, ο άλλος, ο μικρός), ο Μωραϊτής και η Φώφη θα καθοδηγούν τον Πάγκαλο; ●●● Εντάξει, το ξέρω και το άλλο με τον Τοτό ●●● Ζευγάρωσε η επιτυχία για τα Goody's ●●● Μετά τον Φώλια που έγινε υπουργός, ο Ραγκούσης έγινε γραμματέας του ΠΑΣΟΚ ●●● Τρέμετε ξενόφερτα Mc Donald's ●●● Οι Πασόκοι που ζητούν τώρα δημοψήφισμα, γιατί δεν άλλαξαν το σύνταγμα ώστε κάτι τέτοιο να είναι εφικτό; ●●● Η πολιτική δημαγωγία εξατμίζεται μόλις έρθει σ' επαφή με την πρακτική πολιτική ●

◆ Όταν ο Σύνδεσμος Βιομηχανικών Βόρειας Ελλάδας, με βάση δεγματοληπτική έρευνα σε επιχειρήσεις μέλη του, δίνει ποσοστό συμμετοχής στην 24ωρη απεργία της ΓΣΕΕ για το Ασφαλιστικό 36%, μπορούμε να καταλάβουμε πώς ήταν οι διαθέσεις των εργαζόμενων και πόσο «χοντρό» ήταν το ξεπούλημα από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Μιλάμε για βιομηχανίες του ιδιωτικού τομέα, σε μια περιοχή που πλήττεται ιδιαίτερα από την ανεργία και με καπιταλιστές-εργοδότες που διακρίνονται για την επιθετικότητα τους.

◆ Ο Καραμανλής πήγαινε στη Βουλή για να ψηφίσει στις απανωτές ονομαστικές ψηφοφορίες για το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, αλλά παρέμεινε σιωπηλός σαν παγώνι. Ούτε μια φορά δεν πήρε το λόγο για να υπερασπιστεί το νομοθέτημά του. Επικράτησε η «γραμμική Λούλη». Τις κρίσιμες μέρες, όταν η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, ο κόσμος της δουλειάς «έβραζε», ο Καραμανλής έπρεπε να είναι απών, για να μη πλήττεται (κατά το δυνατόν, φυσικά) προσωπικά. Το «σιχτήρ» έπρεπε να το ση-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

κώσει μόνο η Πετραλιά. Την ίδια τακτική ακολούθησε τους τελευταίους μήνες και ο Αλογοσκούφης, που ήταν ο εμπνευστής των βασικών διατάξεων του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου (τα περισσότερα άρθρα καταρτίστηκαν από επιτροπή στελεχών του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών).

◆ Ο βασικός μέτοχος του ΜΕΓΑ (Μπόμπολας) αγόρασε το 70% της εφημερίδας που ήλεγχε ο «κομιστής», τον οποίο το κανάλι ξεφώνιζε. Και ο ξεφωνιζόμενος «κομιστής», που ξιφουλκούσε κατά των «νταβατζήδων», καταγγέλλοντάς τους ότι έστησαν σκευωρία για να του πάρουν την εφημερίδα, δηλώνει ότι «με μοναδικό κριτή-

ριο την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της» η φυλλάδα του πουλήθηκε στην «πλέον ανεξάρτητη οικονομικά και πολιτικά εκδοτική επιχείρηση της χώρας». Όσο για τους σχολιαστές του ΜΕΓΑλου καναλιού, είναι πλέον αναγκασμένοι να καταπιούν τη χολή που έχουν κατά του «κομιστή». Για μια ακόμη φορά ο θαυμαστός κόσμος των media μας... εξέπληξε.

◆ Πέμπτη, 20 Μάρτη, αργά το απόγευμα. Στη Βουλή ψηφίζεται το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο και απέναντί της η ΓΣΕΕ έχει οργανώσει συγκέντρωση-συναυλία. Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ απουσιάζουν, αλλά κάποια στιγμή οι συγκεντρωμένοι βλέπουν ένα

μπλοκ να ανηφορίζει την Πανεπιστημίου. Πολλοί νόμισαν ότι ανεβαίνουν για τη συγκέντρωση, αλλά έπεσαν έξω. Ξαφνικά, βλέπουν τους μπάτσους να ανοίγουν το επί της Βασ. Σοφίας οδόφραγμα. Οι ΜΑΤάδες τραβιούνται στην άκρη, οι κλούβες που έφραζαν

το δρόμο το ίδιο. Το μπλοκ του ΠΑΜΕ-ΚΚΕ στρίβει και μόλις περνάει και ο τελευταίος διαδηλωτής το οδόφραγμα των μπάτσων ξανακλείνει: δυο κλούβες κάθετα στο δρόμο, μπροστά τους διμοιρίες ΜΑΤδων και πιο μπροστά η γνωστή αστυνομική κορδέλα! Τη μέρα που ψηφίζονταν το Ασφαλιστικό, ο Περισσός έκανε πορεία για τα Βαλκάνια και πήγαινε στην αμερικάνικη πρεσβεία! Το αστυνομικό οδόφραγμα ίσχυε μόνο για όσους διαδήλωναν για το Ασφαλιστικό και όχι για την πορεία του Περισσού! Δικαίως, λοιπόν, λίγο αργότερα επεχείρησαν να το σπάσουν οι διαδηλωτές του συντάγματος.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αποφασίσει να κάνει αντιπολίτευση. Δεν φοβόμαστε την πολιτική κρίση, δεν φοβόμαστε τις εκλογές. Είναι θετικό ότι όλες οι δυνάμεις της αντιπολίτευσης δέχτηκαν την πρότασή μας. Με αυτό τον τρόπο σπάσαμε τις διαδικασίες εξπρές που επέβαλε η κυβέρνηση για τη συζήτηση του νομοσχεδίου. Και οι υπόλοιπες μέρες μέχρι τη συζήτηση για το δημοψήφισμα θα είναι μέρες «κινηματικές».

Αλέκος Αλαβάνος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η Ελληνική κοινωνία, οι Έλληνες πολίτες βγαίνουν κερδισμένοι απ' την μεγάλη αυτή ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Φάνη Πάλλη-Πετραλιά

Σε 18 μεγάλες ομάδες ασφαλισμένων από όλα τα ταμεία (πλην του ΟΓΑ) έρχεται αύξηση των ορίων ηλικίας για τη συνταξιοδότηση. Η μικρότερη αύξηση είναι 2 χρόνια, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις η αύξηση μπορεί να φτάσει ακόμη και τα 10 χρόνια. Το βασικό πακέτο αλ-

λαγών στα όρια ηλικίας θα τεθεί σε ισχύ το 2013, ωστόσο επόμενες ρυθμίσεις για τις μητέρες ανήλικων θα τεθούν σε ισχύ το 2009 (για τις νέες ασφαλισμένες) και το 2010 (για τις ασφαλισμένες στο ΙΚΑ). Το εισόδημα των ασφαλισμένων μπορεί να μειωθεί από 10% έως 40% από τις ανατροπές στις πρόωρες και στις επικουρικές συντάξεις.

City Press

Έχει τη μοναδική ευκαιρία τώ-

ρα (α.σ. ο πρόεδρος της Δημοκρατίας) ν' αποδείξει ότι εννοούσε αυτά που έλεγε, ότι έχει κοινωνική ευαισθησία και ότι δεν είναι διατεθειμένος να μην εκφράσει όσα πιστεύει προκειμένου να μη συγκρουστεί με την κυβέρνηση...

Γ. Παντελάκης
(Ελευθεροτυπία)

Η σημερινή οικονομική κρίση στις ΗΠΑ θα θεωρηθεί μάλλον η σοβαρότερη από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Αλαν Γκρίνσπαν
(τέως διοικητής της FED)

Κάποιοι το τελευταίο διάστημα, πέραν του κ. Ευάγγ. Μεϊμαράκη, χαρακτηρίζουν ως «λαγό» της κυβέρνησης και τον πρόεδρο του ΕΒΕΑ κ. Μίχαλο. Τι ζητά, μεταξύ άλλων, στις τελευταίες του παρεμβάσεις ο κ. Μίχαλος; Νέο νόμο για τις απεργίες, που θα καθιστά δυσκολότερη την κήρυξή τους. Για να δούμε, θα επιβεβαιωθούν όσοι δίνουν στον κ. Μίχαλο τον τίτλο του... «λαγού»;

Ημερησία

Το "νέο" μυρίζει ναφθαλίνη. Με το Π.Σ. ο κ. Παπανδρέου

βάζει το κάρο μπροστά από το άλλο -επιστρέφει μια φράση πίσω από το 1996! Αυτό το "καθοδηγητικό όργανο" δεν μπορεί να κυνηγήσει ποσοστά με "4" μπροστά. Μπορεί όμως να εξασφαλίσει στον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ ότι θα έχει το κεφάλι του ήσυχο. Πλην μιας μόνο εξαίρεσης, όσοι μετέχουν στο Π.Σ. είναι "αναλώσιμοι". Ο κ. Παπανδρέου ξεκίνησε το 2004 να τα "αλλάξει όλα". Το 2008 δεν υπάρχει τίποτα να αλλάξει».

Γ. Λακόπουλος (Ελ. Τύπος)

■ Γι' αυτό το πλιάτσικο ποιος θα μιλήσει;

Τα χρηματιστήρια κατακυλούν διεθνώς, το ελληνικό ακόμη περισσότερο, αλλά για τα επενδυμένα σε μετοχές αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων όλοι τηρούν αιδήμονα σιγή. Πρωτίστως οι υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή, που είναι λαλιότατοι όταν αναφέρονται στο χρηματιστηριακό πλιάτσικο της περιόδου 1999-2000, αλλά και όλοι οι υπόλοιποι εμπλεκόμενοι (αντιπολίτευση, συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ΜΜΕ).

Σύμφωνα με στελέχη της Σοφοκλέους, λοιπόν, το τελευταίο πεντάμηνο που τα χρηματιστήρια κατακυλούν τα χαρτοφυλάκια των ασφαλιστικών ταμείων έχουν χάσει περί το 30% της αξίας τους, ποσοστό που αντιστοιχεί σε περίπου 1,8 δισ. ευρώ! Βέβαια, οι απώλειες αυτές είναι στα χαρτιά (όπως και τα κέρδη της προηγούμενης περιόδου, άλλωστε). Μπορεί να πει κάποιος, ότι οι μετοχές κάποια στιγμή θα ξαναέβουν. Τι γίνεται, όμως, αν χρειαστεί να πουλήσουν μετοχές, προκειμένου ν' αποκτήσουν ρευστότητα, όπως κατ' επανάληψη έχει γίνει με τον ΟΑΕΕ, προκειμένου να μπορέσει να πληρώσει τις συντάξεις του; Απλούστατα θα χάσουν από την πτώση, όπως χάνει κάθε τζογαδόρος του χρηματιστηρίου.

■ Γιατί σιωπά ο Ζορμπάς;

Ουμάται μήπως κανείς την ιστορία με το «αμαρτωλό» δομημένο ομόλογο του ΤΣΠΕΑΘ; Πριν από τις εκλογές ακόμα αναμενόταν το πόρισμα του «αδιάφθору» Γ. Ζορμπά, επικεφαλής της Αρχής για την καταπολέμηση του «βρόμικου» χρήματος. Μισός χρόνος πέρασε έκτοτε και πόρισμα δεν είδαμε. Κι όχι μόνο δεν είδαμε πόρισμα, αλλά σταμάτησαν και τα δημοσιεύματα στον Τύπο, που μιλούσαν για τη δράση του διοικητή του ΤΣΠΕΑΘ Δ. Καπράνου και αναφέρονταν σε μυθιστορηματικές λεπτομέρειες σχετικά με την εμπλοκή διάφορων προσώπων, που κουβαλούσαν δέματα με χρήματα με νταλικές κ.λπ. κ.λπ. Παρολαυτά, ο Καπράνος παραμένει ακλόνητος στη θέση του.

Τι έχει συμβεί μπορεί να το ειπώσει ο καθένας. Κάποια συμφωνία, κάποιο πολιτικό «ντίλ» κλεισθήκε στο παρασκήνιο και η υπόθεση αφέθηκε να «ασπίσει». Άλλωστε, την περίοδο συζήτησης του Ασφαλιστικού ουδείς θα ήθελε να πέσει λάδι στη φωτιά. Οι διάφοροι «αδιάφθору» ξέρουν να προσαρμόζονται στους κανόνες του πολιτικού παιχνιδιού. Ειδικά όταν πρόκειται να σώσουν τις θεσούλες τους.

Αυτό που συμβαίνει με τον ΟΤΕ σε άλλες συνθήκες θα προκαλούσε πολιτική κρίση. Η κυβέρνηση εμφανίζεται να δρα ως διαιτητής στο παζάρι δυο καπιταλιστικών ομίλων για την πώληση ενός πακέτου μετοχών από τον ένα στον άλλο, έχοντας επιλέξει στην πραγματικότητα ποιος είναι εκείνος ο όμιλος στον οποίο θέλει να δώσει μια μεγάλη «δουλειά». Πριν από οτιδήποτε άλλο, πρέπει να προσδιοριστεί το είδος της «δουλειάς» που δίνει η κυβέρνηση. Πρόκειται για τον ΟΤΕ, μια μεγάλη κρατική επιχείρηση, η οποία έχει τεράστια κερδοφορία και έχει κάνει σκόνη το μύθο πως το κράτος δεν κάνει για επιχειρηματίας. Μια επιχείρηση που την έχει χρυσοπληρώσει ο ελληνικός λαός επί δεκαετίες.

Ακόμη, πρέπει να σημειωθεί πως οι τελευταίοι που δικαιούνται να φωνάζουν είναι το ΠΑΣΟΚ και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του που ελέγχει την ΟΜΕ-ΟΤΕ. Γιατί η ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ ξεκίνησε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ. Η ΝΔ έρχεται σήμερα να την ολοκληρώσει, εκχωρώντας και το management, που δεν πρόλαβε να εκχωρήσει η κυβέρνηση Σημίτη. Για να δούμε έτσι τα επόμενα χρόνια τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες (που

■ Ξεπουλούν τον ΟΤΕ στη Deutsche Telekom

Κυβέρνηση νταβατζής

πλέον είναι πολύ περισσότερες σε σχέση με το παρελθόν) να εκτινάσσονται στα ύψη και τις εργασιακές σχέσεις στον ΟΤΕ να αλλάζουν άρδην, σε βάρος εργαζόμενων και λαού και προς δόξαν της κερδοφορίας των γερμανικών και άλλων καπιταλιστών.

Τα όσα δηλώνονται δημόσια για την είσοδο της Deutsche Telekom στον ΟΤΕ αποτελούν μόνο τη μισή αλήθεια. Η άλλη μισή παραμένει κρυμμένη, δεν είναι όμως δύσκολο να τη μαντέψει κάποιος. Όταν η MIG, εταιρία διαχείρισης κεφαλαίων αραβικής προέλευσης, με μάντζερ τον Α. Βγενόπουλο, ανακοίνωσε ότι απέκτησε μέσω του χρηματιστηρίου ποσοστό 20% του ΟΤΕ, η κυβέρνηση Καραμανλή και ο νεοφιλελεύθερος Γ. Αλογοσκούφης αντέδρασαν με... σοσιαλδημοκρατική σφοδρότητα. Δήλωσαν ότι δε γουστάρουν τη MIG στον ΟΤΕ και έσπευσαν να ψηφίσουν νόμο με τον οποίο της έφραζαν το δρόμο προς την απόκτη-

ση μεγαλύτερου ποσοστού. Ουσιαστικά, κατέστησαν την επένδυση ασύμφορη για το αραβικό fund, αφού το 20% δε θα του επέτρεπε να πάρει και το management. Η λήψη αυτού του μέτρου αντίκειται στην κοινοτική νομοθεσία, πράγμα που έσπευσε αμέσως να επισημάνει ο αρμόδιος επιτροπός Τσαρλς Μακ Κρίβι, όμως ο Βγενόπουλος με δηλώσεις του εμφανίστηκε να απορρίπτει την προοπτική προσφυγής στα κοινοτικά όργανα. Εύλογα, λοιπόν, γεννιέται η υποψία, ότι ο Αλογοσκούφης τα είχε ήδη βρει παρασκηνακά με το Βγενόπουλο και ότι η νομοθετική ρύθμιση ήταν το άλλοθι που ο τελευταίος ήθελε, προκειμένου να δικαιολογηθεί έναντι των Αράβων, των οποίων τα κεφάλαια διαχειρίζεται. Διότι η MIG δεν επενδύει για να παράγει, αλλά «γυρίζει» τα κεφάλαιά της με κερδοσκοπικό τρόπο.

Μερικούς μήνες αργότερα, εμφανίζεται η MIG να πωλεί το 20% του ΟΤΕ που κατείχε στο γερμανικό τηλεπικοινωνιακό κολοσσό Deutsche Telekom, αποκομίζοντας υπερ-ραξίες τουλάχιστον 200 εκατ. ευρώ. Σε μια περίοδο που τα χρηματιστήρια σε όλο τον κόσμο κατακυλούν, η MIG πουλάει τις μετοχές της στον ΟΤΕ με 23,90 ευρώ το κομμάτι, όταν το κλείσιμο στο ΧΑΑ την ίδια μέρα είναι στα 19,14 ευρώ! Λέτε να έπιασε τους Γερμανούς μαλάκες; Τι «μαύρες» συμφωνίες κρύβονται κάτω απ' αυτή την πώληση; Τι εγγυήσεις έδωσε η κυβέρνηση στους Γερμανούς της DT, ώστε ν' αγοράσουν σ' αυτή την «τσιμπημένη» τιμή;

Αυτό μπορούμε να το καταλάβουμε από την αντίδραση της κυβέρνησης. Πριν καλά-καλά γίνουν γνωστές οι λεπτομέρειες της συμφωνίας, έσπευσε να εκφράσει δημόσια την ικανοποίησή της με δήλωση των δυο συναρμόδιων υπουργών Αλογοσκούφη και Χατζηδάκη. Σαν κοινοί λακέδες, οι δυο νεοφιλελεύθεροι καλωσορίζουν τη Deutsche Telekom στην Ελλάδα και της υπόσχονται μια

άριστη συνεργασία. Οπως γίνεται γνωστό από πλευράς MIG, η κυβέρνηση ήταν ενήμερη για την αγοραπωλησία και είχε δώσει την έγκρισή της.

Με άλλα λόγια, η κυβέρνηση επέλεξε «στρατηγικό εταίρο» για τον ΟΤΕ, στον οποίο σχεδιάζει να εκχωρήσει και το management. «Επιδιώκουμε ένα μοντέλο συνδιοίκησης του ΟΤΕ στο οποίο θα έχουν ρόλο και η Deutsche Telekom και το Ελληνικό Δημόσιο», δήλωσε ο Αλογοσκούφης σε συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Η «συνδιοίκηση» είναι απλά ο φερετζές, πίσω από τον οποίο καλύπτεται η καταρχήν απόφαση για εκχώρηση του management. Διότι ο πανίσχυρος γερμανικός όμιλος δε διοικείται από ηλίθιους ή πρωτάρηδες για να «χώσει» λεφτά σε μια δουλειά την οποία δε θα διαχειρίζεται σύμφωνα με τη στρατηγική του. Το πολύ που μπορεί να διεκδικήσει η κυβέρνηση είναι συμμετοχή στο ΔΣ του ΟΤΕ [ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

■ ΠΑΣΟΚ

Τι έχουν τα έρμα και ψοφούν;

Ηεικόνα του Γιωργάκη να κατεβαίνει σχεδόν κουτροβαλώντας τα σκαλιά του αμφιθέατρου της Βουλής, τα μεσάνυχτα της Τετάρτης 19 Μάρτη, την ώρα που ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Χ. Παπουτσής ανακοίνωνε την αποχώρηση του κόμματος από τη συζήτηση, επειδή ο Σιούφρας έκοψε εθιστικά το λόγο από 40 βουλευτές του που είχαν γραφεί να μιλήσουν, ήταν χαρακτηριστική του κλίματος που επικρατεί στο ΠΑΣΟΚ και της αγωνίας του Γιωργάκη να δείξει ότι είναι ένας δυναμικός αρχηγός. Ετρεξε για να ανακοινώσει κι αυτός το ίδιο που είχε ανακοινώσει ο Παπουτσής! Ηταν δε τόσο απροετοίμαστος που η σύντομη ομιλία του ήταν ένα παραλήρημα χωρίς αρχή και τέλος. Ξεσάχνε λέξεις και δεν τις εύρισκε.

Αν το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ απετέλεσε ένα πολιτικά αδιάφορο γεγονός, που εξελίχτηκε μόνο σε λιστομαχία των διάφορων βαρονιών, τα όσα ακολούθησαν στην πρώτη σύνοδο του εθνικού συμβουλίου πιστοποίησαν ότι τίποτα δεν άλλαξε. Ο Γιωργάκης

πήρε ένα ηχηρό μήνυμα όχι μόνο από τους βενιζελικούς, αλλά και από τους υπόλοιπους βαρόνους. Πρώτο με την άρνηση ορισμένων απ' αυτούς (Ρέππας, Παπουτσής) να αναλάβουν τη γραμματεία και δεύτερο με την οριακή εκλογή του Ραγκούση με το ισχυρό ποσοστό του 58% (αρκεί να θυμηθούμε ότι η Ξενογιαννακοπούλου εκλέχτηκε με 82% και ο Αθανασάκης με 80%).

Το πολιτικό συμβούλιο που επέλεξε ο Γιωργάκης είναι ένα όργανο ασήμαντου πολιτικού βάρους, που ούτε στην κοινωνία μπορεί να έχει διείσδυση ούτε στο ΠΑΣΟΚ να περάσει γραμμή. Γι' αυτό και ο Γιωργάκης είναι αναγκασμένος να δώσει ρόλο στους βαρόνους, είτε στο πλαίσιο κάποιας «σκιάδους» κυβέρνησης είτε στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών τομέων εργασίας. Αναγκασμένος είναι ακόμη να δώσει ρόλο στον Βενιζέλο (μύλλον θα τον ορίσει κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο). Ο ίδιος θέλει να ελέγξει μόνο τον κομματικό μηχανισμό, στον οποίο επιθυμεί να εφαρμόσει την «ένος ανδρός αρχή». Γι' αυτό και ξεφορτώθηκε «στεγνά» τον Πολυζωγόπουλο, φορτώνοντάς του την αποτυχία να ρυθμίσει τη σύνθεση του εθνικού συμβουλίου σύμφωνα με το «χαρτάκι» που του είχαν δώσει οι συνεργάτες του. Έχει μεγάλη πλάκα να διαβάσεις δηλώσεις του Πολυζωγόπουλου ότι «οι μηχανισμοί δεν με εμπνέουν, αν και δεν μπόρεσα πάντοτε να ξεφύ-

νω από την αναγκαιότητά τους» και αποπλιστική ομολογία λιστομαγειρεμάτων σε μια -κατά τα άλλα-... δημοκρατική διαδικασία («η διαχείριση του ποιοι θα στηριχθούν, δεν ήταν μόνο δική μου υπόθεση»). Από τον ίδιο τον αρχιλιστομάγειρο έχουμε και μια αποκαλυπτική περιγραφή του τι συνέβη στο συνέδριο: «Ηταν υπόθεση ενός επιτελείου από ηγετικά στελέχη που, αρκετά από αυτά, περιόρισαν τη συμμετοχή τους μόνο στο σχεδιασμό. Δεν υποστήριξαν τις επιλογές, αρκετοί εργάστηκαν μόνο για τις προσωπικές τους προτιμήσεις και κάποιοι μόνο για τον εαυτό τους και την παρέα τους. Έτσι, παρά την πολυδιάσπαση, οργανωμένη ή μη, το αριθμητικό αποτέλεσμα μπορεί να θεωρηθεί ικανοποιητικό, ενώ στο ποιοτικό μέρος, χωρίς να αναφέρομαι σε συνεργάτες του προέδρου, υπολείπεται του στόχου. Υπάρχουν στελέχη που θα έπρεπε να είναι στο νέο Εθνικό Συμβούλιο, αλλά δεν εκλέχθηκαν. Αυ-

τό με πίκρανε πολιτικά και ανθρώπινα. Γι' αυτό και δεν θέλησα να συνεργασθώ στη συνέχεια στενά με όσους οδήγησαν σ' αυτήν την εξέλιξη. Τους υπενθυμίζω, όμως, ότι οι προσωπικές στρατηγικές έχουν σύντομη ημερομηνία λήξεως».

Είναι πραγματικά απορίας άξιο ποια θα είναι από εδώ και πέρα η πορεία του ΠΑΣΟΚ. Με το Ασφαλιστικό έχασε μια ακόμη ευκαιρία να βγάλει υπεραξία σε βάρος της κυβέρνησης. Στο τέλος, φάνηκε να σέρνεται πίσω από την πρόταση Αλαβάνου για δημοψήφισμα, έχοντας χάσει κάθε πρωτοβουλία. Ο Γιωργάκης έβγαλε μπόλικες φωτογραφίες στην απεργιακή συγκέντρωση, αλλά οι περισσότερες δημοσιεύθηκαν με ειρωνικά σχόλια στον Τύπο. Το συμπέρασμα είναι ότι «νταβατζήδες», να τους δώσει «γην και ύδωρ», προκειμένου να γυρίσουν το «παιχνίδι» υπέρ του ΠΑΣΟΚ και σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο αυτοί μπορούν ν' αλλάξουν τα δεδομένα, γιατί σε κοινωνικό επίπεδο επικρατεί παγωνιά για το ΠΑΣΟΚ.

■ Καβαλημένα καλάμια

«Οι κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές προβάλλουν στο διεθνή ορίζοντα, και στην Ευρώπη: Γερμανία, Ολλανδία, Κύπρος. Πιστεύω όμως βαθιά ότι ο αδύναμος κρίκος τους, το πεδίο του μεγάλου εγχειρήματος, είναι η Ελλάδα. Γιατί εδώ υπάρχει ένα σαθρό και αναξιόπιστο πολιτικό σύστημα και μια εμπνευσμένη, μαχητική και αποτελεσματική ριζοσπαστική αριστερά».

Α. Αλαβάνος (Ελευθεροτυπία)

Λίγο ακόμα και θα μας πουν, ότι ετοιμάζονται για την έφοδο στους ουρανούς.

Σύγκρουση εξουσιαστικών συμφερόντων και όχι αγώνας για την ελευθερία

Μπορεί στην Παλαιστίνη και το Ιράκ οι σφαγές να κοστίζουν τη ζωή σε χιλιάδες αμάχους και παιδιά, όμως η αναταραχή στο Θιβέτ συγκίνησε περισσότερο τα διεθνή ΜΜΕ, αν και κόστισε τη ζωή σε πολύ λιγότερους ανθρώπους. Σύμφωνα με την εξόριστη κυβέρνηση του Θιβέτ με επικεφαλής τον 14ο Δαλάι Λάμα, Τενζίμ Γκουάτσο, που εδρεύει στην Ινδία, από τις 10 Μάρτη που ξεκίνησαν οι ταραχές έχουν σκοτωθεί 140 άτομα από την κινεζική καταστολή.

«Ευτυχώς» που η «διεθνής κοινότητα» (ή μάλλον οι «επικεφαλής» ή νταβατζήδες επί το ακριβέστερο) ευαισθητοποιείται. Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με «τρομοκράτες» (όπως οι Παλαιστίνιοι και οι Ιρακινοί), αλλά με ανθρώπους που ζητούν ελευθερία και μάλιστα κινητοποιούνται ενάντια σε έναν εχθρό των ΗΠΑ και της Δύσης, που έχει τολμήσει να σηκώσει κεφάλι παγκόσμια. Ετσι, ενώ για την Παλαιστίνη, το Ιράκ και άλλες χώρες η «διεθνής κοινότητα» παρουσιάζει ευαισθησία ελέφαντα, και ο Μπους να δηλώνει ανήσυχος από την καταστολή, ο Σαρκοζί να εξετάζει το ενδεχόμενο να μπιτσιτάρει την τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων που θα γίνουν τον ερχόμενο Αύγουστο στην Κίνα! Βέβαια, η «ευαισθησία» έχει και τα όριά της, καθώς η Κίνα δεν είναι κάποια μπανανιά, αλλά μια ανερχόμενη ιμπεριαλιστική δύναμη.

Όμως, όσο κι αν καταγγέλλει κανείς (και ορθά) την κινεζική κατασταλτική μανία και τη βαρβαρότητα του κινεζικού καπιταλισμού (η οποία είναι σε όλα τα επίπεδα και όχι μόνο ενάντια στους διαδηλωτές του Θιβέτ), ο αγώνας των μοναχών του Θιβέτ «για την ελευθερία» δε μπορεί παρά να τον βάζει σε υποψίες, τόσο ως προς το χρόνο του ξεσπάσματος (πέντε μήνες πριν από την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων) όσο και ως προς τα αιτήματα (επιστροφή Δαλάι Λάμα κτλ). Η χρόνια συνεργασία του Δαλάι Λάμα με τη CIA αποτελεί κοινό μυστικό. Η εξόριστη κυβέρνησή του παραδέχτηκε μάλιστα προ δεκαετίας (βλέπε New York Times, 2/10/1998), ότι έπαιρνε από τη CIA τη δεκαετία του '60 1,7 εκατομμύρια δολάρια ετησίως, διαψεύδοντας όμως ότι η CIA είχε κόψει μισθό της τάξης των 180.000 δολαρίων ετησίως στο θιβετιανό ηγέτη, όπως «διέδιδαν οι κακές γλώσσες».

Οι προσπάθειες της CIA να δημιουργήσει αναταραχές στο Θιβέτ για να αποσταθεροποιήσει την «κομμουνιστική» κυβέρνηση της Κίνας είναι κι αυτές γνωστές. Αποκαλύφθηκαν μάλιστα στο αμερικάνικο κοινό για πρώτη φορά από την ακροδεξιά Chicago Tribune, στο άρθρο της με τίτλο «Το μυστικό της CIA στο Θιβέτ» (15/1/1997). Γι' αυτό το λόγο ακόμα και έγκυρες αστικές εφημερίδες, όπως οι Asia Times, υποστηρίζουν ότι οι CIAτζήδες έβαλαν το χεράκι τους και σ' αυτή την «εξέγερση»: «Συνεπώς η CIA έπαιξε για μια ακόμα φορά το "μεγάλο παιχνίδι" στο Θιβέτ;... Η πιθανότερη απάντηση είναι να και πράγματι θα ήταν μάλλον εκπληκτικό εάν η CIA δεν εκδήλωνε κάτι περισσότερο από ένα φευγαλέο ενδιαφέρον για το Θιβέτ. Αυτό είναι, μετά απ' όλα αυτά, που πληρώνεται να κάνει» («Tibet, the "great game" and the CIA», Asia Times, 26/3/2008).

Η βαρβαρότητα των κινεζών μπάτσων δε δικαιώνει τον αγώνα των θιβετιανών μοναχών που μάλλον σύγκρουση αντιτιθέμενων εξουσιαστικών συμφερόντων θυμίζει, παρά γνήσια λαϊκή κινητοποίηση.

■ Ιράκ

Σίιτες κατά Σιιτών

Διαστάσεις εμφυλίου πολέμου απειλούν να πάρουν οι συγκρούσεις που μαίνονται από την περασμένη Τρίτη μεταξύ των Σιιτών στη Βασόρα, στη Βαγδάτη και σε άλλες πόλεις του νότιου Ιράκ. Ο Ιρακινός στρατός, που αποτελείται στη συντριπτική πλειοψηφία από τις σιιτικές «Ταξιαρχίες Μπαντρ» του «Ανώτατου Ιρακινού Ισλαμικού Συμβουλίου», με την υποστήριξη αμερικάνικων στρατευμάτων καθώς και αναγνωριστικών και βομβαρδιστικών αεροσκαφών, πολεμούν εναντίον του «Στρατού του Μεχντί», πολιτοφυλακή του σιιτικού ισλαμικού κινήματος του Μοκτάνα αλ - Σαντρ.

Η «έφοδος των Ιπποτών», όπως αποκαλείται η επιχείρηση του ιρακινού στρατού στη Βασόρα εναντίον του «Στρατού του Μεχντί», ξεκίνησε λίγο πριν από τα ξημερώματα της 24ης Μαρτίου και μέχρι το βράδυ επεκτάθηκε στη Σαντρ Σίτι στη Βαγδάτη, στην Κουτ, στη Χίλα και σε άλλες πόλεις του νότιου Ιράκ. Παρών στη Βασόρα και ο ίδιος ο Ιρακινός πρωθυπουργός Μαλίκι, για να επιβλέπει την εξέλιξη της επιχείρησης, γεγονός που υποδηλώνει τη σημασία που της αποδίδουν οι Αμερικάνοι και η Ιρακινή κυβέρνηση. Τουλάχιστον 70 είναι οι νεκροί και 300 οι τραυματίες μέχρι στιγμής από τις πολυώρες συγκρούσεις.

Στη Βαγδάτη, η Πράσινη Ζώνη, όπου βρίσκεται η αμερικάνικη πρεσβεία και η έδρα της Ιρακινής κυβέρνησης, δέχεται παρατεταμένες επιθέσεις με ρουκέτες και όλμους

του σιιτικού κινήματος του Σαντρ, ανάμεσα σε «μετριοπαθείς» και «εξτρεμιστικά στοιχεία».

Ο «Στρατός του Μεχντί» και το σιιτικό κίνημα του Σαντρ είναι σήμερα η μεγα-

λύτερη πολιτική δύναμη στη χώρα και ο πιθανότερος νικητής των περιφερειακών εκλογών που θα γίνουν το ερχόμενο φθινόπωρο. Οι Αμερικάνοι, αφού χρησιμοποίησαν τις δύο σιιτικές πολιτοφυλακές για να χτυπήσουν τους Σουνίτες και την αντικατοχική αντίσταση, ρίχνουν τώρα τις «Ταξιαρχίες Μπαντρ» εναντίον του «Στρατού του Μεχντί», με στόχο να αποδυναμώσουν το κίνημα του Σαντρ ενόψει των εκλογών, αλλά πρώτα και κύρια για περάσει η Βασόρα υπό τον έλεγχο των Αμερικάνων και του Ιρακινού Στρατού. Γιατί η Βασόρα είναι το οικονομικό κέντρο του Ιράκ, κέντρο του εμπορίου και των εξαγωγών πετρελαίου, με τεράστια αποθέματα πετρελαίου και διυλιστήρια στη γύρω περιοχή.

Μετά την παράδοση της πόλης από τα βρετανικά στρατεύματα στον ιρακινό στρατό και την αστυνομία τον περασμένο Δεκέμβρη, η Βασόρα ουσιαστικά πέρασε στα χέρια των σιιτικών πολιτοφυλακών, με το «Στρατό του Μεχντί» και το κίνημα του Σαντρ να κερδίζει περισσότερο έδαφος στον ανταγωνισμό, συχνά και με τα όπλα, για τη νομή της εξουσίας και του πλούτου. Οι Αμερικάνοι δεν εμπιστεύονται για πολλούς λόγους το Σαντρ. Γι' αυτό επιχειρούν να χτυπήσουν και να αποδυναμώσουν το κίνημα του οποίου ηγείται.

από την περασμένη Κυριακή, 23 Μαρτίου, σε μια από τις οποίες την περασμένη Τρίτη τραυματίστηκαν σοβαρά τρεις Αμερικάνοι. Αμερικάνικα στρατεύματα έχουν περικυκλώσει και αποκλείσει το προπύργιο των Σιιτών στη Βαγδάτη, τη Σαντρ Σίτι, όμως οι δρόμοι της ελέγχονται από το «Στρατό του Μεχντί», που έχει εγκαταστήσει σε πολλά σημεία φυλάκια ελέγχου, επανδρωμένα με 20 πάνοπλους άντρες το καθένα. Από τις συγκρούσεις σε διάφορες περιοχές της Βαγδάτης υπάρχουν τουλάχιστον 20 νεκροί και 140 τραυματίες.

Στην πόλη Χίλα, οι αμερικάνικοι βομβαρδισμοί έχουν προκαλέσει το θάνατο 11 και τον τραυματισμό 18 πολιτών, σύμφωνα με τους Αμερικάνους, ενώ σύμφωνα με ντόπιους Ιρακινούς αξιωματούχους οι νεκροί φτάνουν τους 60. Στην πόλη Κουτ, ο «Στρατός του Μεχντί» έχει καταλάβει περισσότερες από 5 περιοχές και έδωσε την αστυνομία.

Παράλληλα, ο Σαντρ κάλεσε το λαό να κατέβει σε διαδηλώσεις και απεργία για να απαιτήσει να σταματήσουν οι επιθέσεις εναντίον του «Στρατού του Μεχντί», με αποτέλεσμα πολλές σιιτικές πόλεις και μεγάλες περιοχές της Βαγδάτης να έχουν νεκρώσει.

Στις 26 Μαρτίου, ο Ιρακινός πρωθυπουργός εξέδωσε τε-

λεσίγραφο, απαιτώντας από τους μαχητές του «Στρατού του Μεχντί» να παραδώσουν τα όπλα τους σε 72 ώρες, διαφορετικά θα θεωρούνται παράνομοι και θα υποστούν σοβαρές κυρώσεις. Ο Σαντρ απάντησε καλώντας το Μαλίκι να αποσύρει από τη Βασόρα τους 15.000 άντρες του Ιρακινού στρατού και να στείλει μια κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία για διαπραγματεύσεις για να αντιμετωπιστεί η κρίση. Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές (27 Μαρτίου) οι μάχες συνεχίζονται και δε διαφραίνεται κάποια διέξοδος.

Οι Αμερικάνοι και η Ιρακινή κυβέρνηση ισχυρίζονται ότι στόχος της «Εφόδος των Ιπποτών» δεν είναι ο «Στρατός του Μεχντί» και ο Σαντρ, αλλά οι «εγκληματικές συμμορίες» που προκαλούν τη βία και το χάος. Ιδιαίτερα οι Αμερικάνοι υποστηρίζουν ότι στόχος τους είναι «ειδικές ομάδες» στο «Στρατό του Μεχντί», που εκπαιδεύονται και εξοπλίζονται από τη δύναμη «Quds» των Ισλαμικών Επαναστατικών Φρουρών του Ιράν. Στις ομάδες αυτές καθώς και στο Ιράν αποδίδουν την ευθύνη και για τις τελευταίες επιθέσεις στην Πράσινη Ζώνη. Προφανώς, γιατί δε θέλουν να έρθουν σε ανοιχτή και πλήρη ρήξη με το Σαντρ και ταυτόχρονα γιατί εδώ και καιρό προσπαθούν να προκαλέσουν ρήξη στις γραμμές

Η Ρωσία κλιμακώνει τις πιέσεις στη Γεωργία

Με συντριπτική πλειοψηφία αποφάσισε η ρωσική βουλή στις 21 Μαρτίου να ζητήσει από το ρώσο πρόεδρο να εξετάσει την αναγνώριση της ανεξαρτησίας της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας, που αποσχίστηκαν από τη Γεωργία κατά τη διάρκεια του πολέμου στις αρχές της δεκαετίας του '90. Η ίδια απόφαση καλεί τον Πούτιν να επιταχύνει τη διαδικασία της αναγνώρισης σε περίπτωση που γίνουν βήματα για την ένταξη της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ, να αυξήσει τον αριθμό των ρωσικών στρατευμάτων, που έχουν αναπτυχθεί στις δύο επαρχίες ως ειρηνευτική δύναμη, και

να ανοίξει διπλωματικές αποστολές σ' αυτές.

Η απόφαση αυτή προφανώς πάρθηκε με τη συγκατάθεση του Πούτιν, αφού οι βουλευτές του κόμματός του κυριαρχούν στη βουλή, και αποτελεί κλιμάκωση των πιέσεων στην κυβέρνηση του αμερικανόφιλου Μιχαήλ Σακασβίλι, ενόψει της συνόδου κορυφής του ΝΑΤΟ, που θα πραγματοποιηθεί 2 με 4 Απριλίου στο Βουκουρέστι, με την παρουσία του Πούτιν, στην οποία θα συζητηθεί, μεταξύ άλλων, η ένταξη της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ.

Το Κρεμλίνο φαίνεται αποφασισμένο

να αποτρέψει αυτή την εξέλιξη, εκβιάζοντας με την αναγνώριση της ανεξαρτησίας των δύο επαρχιών, για την οποία χρησιμοποιεί όχι μόνο το προηγούμενο του Κοσόβου, αλλά και το γεγονός ότι η κυβέρνηση Σακασβίλι απέκλεισε τις δυο επαρχίες από το δημοψήφισμα που έγινε για την ένταξη της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ, γνωρίζοντας ότι θα την καταψηφίσουν, καθώς και το ότι το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού έχουν ρωσικά διαβατήρια και θεωρούνται ρώσοι πολίτες, τα συμφέροντα των οποίων οφείλει να υπερασπίζεται και να προστατεύει τους ίδιους.

■ Μετά την κατάρρευση μιας ακόμα συμφωνίας με τη Χαμάς

Σε αδιέξοδο η Φατάχ

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι από τις υπογραφές των αντιπροσώπων της Φατάχ και της Χαμάς στη «διακήρυξη της Σανάα» (πρωτεύουσα της Υεμένης) την περασμένη Κυριακή και η ανακοίνωση του προεδρικού γραφείου της Παλαιστινιακής Αρχής έβαλε ταφόπλακα και σ' αυτή τη συμφωνία. Κι αυτό γιατί απαιτήθηκε να εφαρμοστούν πρώτα όλοι οι όροι της διακήρυξης και μετά να γίνει «διάλογος» κι όχι η διακήρυξη αυτή να είναι μια βάση για την επανέναρχη του ενδοπαλαιστινιακού διαλόγου, όπως ζητά η Χαμάς.

Τι σημαίνει να εφαρμοστούν πρώτα όλοι οι όροι της διακήρυξης; Η διακήρυξη της Σανάα προβλέπει την επανέναρχη του διαλόγου στη βάση των συμφωνιών του Καΐρου του 2005 και της Μέκκα του 2007, που οδήγησαν στην κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», τη διεξαγωγή νέων εκλογών, την αναδόμηση των υπηρεσιών ασφαλείας και την επιστροφή της Παλαιστίνης κατάστασης στην Παλαιστίνη που ήταν πριν από την ενδοπαλαιστινιακή σύγκρουση στη Λωρίδα της Γάζας. Το τελευταίο θέλει να εξασφαλίσει πρώτα ο Αμπάς, δηλαδή να διαλυθεί η κυβέρνηση που εδρεύει στη Λωρίδα της Γάζας (η οποία, σημειωτέον, είναι η μόνη εκλεγμένη κυβέρνηση, σε αντίθεση με την κυβέρνηση «έκτακτης ανάγκης» που έφτιαξε δικτατορικά ο Αμπάς στην Δυτική Οχθη το περασμένο καλοκαίρι), να υποταχτεί η Χαμάς στην εξουσία του Αμπάς και στην παράνομη κυβέρνησή του διαλύοντας το ένοπλο τμήμα της και μετά – όταν ο Αμπάς θεωρήσει ότι οι συνθήκες είναι κατάλληλες – να προκηρυχτούν εκλογές για να σταθεροποιηθεί η πολιτική κατάσταση στην Παλαιστίνη.

Αυτό το σχέδιο δεν το δέχεται η Χαμάς που με επανειλημμένες δηλώσεις στελεχών της ξεκαθάρισε ότι δε θα αποδεχτεί τις αμερικάνικες επιταγές και την επάνοδο των διεφθαρμένων υπηρεσιών ασφαλείας στη Λωρίδα της Γάζας (δηλαδή του γνωστού αμερικανόδουλου στελέχους της Φατάχ, Μοχάμεντ Νταχλάν και της κλίκας του), ενώ επεσήμανε ότι η διακήρυξη της Υεμένης αφορά στα εκκρεμή ζητήματα της πολιτικής κατάστασης όλης της Παλαιστίνης και όχι μόνο της Λωρίδας της Γάζας.

Το αδιέξοδο είναι προφανές. Όμως, το πρόβλημα δεν το έχει η πλευρά της Χαμάς, αλλά ο παλαιστίνιος πρόεδρος Μαχμούντ Αμπάς. Κι αυτό γιατί για

Ντικ Τσένι - Μαχμούντ Αμπάς

πρώτη φορά μετά τη ντε φάκτο διχοτόμηση της Παλαιστίνης, φαίνεται να υπάρχει διχασμός μέσα στην ίδια τη Φατάχ ως προς την αντιμετώπιση της ενδοπαλαιστινιακής κρίσης. Μια μέρα μετά την υπογραφή της συμφωνίας (και όμως τυχαίως τη μέρα της συνάντησής του με τον αμερικάνο αντιπρόεδρο, Ντικ Τσένι), ο Αμπάς «άδειασε» τον εκπρόσωπο της Φατάχ, Αζάμ Αλ-Αχμέντ, που υπέγραψε τη συμφωνία, λέγοντας ότι δεν ήταν εξουσιοδοτημένος να υπογράψει τέτοια συμφωνία, ενώ ο Αχμέντ Κορέι (πρώην πρωθυπουργός της Φατάχ και νυν διαπραγματευτής με τους Σιωνιστές) δήλωσε ότι ο Αχμέντ έκανε του κεφαλιού του. Όπως τυχαίως, παρόμοιες δηλώσεις έκανε και ο Ντικ Τσένι την ίδια μέρα (την περασμένη Δευτέρα), υποστηρίζοντας ότι τα συμπεράσματά του από τη συνάντηση

με τον Αμπάς είναι ότι η Παλαιστινιακή Αρχή έχει θέσει ως όρο την παράδοση της εξουσίας της Χαμάς στη Γάζα, προκειμένου να ξεκινήσει ο οποίος διάλογος συμφιλίωσης!

Από τη μεριά του ο Αζάμ Αλ-Αχμέντ υποστήριξε ότι ο Αμπάς ήταν πλήρως ενήμερος για το τι επρόκειτο να γίνει στην Υεμένη, ότι επανειλημμένα προσπάθησε να επικοινωνήσει με τον Αμπάς πριν υπογράψει την συμφωνία, χωρίς όμως να μπορέσει να τον βρει, επειδή εκείνη την ώρα συνομιλούσε με τον Τσένι, και κατήγγειλε ότι υπάρχουν άνθρωποι μέσα στην Παλαιστινιακή Αρχή και στη Φατάχ που προσπαθούν να σαμποτάρουν τη συμφωνία.

Και μόνο το γεγονός ότι η Φατάχ αναγκάστηκε (στην κυριολεξία σύρθηκε) να συζητήσει με τη Χαμάς για την επανέναρχη του διαλόγου (που από

την πρώτη στιγμή της ενδοπαλαιστινιακής κρίσης ζητούσε η Χαμάς), πράγμα που αρνιόταν πεισματικά ο Αμπάς όλο το προηγούμενο διάστημα, δείχνει το ζόρι που τραβάνε η Παλαιστινιακή Αρχή και η Φατάχ. Πράγμα όμως που είναι φυσικό, μετά τις τελευταίες δημοσκοπήσεις από το «Παλαιστινιακό Ερευνητικό Κέντρο για την Πολιτική και τις Δημοσκοπήσεις» (ελέγχεται πλήρως από την Παλαιστινιακή Αρχή), που όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» έδειξαν σαφή άνοδο της δημοτικότητας του παλαιστίνιου πρωθυπουργού (της Χαμάς), Ισμαήλ Χανίγια (ο οποίος ξεπέρασε τον Αμπάς) και πρωτοφανή υποστήριξη της αντίστασης από τη συντριπτική πλειοψηφία του παλαιστινιακού λαού, όχι μόνο στην Λωρίδα της Γάζας αλλά και στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Ήταν αυτές οι δημοσκοπήσεις που θορύβησαν την ηγεσία της Φατάχ και την ανάγκασαν να συρθεί στο διάλογο με τη Χαμάς και τον αντιπρόσωπο της Φατάχ να υπογράψει τη διακήρυξη της Σανάα. Η πίεση στις συμπληγάδες της κομματικής της επιβίωσης από τη μια και της υποταγής της στις αμερικάνικες επιταγές από την άλλη, προκάλεσε τις πρώτες ρωγμές μέσα στην Φατάχ. Κι αυτό είναι που φάνηκε τόσο ξεκάθαρα από την κατάρρευση αυτής της συμφωνίας αμέσως μετά την υπογραφή της.

■ Αφγανιστάν

Παρανάλωμα του πυρός δεκάδες βυτιοφόρα

Η μεγαλύτερη επίθεση των τελευταίων χρόνων στο σύστημα εφοδιασμού των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν σημειώθηκε την περασμένη Κυριακή, 23 Μαρτίου, στο συνοριακό Πακιστανικό Τελωνείο Τόρκχαμ, την ώρα που περισσότερα από 100 βυτιοφόρα, τα οποία μετέφεραν καύσιμα για τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν, περίμεναν στο πάρκινγκ του τελωνείου για να περάσουν από τελωνειακό έλεγχο. Γύρω στις 20.00 τοπική ώρα, εξεράγησαν δύο ισχυροί ωρολογιακοί εκρηκτικοί μηχανισμοί προκαλώντας αλλεπάλληλες εκρήξεις και μια τεράστια πυρκαγιά, οι φλόγες της οποίας τύλιξαν τα βυτιοφόρα, από τα οποία 60 υπέστησαν σοβαρές ζημιές και 40 καταστράφηκαν ολοσχερώς, ενώ 100 περίπου άνθρωποι, κυρίως οδηγοί, τραυματίστηκαν.

Οι πακιστανικές αρχές έδωσαν εντολή για τη διεξαγωγή έρευνας, ενώ έχουν συλληφθεί και ανακρίνονται μερικοί συνοριακοί φρουροί και υπάλληλοι του τελωνείου, για τους οποίους υπάρχουν υπόνοιες ότι συνεργάστηκαν με τους Ταλιμπάν για την πραγματοποίηση της επίθεσης.

Το μεγαλύτερο μέρος των καυσίμων για τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν έρχεται από το Πακιστάν με βυτιοφόρα, τα οποία γίνονται όλο και πιο συχνά στόχος επιθέσεων από τους Ταλιμπάν που επιχειρούν στα αφγανοπακιστανικά σύνορα. Τουλάχιστον τρία βυτιοφόρα καταστρέφονται ή παθαίνουν σοβαρές ζημιές κάθε μήνα από τέτοιες επιθέσεις τους τελευταίους 12 μήνες.

Στόχος τους είναι να προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα στον ανεφοδιασμό των στρατευμάτων κατοχής. Το 80% του συνολικού ανεφοδιασμού των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν γίνεται από το Πακιστάν, από το δρόμο που ενώνει τη βορειοδυτική πόλη Πεσαβάρ, μέσω της συνοριακής επαρχίας Khyber Agency, με την αφγανική επαρχία Nangarhar, η οποία απέχει έξι ώρες οδικώς από την Καμπούλ. Σύμφωνα με ρεπορτάζ των «Asia Times» (21/3/08), οι Ταλιμπάν ετοιμάζονται να ανοίξουν νέα μέτωπα στις δυο αυτές επαρχίες, από τις οποίες η πρώτη, η Khyber Agency, δεν ήταν ποτέ υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν και η δεύτερη, η Nangarhar, είναι μια σχετικά ήσυχη περιοχή. Για το σκοπό αυτό δούλεψαν σκληρά όλη την περασμένη χρονιά, για να αυξήσουν την επιρροή τους στον πληθυσμό και να οργανώσουν μαχητικούς πυρήνες.

■ Κολομβία

Δολοφονούν πολίτες για να παρουσιάσουν έργο

Αμυχωρό από το στρατό στην Κολομβία τα τελευταία χρόνια, προκειμένου η συμμορία του Αλβάρου Ουρίμπε, που κυβερνά τη χώρα, να παρουσιάσει επιτυχίες στον πόλεμο κατά των αριστερών ανταρτών. Σύμφωνα με ρεπορτάζ των «Los Angeles Times» (21/3/08), ο στρατός, κάτω από τη πίεση να δείξει έργο, δολοφονεί πολίτες, συνήθως αγρότες και άνεργους νέους, και τους χαρακτηρίζει αριστερούς αντάρτες.

Με βάση τις καταγγελίες και τις μαρτυρίες των οικογενειών των θυμάτων, μια οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η «Κολομβιανή Επιτροπή Νομικών», μόνο την περασμένη χρονιά, κατέγραψε 287 τέτοιες δολοφονίες. Φυσικά, ο πραγματικός αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος, γιατί πολλές οικογένειες σιωπούν για να μη θρηνήσουν κι άλλα θύματα. Σ' όλες σχεδόν τις περιπτώσεις επαναλαμβάνεται το ίδιο σενάριο. Τα θύματα

τη στιγμή που εξαφανίζονται φορούν πολιτικά ρούχα και όταν ανακαλύπτονται τα πτώματά τους είναι ντυμένα με τις στολές παραλλαγής που φορούν οι αντάρτες.

Ο αριθμός των δολοφονιών αυτών αυξάνεται σταθερά τα τελευταία χρόνια, σημειώνοντας αύξηση 10% την περασμένη χρονιά. Γιατί ο αυξανόμενος αριθμός νεκρών (ανταρτών και «ανταρτών») αποτελεί το βασικό δείκτη επιτυχίας των στρατιωτικών επιχειρήσεων εναντίον του αριστερού αντάρτικου. Αυτό εξυπηρετεί όχι μόνο την κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά αποτελεί ισχυρό οικονομικό κίνητρο και για τους δολοφόνους. Σύμφωνα με τις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κολομβία, ακόμη και αξιωματικοί του στρατού παραδέχονται ότι οι στρατιώτες και οι αξιωματικοί των μονάδων που σκοτώνουν περισσότερους αντάρτες αμείβονται με χρήματα και προαγωγές.

Οι περισσότερες δολοφονίες από το στρατό έχουν γίνει στις περιφέρειες της Μέτα και της Αντιόκια. Ο δικηγόρος, Ramiro Orjuela Aguilar, ακτιβιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα από τη Μπογκοτά, που εκπροσωπεί τις οικογένειες 20 θυμάτων, κατηγορεί το στρατό ότι χρησιμοποιεί πληροφοριοδότες, οι οποίοι κατονομάζουν ανθρώπους και πληρώνονται γι' αυτό, είτε είναι βάσιμες οι πληροφορίες που δίνουν είτε όχι. Ο ίδιος υποστηρίζει ότι αρκετά από τα θύματα ήταν νεολαίοι που κατοικούσαν μέσα και γύρω από τη Γρανάδα, μια γεωργική και κτηνοτροφική περιοχή, τον έλεγχο της οποίας διεκδικούσαν με σφοδρές συγκρούσεις τα τελευταία χρόνια οι αριστεροί αντάρτες, ο στρατός και τα αποσπάσματα θανάτου. Εκεί έχει τη βάση της και η 12η Κινητή Ταξιαρχία του στρατού, η οποία εμπλέκεται σε πολλές δολοφονίες. Ο ίδιος καταγγέλλει επίσης ότι ο στρατός εμπλέκεται στην «κοινωνική εκκαθάριση» της Μέτα, η οποία είναι ένας από τους πέντε δήμους που αποτελούσαν την αποκαλούμενη «ουδέτερη ζώνη», η οποία ήταν υπό τον έλεγχο των ανταρτών από το 1998 μέχρι το 2002. Οι δολοφονίες και οι μαζικές εκτοπίσεις κατοίκων στην περιοχή αυτή χρησιμοποιούνται για να στερήσουν τους αντάρτες από συμπαθούντες. «Προσπαθούν να στερήσουν το ψάρι από το νερό του», όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο Aguilar. Παράλληλα και σε συνεργασία με το στρατό συνεχίζουν να δρουν και να δολοφονούν τα αποσπάσματα θανάτου, παρόλο που υποτίθεται ότι αυτοδιάλυθηκαν και αφοπλίστηκαν, με ένα εξοργιστικά ευεργετικό νόμο του Αλβάρου Ουρίμπε, με τον οποίο οι περισσότεροι αμνηστεύτηκαν, ενώ οι αρχηγό τους καθάρισαν με γελοίες ποινές και νομιμοποίησαν τον πλούτο που έχουν συγκεντρώσει με το εμπόριο ναρκωτικών και την αρπαγή της γης των φτωχών αγροτών.

Ανάθεση και υποκατάσταση

Η αντιπολίτευση επιδιώκει την παραπέρα πολιτική φθορά της κυβέρνησης, επιδιόδομη σε διαγωνισμό κοινοβουλευτικών τρικ. Ξεκίνησε ο ΣΥΡΙΖΑ με την πρόταση για δημοψήφισμα και ακολούθησε ρελάνς του ΠΑΣΟΚ με την πρόταση μομφής (δυσπιστίας) προς την κυβέρνηση.

Απολύτως λογική η στάση της. Οι εργαζόμενοι έδωσαν έναν αγώνα ενάντια στο αντισσφαλιστικό έκτρωμα του Καραμανλή, η κυβέρνηση απάντησε με κρατική καταστολή και κοινοβουλευτικό τσαμπούκα, η αντιπολίτευση προσπαθεί να κεφαλαιοποιήσει πολιτικά τη φθορά της κυβέρνησης.

Ο προσεκτικός παρατηρητής των πολιτικών πραγμάτων, μάλιστα, μπορεί να διαπιστώσει πως οι κοινοβουλευτικές κινήσεις έχουν περισσότερο το χαρακτήρα της εσω-αντιπολιτευτικής κόντρας. ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ διαγκωνίζονται για τα αντιπολιτευτικά πρωτεία και το κάθε κόμμα προσπαθεί να αιφνιδιάσει το άλλο.

Αναρωτιόμαστε, όμως: γιατί αυτές οι κοινοβουλευτικές κινήσεις δεν έγιναν όσο βρισκόταν στο φόρτε του ο απεργιακός αγώνας ενάντια στο αντισσφαλιστικό νομοσχέδιο; Για να 'χουν, βρε αδερφέ, ένα πρόσθετο επιχείρημα υπέρ της προπαγάνδας τους για συνδυασμό κοινοβουλευτικού και εξωκοινοβουλευτικού αγώνα; Η απάντηση είναι εύκολη: γιατί αυτό που κάνουν είναι σκέτη δημαγωγία, απατηλή προπαγάνδα.

Εκείνο που επιδιώκουν για μια ακόμη φορά είναι αυτές οι άσφαιρες κοινοβουλευτικές διαδικασίες να γίνουν σε «κενό κινήματος» και όχι «με όρους κινήματος». Με τους εργαζόμενους στον καναπέ και όχι στο δρόμο. Στη δουλειά και όχι απεργούς. Για να μη διασαλευτεί καθόλου η σταθερότητα του συστήματος. Για να παγιωθεί η σχέση παθητικών εκπροσωπούμενων - ενεργών «εκπροσώπων».

Στη διάρκεια του αγώνα για το Ασφαλιστικό, οι εργαζόμενοι ανέθεσαν στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να χειριστεί εν λευκό όλα τα ζητήματα που αφορούσαν τους στόχους και την τακτική του αγώνα. Το αποτέλεσμα ήταν μια ακόμη προδιαγεγραμμένη ήττα. Τώρα, από την ανάθεση περνάμε στην υποκατάσταση. Στην υποκατάσταση από μιάμιση εκατοντάδα βουλευτές, που σκιαμαχούν με το συντεταγμένο κοινοβουλευτικό λόχο, ξέροντας εκ των προτέρων πως δεν πρόκειται να βγει τίποτα. Οι εργαζόμενοι καλούνται να υπογράψουν ένα άχρηστο χαρτί και να μετατραπούν σε χειροκροτητές έξω από τη Βουλή. Το μήνυμα που καλούνται να εμπεδώσουν είναι πως μόνο στις επόμενες εκλογές μπορούν «κάτι ν' αλλάξουν». Η πείρα, βέβαια, δείχνει ότι τίποτα δεν άλλαξε και η Ασφάλιση πάει από το κακό στο χειρότερο.

Αυτές τις μέρες, τις οδυνηρές για κάθε εργαζόμενο, καλούμαστε να σκεφτούμε και να επαναπροσδιορίσουμε τη στάση μας. Ριζικά.

■ Απατεώνες

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε η «Αυτόνομη Παρέμβαση Εργαζομένων στις ΤΕΕ» αναφέρει:

«Προς τους ελεύθερα σκεπτόμενους εργαζόμενους

Συνάδελφοι,

Μετά την διατεταγμένη ψήφιση του ασφαλιστικού από την πλειοψηφία της Βουλής, το μόνο που μας μένει είναι να πουν ΟΛΟΙ οι εργαζόμενοι την γνώμη τους. Γι' αυτό μαζεύουμε υπογραφές για την διενέργεια δημοψηφίσματος όπως μας δίνει το δικαίωμα το σύνταγμα».

Εκείνο το «μόνο που μας μένει» βγάζει μάτια. Αφού έσπευσαν να κηρύξουν τη λήξη κάθε αγώνα, σπέρνοντας την ηττοπάθεια και την απογοήτευση, καλούν τους εργαζόμενους να μετατραπούν σε συλλογείς υπογραφών και υπογράφοντες. Ευχαρίστως θα τους χαρακτηρίζαμε άσχετους, όταν γράφουν ότι μαζεύουν υπογραφές «όπως μας δίνει το δικαίωμα το σύνταγμα», αλλά οι ίδιοι δεν μας επιτρέπουν να τους κάνουμε αυτή τη χάρη. Διότι όταν έβγαλαν την ανακοίνωση, ήταν ήδη γνωστό πως δικαίωμα διεξαγωγής δημοψηφίσματος μέσω υπογραφών των πολιτών ΔΕΝ δίνει το σύνταγμα. Η σχετική διαδικασία είναι καθαρά κοινοβουλευτική, υπόκειται δηλαδή στην αίρεση της εκάστοτε κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Επομένως, οι συνδικαλισταράδες του ΣΥΝ είναι κοινός πολιτικός απατεώνας, που προσπαθούν να εξαπατήσουν τους εργαζόμενους καλλιεργώντας τους φρούδες ελπίδες.

■ Αγωνιστική λογοκοπία (1)

Ανακοίνωση Περισσού για την απεργία της 19ης Μάρτη: «Το ΚΚΕ καλεί όλους τους απεργούς εργάτριες και εργάτες να συνεχίσουν με πείσμα και ταξική αποφασιστικότητα την πάλη για τα σύγχρονα δικαιώματά τους στην Ασφάλιση. Η απάντηση στην ψήφιση και του νέου αντισσφαλιστικού νόμου από την κυβερνητική πλειοψηφία πρέπει να είναι η συνέχιση και η κλιμάκωση της πάλης, η συσπείρωση στη γραμμή της ανυπακοής και της αντιπαράθεσης με την ΕΕ και το κεφάλαιο - πλουτοκρατία...» (Γραφείο Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ, 19.3.08).

Δύο ερωτήματα θα θέσουμε και θα παρακαλούσαμε να λάβουμε σαφείς απαντήσεις. α) Πώς ακριβώς εκφράστηκε πρακτικά η «γραμμή» για συνέχιση και κλιμάκωση της πάλης; Δηλαδή, τι ψήφισαν οι εκπρόσωποι του ΠΑΜΕ στις διοικήσεις Ομοσπονδιών και Συνδικάτων (πρωτίστως σε ΟΤΑ και ΔΕΗ) και τι ακριβώς αποφάσισαν τα συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ (πρωτίστως τα οικοδομικά). β) Πώς ακριβώς θα εκφραστεί η «ανυπακοή» στην περίπτωση του αντισσφαλιστικού νόμου; Θα αρνούνται οι εργαζόμενοι... να πάρουν τη σύνταξή τους;

■ Αγωνιστική λογοκοπία (2)

Στην ίδια ακριβώς αγωνιστική λογοκοπία καταφεύγει και ο Αλαβάνος, συνεντευξιαζόμενος στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». «Το ασφαλιστικό ψηφίστηκε. Από 'δώ και πέρα τι πρέπει να γίνει;», ρωτάει ο δημοσιογράφος, για να εισπράξει την εξής εκπληκτική απάντηση: «Από εδώ και πέρα αρχίζει η πραγματική μάχη, σε ένα νόμο που η ισχύς του αρχίζει ύστερα από ένα εξάμηνο. Πρώτον, πάμε σε μια μαζική ανυπακοή, εκστρατεία μη εφαρμογής ρυθμίσεων που έτσι κι αλλιώς είναι ανεφάρμοστες. Δεύτερον, για τη διαμόρφωση μιας συγκροτημένης εναλλακτικής και τεκμηριωμένης πρότασης της αριστεράς και του εργατικού κινήματος. Τρίτον, στον αγώνα για να φύγει η κυβέρνηση της Ν.Δ. Η δεξιά πλήρωσε την τροποποίηση του άρθρου 16 με την απώλεια της

συνταγματικής αναθεώρησης. Θα πληρώσει το ασφαλιστικό με την απώλεια της εξουσίας της. Ελπίζω σύντομα».

Τα τελευταία, περί απώλειας της εξουσίας από τη δεξιά (για να 'ρθει ποιος και με τι πρόγραμμα;), ας τ' αφήσουμε. Ας σταθούμε στα πρώτα. «Από εδώ και πέρα αρχίζει η πραγματική μάχη»: Αρα, ο σκληρός απεργιακός αγώνας που δόθηκε δεν ήταν η πραγματική μάχη. Ήταν φαίνεται της πλάκας. Η πραγματική μάχη θα δοθεί στα... δικαστήρια. Αυτό ακριβώς σημαίνει η «μαζική ανυπακοή, εκστρατεία μη εφαρμογής ρυθμίσεων». Από ποιους μπορεί να υπάρξει ανυπακοή και μη εφαρμογή ρυθμίσεων; Οι εργαζόμενοι τέτοια δυνατότητα δεν έχουν. Μόνο οι διοικήσεις των Ταμείων, που όμως επιλέγο-

■ Απλές σκέψεις

Την περασμένη εβδομάδα η Deutsche Telekom ανακοίνωσε πως μέχρι το 2010 θα απολύει 3-4.000 εργαζόμενους το χρόνο από τη θυγατρική της T-Systems, μια εταιρία ακμαιότατη, που αναλαμβάνει μεγάλα έργα τηλεπικοινωνιών και πληροφορικής. Τις ίδιες μέρες, ο περιβόητος πρόεδρος του ΟΤΕ Π. Βουρλούμης εμφανίστηκε στο συνέδριο της ΠΕΤ-ΟΤΕ, του μεγαλύτερου συνδικάτου στο χώρο του ΟΤΕ και διαβεβαίωσε τους εργαζόμενους «οι αλλαγές που θα φέρει στον ΟΤΕ η είσοδος στο κεφάλαιο και στη διοίκησή του ενός μεγάλου ευρωπαϊκού τηλεπικοινωνιακού οργανισμού δεν πρόκειται ούτε κατ' ελάχιστον να επηρεάσουν τα συμφέροντα των μελών της ΠΕΤ-ΟΤΕ, ούτε κανενός άλλου εργαζόμενου». Τους έδωσε και συμβουλές, μάλιστα, τονίζοντας ότι «με ενέργειες που βλάπτουν το συμφέρον της επιχείρησης, στην οποία εργάζεστε, κάνετε κακό στον εαυτό σας και ευνοείτε τον ανταγωνισμό!»

Ας κάνουν μερικές απλές σκέψεις οι εργαζόμενοι και ας καθορίσουν τη στάση τους.

νται από την κυβέρνηση! Οι εργαζόμενοι μπορούν μόνο να κάνουν δικαστικές προσφυγές. Δε λέμε να μην κάνουν, όμως αυτό σε καμιά περίπτωση δε μπορεί να χαρακτηριστεί ανυπακοή. Όλα τούτα, όμως, καμιά σημασία δεν έχουν για τους κάθε απόχρωσης ομορτουμιστές. Αυτοί ψαρεύουν πάντοτε στα θολά νερά και η αγωνιστική λογοκοπία, που δεν έχει καμιά αντιστοιχία με την πράξη τους, αποτελεί ένα καλό δόλωμα.

■ Ελεος!

Η Χριστίνα Χριστόφια, κόρη του προέδρου και στέλεχος του ΑΚΕΛ, στην κυριακάτικη «Ελευθεροτυπία» (23.3.08):

Ερώτηση: Το ΑΚΕΛ σήμερα θα λέγατε ότι είναι ένα καθάραιμο κομμουνιστικό κόμμα;

— Είναι κομμουνιστικό κόμμα σύγχρονου τύπου. Μαρξιστικό, λενινιστικό στις δομές λειτουργίας και στο καταστατικό του, που δρα όμως στις συνθήκες της συγκεκριμένης χώρας. Αυτό σημαίνει ότι οι επιλογές του αφορούν ακριβώς σ' αυτές τις ιδιαιτερότητες. Μην ξεχνάτε ότι οφείλει να λύσει ένα τεράστιο εθνικό ζήτημα.

Ο Δημήτρης Χριστόφιας, στο ίδιο φύλλο:

Ερώτηση: Πώς νιώθει ως μαρξιστής-λενινιστής απέναντι στους «εταίρους» της... καπιταλιστικής Δύσης;

— Δεν είναι και το καλύτερό μου, αλλά βρίσκομαι στις συνόδους κορυφής της Ε.Ε. για συγκεκριμένους λόγους. Επειτα, υπερασπίζομαι τις θέσεις μας, όπως προχτές, στο ζήτημα των μικρών επιχειρήσεων. Αλλά και ο Λένιν, όταν εκτίμησε ότι είναι αναγκαίο, προχώρησε στο «καπιταλιστικό» του άνοιγμα στη Νέα Οικονομική Πολιτική».

Συμπέρασμα: Στην Κύπρο έχουμε πλέον την εγκαθίδρυση της πρώτης σοβιετικής εξουσίας (δικτατορία του προλεταριάτου) στο έδαφος της Ευρωλάνδης και μόλις ολοκληρωθεί στην οικονομία το στάδιο της Νέας Οικονομικής Πολιτικής, θα έχουμε το πέρασμα στην κοινωνικοποίηση ολόκληρης της παραγωγής!

■ Σπέκουλα

Σε δημοσίευμα του «Ριζοσπάστη» (21.3.08) γίνεται κριτική στην «πλειοψηφία - ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ και ΑΣΚ (Συνασπισμός)» στη διοίκηση της ΠΟΕ-ΟΤΑ, διότι «αποφάσισε με το έτσι θέλω να τερματίσει τον αγώνα των εργαζόμενων χωρίς καν να ακούσει τους ίδιους τους εργαζόμενους», απορρίπτοντας την πρόταση του ΠΑΜΕ για «νέα 48ωρη απεργία, πραγματοποίηση γενικών συνελεύσεων όλων των σωματείων του κλάδου, πανελλαδική σύσκεψη προέδρων και ΔΣ των Σωματείων και την ίδια μέρα συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου για να αποφασίσει την πορεία του αγώνα». Ίδια κριτική ασκείται στην πλειοψηφία της διοίκησης της ΟΤΟΕ, διότι απέρριψε «την πρόταση των ταξικών δυνάμεων για νέα συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου ώστε να επανεκτιμηθεί η κατάσταση». Οπως επισημάνθηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», η πρόταση του Περισού στην ΠΟΕ-ΟΤΑ ήταν 48ωρη απεργία (αντί της 24ωρης που πρότεινε η πλειοψηφία), χωρίς να εμπεριέχει πρόταση για συνέχιση του αγώνα και μετά την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου. Ήταν μια πρόταση για να «τη βγουν από τ' αριστερά» στους υπόλοιπους. Στο ίδιο δημοσίευμα του «Ριζοσπάστη», στο τέλος, διαβάσαμε τα εξής: «Τέλος, το ΔΣ της ΓΕΝΟΠ αποφάσισε χτες την αναστολή των απεργιακών κινητοποιήσεων». Δεν το γράφει, αλλά ο υποψιασμένος αναγνώστης μπορεί να καταλάβει ότι στη ΓΕΝΟΠ η απόφαση ήταν ομόφωνη υπέρ του σταματήματος της απεργίας. Γιατί άραγε; Αλλά ισχύουν στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και άλλα στην ΠΟΕ-ΟΤΑ και την ΟΤΟΕ; Ή απλώς στη ΔΕΗ δεν τους έπαιρνε να κάνουν την ίδια σπέκουλα;

Το «επικοινωνιακό» πρωτόκολλο απαιτεί, εκτός από τα ενδυματολογικά (σακάκι, πουκάμισο, παντελόνι κ.λπ.) σε κάθε δημόσια εμφάνιση του Alexis να «παιζει» κι ένα κοριτσάκι. Μάρτυς μας οι φωτογραφίες.

■ Ελλάδα-Μακεδονία

Με αμερικάνικη επιδιαιτησία

Ποιος ΟΗΕ και ποιος Νίμιτς! Καθώς πλησιάζουμε στη dead line, την ημερομηνία της συνόδου κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι (2 Απρίλη), οι Αμερικάνοι βάζουν στη μπάντα τον (δικό τους) ειδικό διαπραγματευτή του ΟΗΕ μεταξύ Ελλάδας και Μακεδονίας Μάθιου Νίμιτς και αναλαμβάνουν οι ίδιοι το παιχνίδι, χωρίς προσχήματα. Έτσι, μετά την προ δεκαπενθήμερου συνάντησης της Μπακογιάννη (ο Καραμανλής δεν τοίμπησε και αρνήθηκε να παραστεί) και του μακεδόνα πρωθυπουργού Γκρούεφσκι υπό την προεδρία της αμερικανίδας πρεσβευτή στην έδρα του ΝΑΤΟ Βικτόρια Νούλαντ, στην παρέα προστέθηκε και ο «πολύς» Νταν Φριντ, υφυπουργός Πολιτικών Υποθέσεων των ΗΠΑ, που κάλεσε τους Μπακογιάννη-Μιλόσοσκι σε σύσκεψη υπό την προεδρία του στην... έπαυλη της Νούλαντ στις Βρυξέλλες.

Και βέβαια, οι υποτελείς έσπευσαν να ανταποκριθούν στην ιταμή πρό(σ)κληση Φριντ, μη τυχόν και κακοχαρακτηριστούν από τους αμερικανούς επικυρίαρχους των Βαλκανίων. Τι έδωσε αυτή η συνάντηση; Μια δημόσια δέσμευση των δυο κυβερνήσεων, ότι θα εργαστούν για να επιλύσουν το πρόβλημα. Κατά τα άλλα, οι διαφορές φάνηκαν αγεφύρωτες, μολονότι και τα δύο μέρη –σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαρρέουν– συμφωνούν στην ονομασία «Νέα Μακεδονία». Η κυβέρνηση της Μακεδονίας εμφανίστηκε να μην υποχωρεί πίσω από τη διπλή ονομασία (διατήρηση του συνταγματικού ονόματος της χώρας και μια δεύτερη ονομασία για χρήση μόνο από την Ελλάδα) και η κυβέρνηση της Ελλάδας

να μην υποχωρεί πίσω από τη μια και μόνη ονομασία erga omnes (έναντι όλων, για κάθε χρήση), όπως έχει δηλώσει ο Καραμανλής. Δηλαδή, η ελληνική κυβέρνηση ζητά την αλλαγή και της συνταγματικής ονομασίας της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, που –όπως δείχνουν τα πράγματα– η σημερινή κυβέρνηση μειοψηφίας του Γκρούεφσκι (που σπαράσσεται και από εσωτερικές αντιθέσεις) δε μπορεί να «σηκώσει».

Η επόμενη συνάντηση των δύο διαπραγματευτών, τυπικά υπό τον Νίμιτς, αλλά ουσιαστικά από την απροκάλυπτη πλέον αμερικάνικη διαιτησία, έγινε στη Νέα Υόρκη, ανήμερα την 25η Μάρτη. Εκεί ο Νίμιτς κατέθεσε νέα πρόταση για το όνομα («Δημοκρατία της Μακεδονίας-Σκόπια», λένε οι πληροφορίες), την οποία ο ίδιος χαρακτήρισε «δίκαιο συμβιβασμό». Ο αιφνιδιασμός της ελληνικής πλευράς υπήρξε πλήρης, διότι το όνομα αυτό ήταν ένα από εκείνα που παλαιότερα πρότεινε η ελληνική πλευρά. Έτσι, το μπαλάκι της πίεσης πέρασε στο ελληνικό γήπεδο. Σε ελεύθερη απόδοση, η νέα πρόταση Νίμιτς λέει: εφόσον προτείνεται μια ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, όπως ζητούσατε, δεχτείτε κι εσείς τη διπλή ονομασία. Δηλαδή, να παραμείνει η συνταγματική ονομασία της Μακεδονίας για τις διμερείς σχέσεις με όσες χώρες θέλουν (η πλειοψηφία έχει ήδη αναγνωρίσει το γειτονικό κράτος μ' αυτό το όνομα), ενώ η δεύτερη ονομασία να χρησιμοποιείται στους διεθνείς οργανισμούς και στις διμερείς ελληνομακεδονικές σχέσεις. Από πλευράς ελληνικού ΥΠΕΞ, αν και η διαδικασία Νίμιτς δεν απορρίπτεται («η πρόταση

αξιολογείται» ήταν το πρώτο σκελος της δήλωσης Κουμουτσάκου) υπήρξε σαφής απόρριψη της πρότασης («το πρώτο συμπέρασμα είναι ότι απέχουμε από μια αμοιβαία αποδεκτή λύση. Η προσπάθεια συνεχίζεται»). Προφανώς, το παζάρι δε γίνεται πλέον για το όνομα, αλλά για τη διπλή ή μονή ονομασία. Η ενόχληση ήταν φανερή στο ύφος της Μπακογιάννη που έκανε δηλώσεις μια μέρα μετά τον Κουμουτσάκο. Προφανώς διότι συνειδητοποιήσαν πως το πέταγμα της μπάλας στην εξέδρα δεν απέδωσε και πως τις επόμενες μέρες θα δεχτούν ασφυκτικές πιέσεις από τους Αμερικανούς, που δε θέλουν να δουν να τσαλακώνεται η πολιτική τους στην περιοχή.

Το παζάρι θα συνεχιστεί και τις επόμενες μέρες, με αποκορύφωμα νέα συνάντη-

ση Μπακογιάννη-Μιλόσοσκι στη Λουμπλιάνα, στο πλαίσιο της συνόδου των ΥΠΕΞ των χωρών-μελών του ΝΑΤΟ (χτες και σήμερα). Τα χρονικά περιθώρια, όμως, εξαντλήθηκαν. Από την προηγούμενη εβδομάδα ακόμη «κύκλοι» του ελληνικού ΥΠΕΞ υποστήριζαν, ότι ο χρόνος μέχρι τη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ δε φτάνει για την αλλαγή της συνταγματικής ονομασίας της Μακεδονίας, ακόμα και αν η πολιτική ηγεσία της γειτονικής χώρας συμφωνήσει σε κάτι τέτοιο. Γι' αυτό και οι Αμερικάνοι πιέζουν να υπάρξει ελληνική συμφωνία σε πρόσκληση ένταξης της FYROM υπό την αίρεση μιας τελικής συμφωνίας για το όνομα. Σ' αυτή την κατεύθυνση πιέζει ο Φριντ και αυτό θέλει να αποφύγει η κυβέρνηση Καραμανλή, γιατί ξέρει πως «ουδέν μονιμότερο του προσωρινού».

■ Την ουρά στα σκέλια

Τον Παπούλια πήγε να εμπλέξει στους προπαγανδιστικούς σχεδιασμούς του ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Ταυτόχρονα με την υποβολή της πρότασης για δημοψήφισμα, ο Αλαβάνος έκανε και έναν υπαινιγμό για τη στάση του προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος μπορεί να αναπέμψει ένα νομοσχέδιο, αν κρίνει ότι περιλαμβάνει αντισυνταγματικές διατάξεις. Βέβαια, το σύνταγμα προβλέπει πως αν το νομοσχέδιο ξαναψηφιστεί από τη Βουλή, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι υποχρεωμένος να το υπογράψει, οπότε πρακτικά δεν θα έβγαине τίποτα. Πολιτικά, όμως, η κυβέρνηση θα δεχόταν ένα ισχυρό χτύπημα, διότι δεν έχει ξαναγίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας να αναπέμψει νομοσχέδιο. Θα είχαμε συνθήκες πολιτειακής κρίσης.

Γι' αυτό και ήταν πολλοί αυτοί που έσπευσαν να τραβήξουν τ' αυτί του Αλαβάνου. Δεν επιτρέπεται κανένα κόμμα να παίζει με τους κορυφαίους θεσμούς, προκειμένου να αποκομίσει επικοινωνιακά οφέλη. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να μείνει έξω από τους πολιτικούς ανταγωνισμούς, ως σύμβολο του συστήματος. Όσο για τις παπαριές που λέει για τη φτώχεια και τους φτωχούς, είναι κι αυτό μέσα στα καθήκοντά του. Αυτά είναι τροφή για τους αφελείς και όχι υλικό προς χρήση από τα κόμματα. Στην Κουμουνδούρου έλαβαν το μήνυμα, ξεκαθαλίκεψαν από το καλάμι και ο Αλαβάνος πήγε στο προεδρικό μέγαρο με την ουρά στα σκέλια, ξεκαθαρίζοντας ότι δε ζήτησε τίποτα από τον Παπούλια.

Κυβέρνηση νταβατζής

Αντικείμενο του παζαριού είναι το επιπλέον ποσοστό που θα πουλήσει το ελληνικό δημόσιο στη DT και οι όροι εκχώρησης του management. Γίνεται λόγος για πώληση από την κυβέρνηση ενός επιπλέον 8% έως 15% από το 28% που κατέχει το ελληνικό δημόσιο. Μπορεί για λόγους πολιτικών εντυπώσεων το δημόσιο να πωλήσει το μικρότερο δυνατό ποσοστό και το υπόλοιπο η DT να το πάρει από την ΑΤΕbank (κατέχει περίπου το 1,3% του ΟΤΕ) και από το χρηματιστήριο. Ση-

μασία έχει πως οι Γερμανοί, όταν έκαναν το βήμα να αγοράσουν το 20% από τη MIG είχαν τις διαβεβαιώσεις ότι θα εξασφαλίσουν το ποσοστό που θεωρούν απαραίτητο για να ελέγχουν απόλυτα την εταιρία και το management. Αλλιώς, δε θα έπαιρναν τέτοιο ρίσκο, δεδομένου μάλιστα ότι η DT αντιμετωπίζει προβλήματα και έχει ξεκινήσει πρόγραμμα μαζικών απολύσεων από θυγατρικές της.

ΥΓ: Λέτε να έγινε μια τόσο χοντρή «δουλειά», από την

οποία η MIG έβγαλε σε λιγότερο από εφτά μήνες 200 εκατ. ζεστά ευρωλάκια και το γερμανικό μονοπώλιο έβαλε πόδι σ' έναν ανθηρότατο τηλεπικοινωνιακό οργανισμό (ο οποίος, εκτός από την ελληνική αγορά, έχει μεγάλη διείσδυση και στις βαλκανικές αγορές – Ρουμανία, Σερβία, Βουλγαρία), χωρίς να πέσουν μίζες; Φυσικά, οι μίζες δεν φάνονται. Όμως, στοιχειώδης πολιτική συνέπεια επιβάλλει να «βλέπουμε» και αυτά που δε φάνονται.

■ Πρόταση για δημοψήφισμα και πρόταση μομφής

Κοινοβουλευτικά καραγκιοζιλίκια για να κρυφτεί το ξεπούλημα

Πρόταση για δημοψήφισμα εσείς; Πρόταση μομφής στην κυβέρνηση εμείς. ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ διασταύρωσαν τα ξίφη τους, με στόχο όχι την ήττα της κυβέρνησης στο ασφαλιστικό, αλλά την εξαπάτηση των εργαζόμενων και την αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας από την καθολική αντίθεση των εργαζόμενων στο αντιασφαλιστικό έκτρομα της κυβέρνησης. Ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο επέλεξαν να προωθήσουν τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες (πρόταση για δημοψήφισμα και πρόταση μομφής) καταδεικνύει την αδιαφορία τους για αυτά καθ'αυτά τα προβλήματα των εργαζόμενων και το ενδιαφέρον τους μόνο για πολιτική επιρροή.

Την ώρα που οι συνδικαλιστές του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ ψήφίζουν χέρι-χέρι με Πασόκους και Δεξιούς το σταμάτημα κάθε απεργιακής κινητοποίησης, ο Αλαβάνος εμφανιζόταν στη Βουλή με το πυροτέχνημα για το δημοψήφισμα. Ενα πυροτέχνημα που κρατήθηκε κρυφό ακόμα και από τον Τσίπρα (το έμαθε λίγο πριν το πυροδοτήσει ο Αλαβάνος),

για να μπορέσει να λειτουργήσει σαν προπαγανδιστικό πυροτέχνημα. Σαν τρικ. Το ΠΑΣΟΚ, μετά την αρχική αμηχανία και την προσπάθεια του Βενιζέλου να κάνει κριτική στη διαδικασία που επέλεξε ο Αλαβάνος, σύρθηκε σε στήριξη της πρότασης. Το ίδιο και ο Περισσός, που είχε αποχωρήσει από τη Βουλή, με δήλωση του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου και χωρίς να βρει δυο λόγια έστω να ψελλίσει για τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό που απέπνεε αυτή η πρόταση. Τι κριτική να κάνει, όμως, όταν οι συνδικαλιστές του ψήφισαν το σταμάτημα των απεργιών, χέρι-χέρι με την υπόλοιπη συνδικαλιστική γραφειοκρατία; Σ' αυτές τις περιπτώσεις εκείνο που μετράει είναι η ψήφος και όχι τα παχιά λόγια με τα οποία τη ντύνεις.

Σαν έτοιμη από καιρό η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, άρπαξε τη σανίδα σωτηρίας που εφηύρε ο Αλαβάνος και κήρυξε... αγωνιστική εκστρατεία συλλογής υπογραφών εντός λίγων ημερών, οι οποίες θα κατατεθούν στη Βουλή για να στηρίξουν την πρόταση της αντιπολίτευσης

για δημοψήφισμα.

Όμως, οι Πασόκοι δε μπορούσαν να χωνέψουν την προσπάθεια του Αλαβάνου να εμφανιστεί ως «οιονεί αξιωματική αντιπολίτευση», όπως έγραψε την περασμένη Κυριακή μια συριζική εφημερίδα. Ενας μικρός κύκλος στελεχών επεξεργάστηκε την πρόταση δυσπιστίας (μομφής, όπως συνηθίζουμε να τη λέμε), την κράτησε με επιμέλεια κρυφή (για να μην ξαναπάθουν το χουνέρι που έπαθαν όταν ετοιμάζονταν να κάνουν πρόταση μομφής στον Αλογοσκούφη, το 'μαθε ο Καραμανλής και τους πρόλαβε στη γωνία, ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης) και την επο-

μένη της παρέλασης ο Γιωργάκης την υπέβαλε, αφού προηγουμένως οι επιτελείς του είχαν φροντίσει να τη διοχετεύσουν σε έμπιστους δημοσιογράφους, για να παίξει από το πρωί στα ραδιοκάναλα μια ατμόσφαιρα μυστηρίου, ότι το ΠΑΣΟΚ «κάτι σοβαρό ετοιμάζει». Την ίδια ακριβώς μέρα, οι πράσινοι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, χέρι-χέρι με τους γαλάζιους, υπέγραψαν με τα συνδικάτα των καπιταλιστών μια ακόμη επιαίσχυντη Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, ξεπουλώντας το μεροκάματο σε μια εποχή που οι τιμές καλπάζουν και ο καπιταλισμός μπαίνει σε βαθιά κρί-

ση. Στη Βουλή αντικυβερνητικές-αντικαπιταλιστικές κορώνες, έξω από τη Βουλή, εκεί που παίρνονται οι ουσιαστικές αποφάσεις, ξεβράκωμα μπροστά στους καπιταλιστές, ξεπούλημα του μεροκάματου και δέσμευση για εργασιακή ειρήνη.

Οι Συριζοσυνασπισμένοι, που έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας και αυτοσυγχαίρονταν ολημερίς για την πρωτοβουλία τους, βρέθηκαν χωρίς να το καταλάβουν στο ρόλο του δεύτερου. Είναι δε τέτοια η αλαζονεία τους, που ο Αλαβάνος υποδέχτηκε την πρόταση του ΠΑΣΟΚ με την «ξινή» έκφραση «καλώς τα παιδιά» (εδώ ταιριάζει η λαϊκή παροιμία «έκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο»). Ήταν μάλιστα τόσο σίγουροι ότι θα κάνουν παιχνίδι μόνοι τους, που την Τετάρτη οργάνωσαν συνέντευξη Τύπου για να παρουσιάσουν για δεύτερη φορά σε μια βδομάδα τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την κοινωνική ασφάλιση! Τους χάλασε, όμως, τη φτιάξη ο Γιωργάκης και η συνέντευξη Τύπου πήγε άπατη.

Ευκαιρία βρήκε και ο Περισσός να βγει από τη γωνία που μόνος του είχε μπει. Με καθυστέρηση τώσων ημερών η Παπαρήγα μίλησε για «παιχνίδια με τα μάτια στραμμένα στην κάλπη, όπου μετατρέπονται ο λαός και το λαϊκό κίνημα σε κορνίζα και οι πρωταγωνιστές είναι εδώ, μέσα στη Βουλή». Ερώτημα πρώτο: γιατί δεν τα είπαν αυτά όταν κατατέθηκε η πρόταση για δημοψήφισμα, αλλά έσπευσαν να τη στηρίξουν αναγγέλλοντας ότι θα μαζέψουν υπογραφές; Ερώτημα δεύτερο: ποια ήταν η δική τους εναλλακτική πρόταση; Εκαναν ζύμωση έστω για συνέχιση του απεργιακού αγώνα, κόντρα στις κοινοβουλευτικές καντρίλιες του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ; Η ίδια η πραγματικότητα δείχνει ότι στο ίδιο ταμπλό παίζουν και αυτοί. Απλά, αναζητούν τρόπο για να αποκομίσουν πολιτικό όφελος. Τον ουσιαστικό αγώνα τον είχαν έτσι κι αλλιώς εγκαταλείψει, συμφωνώντας με την υπόλοιπη συνδικαλιστική γραφειοκρατία στο κλείσιμο όλων των απεργιακών μετώπων.

Οι τελευταίες εξελίξεις εμπεριέχουν δυο πλευρές. Ποιοι είναι αυτοί που αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες κα-

λώντας τους εργαζόμενους να τις πλαισιώσουν και ποιο είναι το περιεχόμενο αυτών των πρωτοβουλιών;

Δικαιούται το ΠΑΣΟΚ να εμφανίζεται ως υπερασπιστής των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων; Το ΠΑΣΟΚ που δεσμευόταν ότι θα καταργήσει το νόμο Σιούφα και όχι μόνο δεν τον κατάργησε, αλλά τον επαύξησε με τον εξίσου αντεργατικό νόμο Ρέππα, που άνοιξε το δρόμο για το νόμο Πετραλιά; Δικαιούται μήπως ο ΣΥΡΙΖΑ να εμφανίζεται ως αντίπαλος της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης, όταν το περιεχόμενο της πρότασης που έχει παρουσιάσει εμπεριέχει τις βασικότερες διατάξεις των νόμων Σιούφα και Ρέππα και ιδιαίτερα αυτές που αφορούν την αύξηση των ορίων ηλικίας; (Αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 10).

Και τι ακριβώς προτείνουν στους εργαζόμενους; Για το ΠΑΣΟΚ ως μη μιλήσουμε καλύτερα. Η πρόταση μομφής που κατέθεσε δεν ήταν για το Ασφαλιστικό, αλλά εφ' όλης της ύλης. Εχουμε δηλαδή διπλή πολιτική σκοπιμότητα. Από τη μια να περάσει ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ σε δεύτερο ρόλο και από την άλλη να χαθεί το Ασφαλιστικό μέσα στη γενική αντιπολιτευτική φλυαρία (ακόμα και το «Μακεδονικό» ανακάτεψαν οι αγορητές του ΠΑΣΟΚ, για να μην το αφήσουν μονοπώλιο στον Καρατζαφέρη και τους μουτζαχεντίν του). Ας μείνουμε στην πρόταση του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ για δημοψήφισμα, που έσπευσαν να στηρίξουν ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, ΓΣΕΕ και λοιπές... κοινωνικές δυνάμεις.

Αναρωτιέται κανείς: γιατί ο Αλαβάνος όχι μόνο κράτησε επτασφράγιστο μυστικό την πρόταση για δημοψήφισμα, αλλά περίμενε πρώτα να σταματήσουν όλες οι απεργίες και μετά να την υποβάλλει; Ενα δημοψήφισμα υποτίθεται πως γίνεται για να εκφραστεί αυθεντικά η θέληση του λαού σ' ένα μείζονος σημασίας ζήτημα. Όταν η κυβέρνηση εμφανιζόταν άκαμπτη και οι εργαζόμενοι ήταν στο δρόμο, γιατί δεν υπέβαλε την πρότασή του ο Αλαβάνος, ώστε να στηρίξει κοινοβουλευτικά (σύμφωνα με τη δική τους αντίληψη) τον απεργιακό αγώνα; Δεν θα ήταν όφελος για το κίνημα, οι

■ Ο λαός στο περιθώριο

«Και η πιο δημοκρατική κοινοβουλευτική δημοκρατία είναι δικτατορία της αστικής τάξης».

Καρλ Μαρξ

Θυμηθήκαμε και πάλι το Μαρξ, απ' αφορμή τα όσα γίνονται σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, μετά την ολοκλήρωση και της κατ' άρθρο συζήτησης και ψήφισσης του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου. Πρότεινε δημοψήφισμα ο ΣΥΡΙΖΑ και έσπευσαν να ακολουθήσουν ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ. Και να μην ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ είχαν άλλη άποψη για τα δημοψηφίσματα, στις διάφορες φάσεις των συνταγματικών αναθεωρήσεων, όμως το ΠΑΣΟΚ με τι μούτρα ζητάει δημοψήφισμα; Δυο συνταγματικές αναθεωρήσεις έκανε το ΠΑΣΟΚ (1985 και 2001), σε καμιά όμως δεν περιελάμβανε διάταξη σύμφωνα με την οποία να μπορούν οι πολίτες, μέσα από τη συλλογή ενός αριθμού υπογραφών, να επιβάλλουν τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Δημοψήφισμα για να αποφασίσει ο λαός αν θέλει την ένταξη στην ΕΟΚ έταξε το ΠΑΣΟΚ πριν την πρώτη εκλογική του νίκη το 1981, αλλά μόλις πήρε την εξουσία το ξέχασε. Όταν αργότερα έβαζε την Ελλάδα στην ΟΝΕ, ούτε που ήθελε ν' ακούσει για δημοψήφισμα. Ψήφισε μαζί με τη ΝΔ και καθάρισε.

Το σύνταγμα είναι φτιαγμένο με τέτοιο τρόπο που τίποτα να μη μπορεί να εμποδίσει μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία (η οποία είναι μειοψηφία σε επίπεδο ψήφων και γίνεται πλειοψηφία χάρη στον εκλογικό νόμο) να κυβερνά. Μόνο άμα χάσει την πλειοψηφία έχει πρόβλημα, το οποίο επιλύεται μέσω εκλογών. Ο εργαζόμενος λαός δεν έχει καμιά δυνατότητα να αλλάξει τις αποφάσεις της πλειοψηφίας. Μόνο αμφισβητώντας και σπάζοντας την αστική νομιμότητα και την κοινοβουλευτική τάξη μπορεί να το κάνει. Μέσα από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες τίποτα δεν αλλάζει. Αυτές είναι το καταφύγιο για τη ρύθμιση των σχέσεων ανάμεσα στις διάφορες αστικές φατρίες.

Δείτε τι έγινε στις ευρωπαϊκές χώρες με το ευρωσύνταγμα. Θεωρώντας ότι ιδεολογικά έχουν κερδίσει το παιχνίδι, προκήρυξαν σε μερικές χώρες δημοψηφίσματα. Μόλις έχασαν τα δύο πρώτα, σταμάτησαν τη διαδικασία. Η δημοκρατία τους δεν άντεχε αμφισβήτηση κεντρικών τους επιλογών. Όταν έφτιαξαν την καινούργια συνθήκη, στη θέση του ευρωσυντάγματος, καμιά κυβέρνηση δεν την έβαλε σε δημοψήφισμα. Επέλεξαν το ασφαλές καταφύγιο του κοινοβουλίου, όπου οι συσχετισμοί είναι δεδομένοι.

Αυτή είναι η αστική δημοκρατία. Δίνει περιθώρια μόνο για το σηματοδομένο παιχνίδι ανάμεσα στα κόμματα που στηρίζουν το σύστημα. Ο κόσμος της δουλειάς πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι στο περιθώριο και να ζει με την ψευδαίσθηση της συμμετοχής, όταν καλείται να στηρίξει το ένα ή το άλλο αστικό κόμμα και τις πρωτοβουλίες τους.

■ Σωρεία δικαστικών προσφυγών σε «κοινωνικό κενό»

Δικαστικές προσφυγές κατά του αντιασφαλιστικού νόμου προαναγγέλλουν μια σειρά συνδικάτα εργαζόμενων και ελευθεροεπαγγελματιών.

Η αλήθεια είναι ότι αυτός ειδικά ο νόμος, με τις εκτεταμένες οργανωτικές αλλαγές που επιφέρει, τις κατατημήσεις και τις συγχωνεύσεις υφιστάμενων Ταμείων, περιλαμβάνει πολλές αντισυνταγματικές διατάξεις. Εμπειρονομικοί «δείχνουν» το άρθρο 17 του Συντάγματος το οποίο απαγορεύει την απαλλοτρίωση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων «και στο βαθμό που αυτή έχει σχηματιστεί με εισφορές των εργαζομένων, αποτελεί παράνομη πράξη». Παράνομη είναι, επίσης, η παρέμβαση σε επικουρικά ταμεία που έχουν σχηματιστεί με συλλογικές συμβάσεις (χαρακτηριστικότερη η περίπτωση των τραπεζών), αλλά και γενικότερα στα επικουρικά ταμεία στα οποία δεν υπάρχει κρατική συμμετοχή, αλλά εισφορές μόνο των εργαζόμενων και των εργοδοτών.

Είναι, όμως, γνωστό ότι αυτές οι δικαστικές διαδικασίες τραβούν σε μακρός, ενώ το τελικό αποτέλεσμα τους εξαρτάται από τους πολιτικούς και κοινωνικούς συσχετισμούς. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έχοντας ξεπουλήσει αισχρά τον αγώνα, προβάλλει τις δικαστικές προσφυγές ως... κλιμάκωση, για να κουκουλώσει τις ευθύνες της. Οι δικαστικές προσφυγές δε θ' αλλάξουν την κατάσταση, αν δεν υπάρξει αγώνας των εργαζόμενων για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Μπορεί να φέρουν κάποια προσκόμματα στην πρακτική εφαρμογή ορισμένων ρυθμίσεων του νέου νόμου, τη γενική του κατεύθυνση όμως δεν πρόκειται να την αλλάξουν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, άλλωστε, ότι η κυβέρνηση έχει στα χέρια της τη νομοθετική εξουσία, η οποία μπορεί να παρεμβαίνει και να ακυρώνει ακόμα και αρνητικές γι' αυτή δικαστικές αποφάσεις.

Προϋποθέσεις για να 'ναι νικηφόροι οι ταξικοί αγώνες

εκατοντάδες χιλιάδες απεργιοί και διαδηλωτές να στριμώχνουν την κυβέρνηση, προκαλώντας να κάνει δημοψήφισμα, αν έχει τα κότσια; Ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δε στήριξε κοινοβουλευτικά τον απεργιακό αγώνα, αλλά έμεινε στη Βουλή μέχρι και το τελευταίο δευτερόλεπτο, χωρίς ν' αποχωρήσει ούτε όταν ο Σιούφας με τραμπούκικο τρόπο επέβαλε λογοκρισία στους βουλευτές.

Μπορούμε να θέσουμε και άλλο ερώτημα: αν θεωρούν πως οι υπογραφές των εργαζόμενων είναι κρίσιμο ζήτημα, προκειμένου να καταδειχτεί η απομόνωση της κυβέρνησης, γιατί δεν δημοσίευσαν ευθύς εξαρχής την πρόθεσή τους και δεν ξεκίνησαν να μαζεύουν υπογραφές τις μέρες του απεργιακού αναβρασμού; Βγήκαν να μαζέψουν υπογραφές στην... παρέλαση και όχι τη μέρα που εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι ήταν στους δρόμους.

Τα πράγματα είναι καθαρά. Η πρόταση για δημοψήφισμα είναι χωρίς πρακτικό αντίκρισμα για τους εργαζόμενους. Μόνο στο παιχνίδι της πολιτικής επιρροής μπορεί να βοηθήσει τον ΣΥΡΙΖΑ και τα υπόλοιπα κόμματα της αντιπολίτευσης. Ετσι όπως μεθοδεύτηκε αυτή η ανούσια κοινοβουλευτική διαδικασία, στους εργαζόμενους στέλνει μήνυμα ηττοπάθειας, μήνυμα αναποτελεσματικότητας των αγώνων τους. Από αγωνιστές απεργούς προσπαθεί να τους μετατρέψει σε υπογράφοντες-χειροκροτητές. Οι Συριζάδες το είπαν καθαρά στη δεύτερη συνέντευξη Τύπου που έδωσαν: το Ασφαλιστικό (ακόμα και με τη μορφή που αυτοί του έδωσαν) μπορεί να λυθεί μόνο από μια κυβέρνηση στον πυρήνα της οποίας θα βρίσκεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Αρα, ο απεργιακός αγώνας, η σύγκρουση στους δρόμους, η πρόκληση πολιτικής κρίσης είναι έξω από τη δική τους στρατηγική και τακτική και πρέπει να είναι έξω και από την τακτική του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Οι πραγματικά ταξικές δυνάμεις δε δίστασαν ούτε στιγμή. Τοποθετήθηκαν ενάντια στα κοινοβουλευτικά καραγκιοζιλίκια. Δεν υποχώρησαν στην πίεση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και στο κλίμα ηττοπάθειας και απελπισίας που επικρατεί στους εργασιακούς χώρους. Επέλεξαν να συγκρουστούν και με αυτή την εκδοχή του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, για να αναδείξουν τα μεγάλα ζητήματα που έθεσε και αυτός ο αγώνας: το ξεπούλημα από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που ήρθε σαν αποτέλεσμα της κυρίαρχης λογικής της «ανάθεσης».

Η πρόταση για δημοψήφισμα και η πρόταση μομφής στην κυβέρνηση είναι μια ανάσα για το σύστημα. Όλοι οι θεσμοί του (κοινοβουλευτικοί και μη) συνασπίζονται γύρω από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και παίρνουν τους εργαζόμενους από το δρόμο (απεργίες και διαδηλώσεις) για να τους οδηγήσουν στον καναπέ, από τον οποίο θα

παρακολουθήσουν άνετα τις κονταρομαχίες των πολιτικών ανδρών και γυναικών στο ναό της Δημοκρατίας. Βεβαίως, υπήρξαν και δυο προσκλήσεις για συγκέντρωση έξω από τη Βουλή. Μία από το ΠΑΣΟΚ και μία από τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Ομως αυτές δε μπορούν να θεωρηθούν «πεζοδρομιακές» εκδηλώσεις (τέτοιες θεωρούνται μόνο οι

απεργίες που ζορίζουν το σύστημα, οι οποίες πλέον χαρακτηρίζονται κακουργήματα), αλλά νόμιμη άσκηση του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος του συνέρχεται. Ούτε το αραλίκι του καναπέ θα διαταράξουν. Οι πολλοί δεν επρόκειτο να μπουν στον κόπο να πάνε, ειδικά από τη στιγμή που φάνηκε ότι τα κοινοβουλευτικά καραγκιοζιλίκια δεν έχουν καμιά σχέση με τον αγώνα ενάντια στο ασφαλιστικό, αλλά εντάσσονται στην τακτική συγκέντρωσης ψήφων από τα κόμματα.

Οι πολλοί έχουν μείνει με την πικρή αίσθηση μιας ακόμα ήττας. Απήρησαν, αλλά ηττήθηκαν. Οι πιο μαχητικοί φωνάζουν και πάλι για ξεπούλημα. Και βέβαια, δεν έχουν άδικο. Αυτές τις στιγμές, όμως, πρέπει να φάξουμε και να βρούμε το κομβικό εκείνο ζήτημα που θα μας προσφέρει το «κλειδί» για την τακτική μας από εδώ και πέρα. Αλλιώς, η πίκρα και η οργή από μόνες τους αποτελούν τους χειρότερους συμβούλους. Οδηγούν στην παραίτηση και την ιδιότητα.

Μπορούσε να κερδηθεί ο αγώνας ενάντια στο ασφαλιστικό; Φυσικά και μπορούσε. Οι δυνάμεις στην εργατική πλευρά υπήρχαν. Υπήρχε αγανάκτηση για το περιεχόμενο των ανατροπών που προωθεί η κυβέρνηση, υπήρχε διάθεση γι' αγώνα, υπήρχαν κλάδοι με «δύναμη πυρός» που μπήκαν δυναμικά στον αγώνα από την αρχή και μπορούσαν να λειτουργήσουν ως αιχμή του δόρατος για όλους τους εργαζόμενους. Υπήρχε διάθεση συμμετοχής στις απεργιακές κινητοποιήσεις ακόμα και από τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, όπου όλα τα σκιάζει η φοβέρα. Τρεις γενικές απεργίες έγιναν όλες κι όλες, σε διάστημα τριών μηνών, και είχαν ψηλά ποσοστά συμμετοχής (ιδιαίτερα η πρώτη και η τρίτη). Υπήρχε, τέλος, η ευνοϊκή συγκυρία δίπλα

στους μισθωτούς να κινητοποιούνται ευρύτατα στρώματα μικροαστών όλων των κλάδων, ορισμένοι από τους οποίους έχουν και πολιτικό βάρος.

Τι χρειαζόταν για να κμφθεί ο τσαμπουκάς της κυβέρνησης; Ενα στοιχειώδες σχέδιο, που θα οργάνωνε τον αγώνα, θα κλιμάκωνε την πίεση και θα καταστούσε σαφές ότι θα υπάρξει συνέχεια και μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου. Και τι είχαμε; Είχαμε συντεχνιακό κατακερματισμό του κινήματος και κυρίως ξεχώρισμα των κλάδων αιχμής από το υπόλοιπο κίνημα. Είχαμε σκόρπιες τουφεκίες για την τιμή των όπλων από μεριάς ΓΣΕΕ-ΑΔΕ-ΔΥ και σαφή ένδειξη ότι η ψήφιση του νομοσχεδίου στη Βουλή σηματοδοτεί τη λήξη όλων των αγώνων. Είναι χαρακτηριστικό ότι έβαλαν μόνο μια 24ωρη απεργία την παραμονή της τελικής ψηφοφορίας και απογευματινό συλλαλητήριο με... πεινίες από τον Τσέρτο τη μέρα της ψήφισης. Είχαμε ακόμη αποκλιμάκωση αντί κλιμάκωση της πίεσης που ασκούσαν οι κλάδοι αιχμής. Η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ έκλεινε νυχτερινές συμφωνίες με την κυβερνητική διοίκηση και αντί να βγάζει μονάδες από την παραγωγή έβαζε κάποιες απ' αυτές που είχαν βγει. Η ΠΟΕ-ΟΤΑ παρέδωσε τη χωματερή για να κάνει τη δουλειά του ο απεργοσπαστικός μηχανισμός του Κακλαμάνη και των άλλων δεξιών (και όχι μόνο) δημάρχων. Και το ΔΣ του συλλόγου εργαζομένων στην Τράπεζα της Ελλάδας παρέδωσε στη λειτουργία τους κρίσιμους για το χρηματοπιστήριο και τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος τομείς, αντί –με ευθύνη της ΓΣΕΕ και των βουλευτών της αντιπολίτευσης– να κατεβάσει τα ρολά και να νεκρώσει τα πάντα.

Αφού δεν έγιναν όλ' αυτά, αφού το μήνυμα που στέλλονταν στην κυβέρνηση ήταν «ψηφίστε το να ηουχάσουμε

κι εμείς κι εσείς», επόμενο ήταν ο Καραμανλής να μην κάνει πίσω. Το πολιτικό κόστος το είχε ήδη υποστεί. Εκείνο που διακυβευόταν ήταν η δυνατότητά του να περάσει το νόμο, για να μην πάει στράφι το πολιτικό κόστος. Αυτή τη δυνατότητα δεν του την έδωσε ο κρατικός μηχανισμός (εδώ που τα λέμε, τα ΜΑΤ είχαν τη μικρότερη δράση από κάθε άλλη φορά), αλλά το μήνυμα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ότι δεν προτίθεται να πάει πέρα από μερικές τουφεκίες για την τιμή των όπλων, με ημερομηνία λήξης την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Ετσι και έγινε. Γιατί, όμως, να εκπλησσομάστε; Υπήρχε περίπτωση αυτή η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, με την ιστορία που κουβαλά, εκφυλισμένη σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από τους προγόνους της, να κάνει οτιδήποτε το διαφορετικό; Υπήρχε περίπτωση **αυτά** τα κοινοβουλευτικά κόμματα να έχουν διαφορετική τακτική, να προκρίνουν την ανάγκη για νίκη των εργαζόμενων από τη δική τους ανάγκη για συγκέντρωση πολιτικής επιρροής;

Μόνο ένας παράγοντας θα μπορούσε ν' αλλάξει την πορεία των πραγμάτων. Η παρέμβαση των ιδίων των εργαζόμενων, η αυτονομισή τους, η σύγκρουση με την τακτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Υπήρξαν περιπτώσεις στο παρελθόν που αυτό συνέβη, έστω και μερικά, έστω και χωρίς επιτυχία. Αυτή τη φορά δεν είχαμε ορατές τάσεις αυτονομισής. Είχαμε την απόλυτη «κοινοβουλευτικοποίηση» των συνδικαλιστικών διαδικασιών. Ούτε συνελεύσεις, ούτε συζητήσεις, ούτε άλλες μαζικές διαδικασίες. Μια τεράστια μάζα εργαζόμενων ανέθεσε **εν λευκό** στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να διαχειριστεί την υπόθεσή της, να αποφασίζει κυριαρχικά για κάθε φάση του αγώνα. Οπως ακριβώς αναθέτει στα κόμματα τη διαχείριση της αστικής εξουσίας.

Αν φάχνουμε για το μεγάλο ένοχο, λοιπόν, πρέπει να κοιτάξουμε στον καθρέφτη. Να σκεφτούμε πως δεν είναι δυνατόν να χορηγούμε εν λευκό ανάθεση σε ένα μηχανισμό που ξέρουμε τη φύση του, τα όριά του, τη στρατηγική και την τακτική του. Αυτή η ανάθεση οδηγεί στην ήττα. Προοπτική νίκης ανοίγει μόνο η... ξε-ανάθεση.

ΚΑΝΑΜΕ ΑΠΕΡΓΙΑ

- ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΑ ΣΚΛΗΡΑ ΑΝΤΙ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

- ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΜΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΜΕ ΣΕ ΤΕΤΟΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ

- ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΞΑΝΑΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΧΑΣΑΜΕ ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΚΕΨΤΟΥΜΕ

- ΤΙ ΕΠΙΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ

- ΑΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΑΘΕΤΟΥΜΕ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΤΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου έχει υποχρέωση να ορίσει άμεσα Γενική Συνέλευση

Εκτός των Τειχών

Κακούργημα η απεργία!

Η κυβέρνηση του Καραμανλή του νεότερου κατέκτησε μια πρωτιά. Είναι η πρώτη κυβέρνηση στα 34 χρόνια από την πτώση της χούντας που χαρακτηρίζει κακούργημα μια απεργία και σέρνει στο εδώλιο την ηγεσία μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Μιλάμε για τη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, όπως καταλαβαίνετε, πέντε στελέχη της οποίας έχουν κληθεί ως ύποπτοι για την τέλεση του πλημμελήματος της «παρακώλυσης λειτουργίας εγκατάστασης που εξυπηρετεί προμήθεια σπιτισμού» και του κακουργήματος της «πρόκλησης κατάστασης κοινής ανάγκης» (πήραν προθεσμία και θα καταθέσουν τη Δευτέρα).

Η Δικαιοσύνη των Σανιδάδων λειτουργεί για μια ακόμη φορά σαν πιστό όργανο της αστικής εξουσίας, δείχνοντας εμμονή στον τρομοκρατικό της στόχο και αξιοζηλευτή πολιτική ευλυγισία. Στη διάρκεια της απεργίας εξέδιδε απειλητικά διατάγματα, προσπαθώντας να τρομοκρατήσει απεργούς και να τους στείλει στη δουλειά. Δεν δοκίμασε τότε να ξεκινήσει δίωξη κατά των συνδικαλιστών, για να μην πυροδοτήσει νέες αντιδράσεις των εργαζόμενων. Με το που σταμάτησε η απεργία, στάλθηκαν αμέσως οι κλήσεις και κηρύχθηκε η απεργία κακούργημα.

Αυτή η ρεβανσιστική συμπεριφορά πρέπει να πάρει σκληρή απάντηση. Αν προχωρήσουν τέτοιες δίωξεις, τότε στο μέλλον δε θα τους κρατάει τίποτα.

**ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ – ΑΝΕΡΓΩΝ
για το ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ**

**Σάββατο 29 Μάρτη 5.00 μ.μ.
στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ**

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ημέρα υπογραφής της νέας ΕΓΣΣΕ δεν επιλέχθηκε τυχαία. Αμέσως μετά τη λήξη των άσφαιρων απεργιών για το Ασφαλιστικό και το πέρασμα στη... συλλογή υπογραφών για να στηριχτούν οι κοινοβουλευτικές πιρουέτες της αντιπολίτευσης, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία υπέγραψε μια ακόμη επαίσχυντη σύμβαση, για να στείλει το μήνυμα πως εξακολουθεί να αποτελεί μια δύναμη στήριξης του συστήματος, ένας θεσμός που ξέρει τα όρια και τους κανόνες του παιχνιδιού. Σχεδόν απαρατήρητη πέρασε μια άλλη συμφωνία, στο λεγόμενο θεσμικό σκέλος. Το σημείωσε με έμφραση ο πρόεδρος του ΣΕΒ, παρουσία του προέδρου της ΓΣΕΕ: «*Θέσαμε τα θεμέλια για μία νέα δημιουργική φάση στις εργασιακές σχέσεις. Πράγματι, πέρα από τη συμφωνία για πραγματικές αυξήσεις στους εργαζόμενους, καθώς και για μια σειρά από άλλα θέματα που προσδίδουν πιο ανθρώπινο πρόσωπο στην αγορά εργασίας, επιτύχαμε κάτι ακόμη πιο σημαντικό: τη θεσμοθέτηση του μόνιμου Βήματος Διαλόγου και Συνεργασίας των δυνάμεων εργασίας. Ενός Βήματος που θα αποτελεί τη βάση για τη μόνιμη πρωτοβουλία των κοινωνικών εταίρων σε όλα τα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα*». Ο ΣΕΒ απέκτησε όργανο για να προβάλλει τις ιταμές του αξιώσεις.

■ Τους τρόμαξε!

Δήλωση του Α. Καλύβη, εκπροσώπου του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ στη ΓΣΕΕ (αναπληρωτής πρόεδρος): «*Εκφράζουμε τη ριζική μας διαφωνία σε αυτή τη συμφωνία, η οποία είναι κάτω απ' τις ανάγκες των εργαζομένων, αλλά και τις δυνατότητες του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Με αυτή τη συμφωνία οι εργαζόμενοι παραμένουν απροστάτευτοι στο κύμα της ακρίβειας και οι εργοδότες διατηρούν απρόσκοπτα τα μεγάλα τους κέρδη. Πρόκειται για **ολέθριο λάθος** της Γενικής Συνομοσπονδίας από άποψη τακτικής και από άποψη ουσίας. Οσο για την ταξική πάλη που ο κ. Δασκαλόπουλος συνεχίζοντας αυτά που έλεγε ο μακαρίτης ο κ. Λάοκαρης, ότι η ταξική πάλη καταργείται, δεν καταργείται. Οι αγώνες θα συνεχιστούν, διότι τα προβλήματα είναι εξαιρετικά διογκωμένα». Όπως καταλαβαίνετε, τους κατατρόμαξε ο ροζ γραφειοκράτης τους καπιταλιστές με την απειλή για... συνέχιση της ταξικής πάλης. Όπως κατατρόμαξε και το πρασινογάλαζο μπλοκ με την κριτική για... ολέθριο λάθος.*

■ Σιγά τα αίματα

Δήλωση του εκπροσώπου του ΠΑΜΕ Γ.Πέρρου, ο οποίος -όπως αναμενόταν- την απήγγειλε λίγο πριν πέσουν οι υπογραφές, για να κάνει την αναμενόμενη καταγγελία: «*Το ΠΑΜΕ αποχώρησε από τη σημερινή συνάντηση γιατί θεωρεί ότι είναι σε εξέλιξη ένα άθλιο παζάρι σε βάρος της εργατικής τάξης, σε βάρος των εργαζομένων όλης της χώρας... Οποιοσδήποτε βάλει την υπογραφή του κάτω από ένα τέτοιο αισχρό κείμενο, κάτω από μια τέτοια άθλια σύμβαση, έχει βαριές εγκληματικές ευθύνες και **θα το πληρώσει**. Το ΠΑΜΕ δηλώνει προς όλες τις κατευθύνσεις και κυρίως προς τον ΣΕΒ, ότι **θα ματώσει**. Καλεί τους εργαζόμενους να αποδοκιμάσουν την αθλιότητα που είναι σε εξέλιξη από μεριάς της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ. Το ΠΑΜΕ επίσης καλεί τους εργαζόμενους να είναι σε **αγωνιστική επιφυλακή και ετοιμότητα**, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι ο μόνος δρόμος, η μόνη απάντηση, είναι **νέες απεργιακές αγωνιστικές κινητοποιήσεις**...». Επειδή πολύ... κέτσαπ πέφτει στη σκηνή και θα κουραστούν οι καθαρίστριες, μήπως μπορεί να μας πει κάτι επί του πρακτέου ο κόκκινος γραφειοκράτης; Με την ευκαιρία, μήπως θα μπορούσε να μας απαντήσει γιατί τα «ταξικά συνδικάτα» δεν οργάνωσαν ούτε μια ξεχωριστή απεργία για το Ασφαλιστικό, αλλά ακολούθησαν σαν σκυλάκια το «αγωνιστικό πρόγραμμα» της ΓΣΕΕ;*

Την Τετάρτη 19 Μάρτη, μέρα της 24ωρης πανελλαδικής πανεργατικής απεργίας, οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ στο Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΑ συναποφάσισαν μαζί με τους συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ την κήρυξη μιας ακόμη 24ωρης απεργίας για την επομένη, μέρα που ολοκληρώθηκε και ψηφίστηκε και κατ' άρθρο το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο της Πετραλιά.

Την Πέμπτη 20 Μάρτη, οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ στο ΔΣ της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ συναποφάσισαν μαζί με τους συνδικαλιστές όλων των παρατάξεων (ομόφωνα) το σταμάτημα των απεργιακών κινητοποιήσεων. Για μια ακόμη φορά οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές εφάρμοσαν την πάγια τακτική των κομμάτων τους να σταματούν τις απεργιακές κινητοποιήσεις όταν ολοκληρώνεται η κοινοβουλευτική διαδικασία συζήτησης και ψήφισης ενός αντεργατικού νομοσχεδίου.

Την ίδια μέρα, ο πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ Α. Αλαβάνος, ανακοίνωσε στη βουλή ότι θα καταθέσει πρόταση για την προκήρυξη δημοψηφίσματος και κάλεσε τα υπόλοιπα κόμματα της αντιπολίτευσης να τη συνυπογράψουν, αφού απαιτούνται 120 υπογραφές βουλευτών για να εισαχθεί και συζητηθεί πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Την επομένη (21 Μάρτη) η Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΝ κυκλοφόρησε κείμενο συλλογής υπογραφών με τίτλο: «*Ο αγώνας συνεχίζεται, λέμε όχι στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, στηρίζουμε την πρωτοβουλία για το δημοψήφισμα*».

Στεκόμαστε στη στάση των συνδικαλιστών του ΣΥΡΙΖΑ στις δύο ομοσπονδίες που σήκωσαν τον αγώνα ενάντια στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, γιατί αυτές έχουν τέτοια «δύναμη πυρός», που εάν τη χρησιμοποιήσουν οι συνδικαλιστές τόσο κατά τη διάρκεια της ψήφισης όσο και μετά την ψήφιση ενός νομοσχεδίου, μπορούν να υποχρεώσουν κάθε αστική κυβέρνηση να πάρει πίσω ένα νομοσχέδιο, ψηφισμένο ή όχι. Όλοι οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές όχι μόνο έκλεισαν κακήν κακώς τις απεργιακές κινητοποιήσεις στους ΟΤΑ και τη ΔΕΗ, αλλά είχαν φροντίσει να αποκλιμακωνονται και όχι να κλιμακώνονται οι αγώνες αυτοί, με το πρόσχημα «να μη δυσφημιστεί ο αγώνας στην κοινή γνώμη». Για παράδειγμα, οι συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, αντί να βγάδουν από το κύκλωμα κι άλλους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ώστε να αυξήσουν την πίεση στην κυβέρνηση και τους καπιταλιστές, όσο πέρναγαν οι μέρες και πλησίαζε η ολοκλήρωση της συζήτησης και ψήφισης του νομοσχεδίου στη βουλή, έδιναν σταθμούς παραγωγής στη διοίκηση της ΔΕΗ. Αυτή η τακτική όλων των αστο-

■ Θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την κοινωνική ασφάλιση

Στα χνάρια του ΠΑΣΟΚ

γραφειοκρατών συνδικαλιστών δεν είναι τωρινή, αλλά έρχεται από το παρελθόν και αποσκοπεί στη ρυμούλκηση του εργατικού κινήματος στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό των αστικών πολιτικών κομμάτων όλου του φάσματος της βουλής.

Η Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΝ έχει το θράσος να βαφτίζει το δημοψήφισμα αγώνα και να ισχυρίζεται ότι ο αγώνας ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο συνεχίζεται με τη συγκέντρωση υπογραφών, ενώ όφειλε (αφού αυτοδιαφημιζόταν ως ναυαρχίδα της ριζοσπαστικής αριστεράς) να παλέψει με τους συνδικαλιστές της μέσα στις δύο αυτές ομοσπονδίες (και όχι μόνο) για να περάσει απόφαση για συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων και μετά την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου της Πετραλιά.

Τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ και του λεγόμενου ΚΚΕ για την Κοινωνική Ασφάλιση τις έχουμε σχολιάσει επανειλημμένα. Έχουμε αποδείξει, χωρίς να ταυτίζουμε τις θέσεις τους, τον αντεργατικό τους χαρακτήρα. Εδώ θα υπενθυμίσουμε μόνο ότι στο βασικό ζήτημα του ασφαλιστικού συστήματος, δηλαδή στο ποιος θα πληρώσει για την κάλυψη των δαπανών, και τα δύο κόμματα, πρωτοστατούντος του ΚΚΕ στις αρχές της δεκαετίας του '90, υιοθέτησαν την περιβόητη τριμερή χρηματοδότηση. Και τα δύο κόμματα με τη θέση τους αυτή απέρριψαν τη βασική θέση του Κ. Μαρξ, ότι η εργατική τάξη είναι αυτή που παράγει την υπεραξία την οποία καρπώνεται δωρεάν η αστική τάξη. Για ένα μικρό χρονικό διάστημα το ΚΚΕ απέρριψε τη θέση για τριμερή χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος. Επανήλθε όμως πάλι στην παλιά του θέση για τριμερή χρηματοδότηση, με μόνη τη διαφορά (σε σχέση με την αρχική του θέση των αρχών του '90) να μην υπάρχει συμμετοχή των εργαζομένων στον κλάδο υγείας. Τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ δεν τις έχουμε σχολιάσει, γιατί απλούστατα παρουσιάστηκαν πολύ πρόσφατα, μόλις στις 18 Μάρτη, την παραμονή δηλαδή της ολοκλήρωσης της συζήτησης στη βουλή του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου που θα πολιτογραφηθεί ως αντιασφαλιστικός νόμος Πετραλιά.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έδωσε στις θέσεις του το βαρύγδουπο τίτλο «*Εναλλακτικές προτάσεις του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς για μια δημοκρατική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος*». Όπως όμως θα δούμε στη συνέχεια, οι θέσεις αυτές είναι σχεδόν ταυτόσημες με τις θέσεις

του ΠΑΣΟΚ, τώρα που το τελευταίο βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Πριν περάσουμε στην εξέτασή τους, είναι χρήσιμο να δούμε πώς ο ΣΥΡΙΖΑ βλέπει να προωθούνται οι εναλλακτικές του προτάσεις.

Καταρχάς, διευκρινίζει ότι υπάρχει κι άλλος δρόμος εκτός απ' αυτόν της ΝΔ. Στο σημείο 20 των θέσεων αναφέρει: «*Εμείς λέμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος, μπορεί να αναβαθμιστεί το επίπεδο των συντάξεων ιδιαίτερα των χαμηλών... Ο δρόμος αυτός περνάει μέσα από την αναδιανομή του συσσωρευμένου πλούτου*». Στη συνέχεια, με τη θέση 21 μας διευκρινίζει ότι για ν' ανοίξει ο δρόμος αυτός απαιτούνται άλλοι συσχετισμοί: «*Αυτός ο δρόμος προϋποθέτει άλλους συσχετισμούς δυνάμεων, προϋποθέτει ένα άλλο συνασπισμό εξουσίας με επίκεντρο τις δυνάμεις της αριστεράς. Και ο ΣΥΡΙΖΑ αγωνίζεται ακριβώς για τη διαμόρφωση αυτών των προϋποθέσεων...*». Ακόμη, λοιπόν, και για την αναβάθμιση των χαμηλών συντάξεων απαιτείται ένα αριστερό κυβερνητικό μπλοκ εξουσίας! Εμμέσως πλην σαφώς, ο ΣΥΡΙΖΑ ομολογεί ότι προσδοκά (όπως και το '89) τη διάσπαση του ΠΑΣΟΚ και την κυβερνητική συνεργασία μ' ένα από τα κομμάτια του. Δεν παύει δε να παραπέμπει την προώθηση αυτού του δρόμου στο απώτερο μέλλον, μηδενίζοντας τη δύναμη του εργατικού κινήματος και τη δυνατότητά του να αποσπεί από εχθρικές κυβερνήσεις επιμέρους εργατικά αιτήματα, όπως είναι η αύξηση των κατώτερων συντάξεων.

Πιστός στην ομορτοουνιστική «στρατηγική των σταδίων» των προκατόχων του, ο ΣΥΡΙΖΑ βλέπει και ένα άλλο ενδιαμεσο στάδιο, πριν την κατάκτηση των «εναλλακτικών προτάσεων για τη δημοκρατική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος». Ποιο είναι αυτό; Την απάντησή μας τη δίνει το σημείο 21, το οποίο αναφέρει ότι από τη στρατηγική της «*δημοκρατικής μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος*» προκύπτουν προτάσεις άμεσα εφαρμόσιμες. Για παράδειγμα, στο σημείο 26 αναφέρονται ως τέτοιες η άρση «των ανισοτήτων που προκάλεσαν οι νόμοι που ψηφίστηκαν από το 1990 μέχρι το 2002» και η κατάργηση των αντιασφαλιστικών διατάξεων των νόμων της περιόδου αυτής. Προφανώς, εννοεί τους αντιασφαλιστικούς νόμους Σιούφα και Ρέππα, που δεν ήταν οι μοναδικοί. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ, σε μια περίοδο που απέχει πολύ χρονικά από το «αριστερό μπλοκ εξουσίας», τολμά και μιλά για κατάργηση των αντιασφαλιστικών διατά-

ξεων των νόμων Σιούφα και Ρέππα και όχι των ίδιων των νόμων στο σύνολό τους, αντιλαμβάνεστε πως όσο θα πλησιάζουμε προς τη διαχείριση της καπιταλιστικής εξουσίας απ' αυτό το μπλοκ, ο ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει και άλλες εκπτώσεις από την περιβόητη δημοκρατική του μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, που δε διαφέρει σε τίποτα από τις θέσεις του παλιού «δημοκρατικού και σοσιαλιστικού ΠΑΣΟΚ».

Αυτή ακριβώς την προοπτική προαναγγέλλει το σημείο 19 των θέσεων του: «*Η διατύπωση εναλλακτικών προτάσεων αποτελεί το προνομιακό πεδίο στο οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ δρα και θέλει να δράσει πολύ περισσότερο στο μέλλον. Από την άποψη αυτή ο ΣΥΡΙΖΑ και είχε και έχει και διαρκώς θα εμπλουτίζει τις προτάσεις του για μια εναλλακτική στρατηγική για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας*». Τι αιτήματα περιλαμβάνει αυτή η «εναλλακτική στρατηγική πρόταση»; Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικά, λόγω ελλείψεως χώρου (ολόκληρη η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα του): Τριμερής χρηματοδότηση, ενοποίηση των Ταμείων σε τρία για την κύρια σύνταξη, φορολόγηση των μετοχών, καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της ανασφάλιστης εργασίας, υιοθέτηση της κάλπικης αναλογιστικής μελέτης του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ του 2005, σύμφωνα με την οποία απαιτείται να δίνονται στο ΙΚΑ το 2.4% του ΑΕΠ κάθε χρόνο.

Τι δεν περιλαμβάνει η μεγαλύτερη πρόταση; Μεταξύ των άλλων, την επιστροφή των κλεμμένων από τα ασφαλιστικά ταμεία, το σταμάτημα της ληστείας των ασφαλιστικών ταμείων που συνεχίζεται ακόμη και σήμερα, την κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων από το 1990 μέχρι σήμερα και ιδιαίτερα των νόμων Σιούφα και Ρέππα, τη μείωση των ορίων ηλικίας και των χρόνων ασφάλισης. Οσο θα περνάει ο καιρός και θα πλησιάζουμε προς τη συγκρότηση του περιβόητου «αριστερού μπλοκ εξουσίας» τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ θα θυμάται τις «ανάγκες της ανάπτυξης» (της καπιταλιστικής οικονομίας) «προς όφελος της απασχόλησης» και θα προτείνει για παράδειγμα τη μείωση του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους ή τις ρυθμίσεις χρεών προκειμένου να μη κλείσουν οι επιχειρήσεις που οφείλουν στα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτό το μέλλον προδιαγράφει για την εργατική τάξη και για όλο τον εργαζόμενο λαό της Ελλάδας και ο ΣΥΡΙΖΑ που λανσάρεται ως ο συνασπισμός της ριζοσπαστικής αριστεράς.

Δούρειος ίππος

Το «έξυπνο σχολείο» αποτελεί, κατά τον Στυλιανίδη το νέο στρατηγικό όραμα του υπουργείου Παιδείας. Οπου βρεθεί κι όπου σταθεί ο υπουργός Παιδείας το διαλαλεί. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, το «έξυπνο σχολείο» δε θα διαθέτει μόνο βιοκλιματικά οικολογικά στοιχεία, εξοικονόμηση ενέργειας και περιβαλλοντικούς αύλειους χώρους. Θα διαθέτει και «σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα», «ποιοτικά βιβλία» και «επιμορφωμένους εκπαιδευτικούς».

Το «έξυπνο σχολείο» υπήρξε η αφορμή για να εφαρμοστούν και στην εκπαίδευση -στην ανέγερση των διδακτηρίων- οι Συμπράξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ). Οι «ανάδοχοι» των βιοκλιματικών σχολείων έχουν το δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τη χρήση των κτιρίων για διάστημα μέχρι και 30 ετών και το ελληνικό Δημόσιο, μέσω του ΟΣΚ, θα καταβάλλει σε αυτούς ενοίκιο (αποπληρωμή σε ετήσια βάση).

Οι επιχειρηματίες θα αποκομίζουν τεράστια κέρδη από την ανέγερση των ιδίων των σχολικών κτιρίων (με την πολιτική των υπερτιμολογήσεων) και στη συνέχεια και από την εκμετάλλευσή τους, εγκαθιστώντας μέσα σε αυτά διάφορες λειτουργίες και δραστηριότητες από ίντερ-

νετ καφέ μέχρι και πάρκινγκ. Χρηματοοικονομικός σύμβουλος σε αυτό το πρόγραμμα ανέλαβε η Εθνική Τράπεζα.

Τα «σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα» αφορούν στη διδασκαλία εξειδικευμένων γνώσεων και δεξιοτήτων, που είναι απαραίτητες για τις σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας και δεν έχουν καμιά σχέση με τη βαθιά και ολόπλευρη μόρφωση. Τα «έξυπνα σχολεία» θα εξοπλιστούν με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και προγράμματα με την ευγενική «βοήθεια» της Microsoft, που

πρόσφατα υπέγραψε συμφωνία με την ελληνική κυβέρνηση. Τα «ποιοτικά βιβλία», αποστεωμένα από κείμενα που προσφέρουν ευκαιρίες για ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, για καλλιέργεια πανανθρώπινων ιδεών και αξιών και με ύλη που αναφέρεται κυρίως σε μαθητές «υψηλής απόδοσης» θα συνηγορούν στην παραγωγή ανθρώπων υποταγμένων στο κεφάλαιο.

Δεδομένου του μικρού αριθμού των «έξυπνων σχολείων» και με βάση τα λεγόμενα του υπουργού Παιδείας, είναι σί-

γουρο ότι αυτά θα χρησιμοποιηθούν ως δούρειος ίππος για το πέρασμα όλων των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, που δεν αφορούν μόνο στον τρόπο ανέγερσης των διδακτηρίων και στην είσοδο των επιχειρηματιών και των επιχειρήσεων στην εκπαίδευση. Αφορούν και στα προγράμματα καλλιέργειας της μερικοποίησης του ανθρώπου και της απόλυτης εξειδίκευσης. Αφορούν και στους εκπαιδευτικούς, που θα στελεχώνουν αυτά τα σχολεία, οι οποίοι θα διαθέτουν την κατάλληλη «επιμόρφωση».

Ο Στυλιανίδης έχει δηλώσει πως η νέα «μεταρρύθμιση» θα περιλαμβάνει την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών. Ισως, λοιπόν, τα «έξυπνα σχολεία» να χρησιμοποιηθούν ως πειραματικά πεδία εφαρμογής της αξιολόγησης, της επιστροφής δηλαδή του επιθεωρητισμού στην εκπαίδευση, όπως και το «Ολόημερο σχολείο» χρησιμοποιήθηκε για την άλωση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών με την αθρόα εισαγωγή των ωρομίσθιων και την παράταση του ωραρίου και την αλλοίωση γενικά της μορφής και του χαρακτήρα του σχολείου.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Τρομοϋστερία χωρίς όρια

Η τρομοϋστερία στη Βρετανία δεν έχει όρια. Η βρετανική αστυνομία προτείνει το γενετικό φακέλωμα των παιδιών του δημοτικού σχολείου, που εμφανίζουν «παραβατική συμπεριφορά» γιατί αυτά ενδέχεται να εξελιχθούν σε επικίνδυνους εγκληματίες! Το γενετικό υλικό πρέπει να αποθηκεύεται στην Εθνική Βάση Δεδομένων, η οποία είναι η μεγαλύτερη της Ευρώπης και φυλάσσει το γενετικό υλικό 4,5 εκατ. Βρετανών. Η ιδέα ανήκει στον Γκάρνι Που, διευθυντή της ιατροδικαστικής υπηρεσίας της Σκότλαντ Γιαντ.

Η πρόταση έχει ξεσηκώσει σάλο στη Βρετανία και στον εκπαιδευτικό κόσμο.

Με την κρατική τρομοκρατία να φθάνει στα άκρα, θεωρεί η βρετανική κυβέρνηση πως θα καθυποτάξει κάθε αντίσταση και πως θα αποτρέψει κάθε πράξη που στρέφεται ενάντια στην καταπιεστική κυριαρχία του κεφαλαίου και της αστικής τάξης.

Η ιστορία και τα γεγονότα σε όλο τον κόσμο τη διαψεύδουν.

■ Βρομίζουν τη φύση

Μεταφέρουμε την παράκληση αναγνώστη να γράψουμε για την κάθε είδους βεβήλωση της φύσης στο όνομα της... αγάπης για τη φύση. Κάποιοι -γράφει ο αναγνώστης μας- για να διασκεδάσουν την πλήξη τους (και να ξεδέψουν τα άφθονα φράγκα τους, συμπληρώνουμε εμείς) επέλεγον να διασχίσουν όλο το μονοπάτι Ε4 και να φτάσουν μέχρι την κορυφή Σκολίου του Ολύμπου με τζιπ. Το διεθνές μονοπάτι Ε4 διασχίζει τη νότια Ευρώπη από την Ισπανία μέχρι την Κρήτη. Στην Ελλάδα μπαίνει από τις Πρέσπες, διασχίζει τη ραχοκοκαλιά της Πίνδου, περνάει στην Πελοπόννησο και διέρχεται από το φαράγγι της Σαμαριάς τερματίζει στο Λιβικό. Τα μονοπάτια είναι για πεζοπορία και για μεταφορές προϊόντων με τα ζώα. Δεν είναι για να πηγαίνει βόλτα με τη τζιπάρα του το κάθε αστόπαιδο. Δυστυχώς, χρόνο με το χρόνο, οι πραγματικοί εραστές της επαφής με τη φύση, αυτοί που ξέρουν να την πλησιάζουν με σεβασμό, βρίσκουν όλο και λιγότερο ζωτικό χώρο. Τα πάντα κατακλύζονται από εμπόρους του «πράσινου» και πελάτες με φουσκωμένα πορτοφόλια.

Και φέτος στο έλεος των πυρκαγιών

Εξι πυρκαγιές ανοιξιάτικα, την ίδια μέρα, σε διαφορετικά μέρη: Σκόπελος, Αγιά, Πήλιο, Φλώρινα, Μέθανα, Μαρμάρι. Αυτή τη φορά δεν τους έπαιρνε να μιλήσουν για οργανωμένο σχέδιο. Οι δασολόγοι, στους οποίους είχαν επιβάλει σιωπή το καλοκαίρι, είχαν προειδοποιήσει έγκαιρα: ερχόμαστε από ξηρασία, τα δάση είναι ακαθάριστα, θα έχουμε μεγάλο πρόβλημα.

Στη Σκόπελο, όπου η φωτιά κατέκαψε περίπου 3.000 στρέμματα, οι εποχικοί δασοπυροσβέστες, που ακόμη δεν έχουν προσληφθεί, ρίχτηκαν εθελοντικά στη μάχη. Οι αξιωματικοί της Πυροσβεστικής τους έδωσαν εργαλεία, αλλά δεν είχαν να τους δώσουν ούτε στολές ούτε μέτρα ατομικής προστασίας.

Και πάλι έγκαιρα είχε προειδοποιήσει το σωμα-

τείο τους. Τους είχαν υποσχεθεί ότι θα αγοραστούν 11.000 αντιπυρικές φόρμες για να έχουν μια υποτυπώδη προστασία, μάσκες για να μην εισπνέουν τον καπνό, κράνη, ειδικά γυαλιά, άρβυλα, συνολικά 13 διαφορετικά είδη ατομικού εξοπλισμού. Οι διαγωνισμοί προκηρύχτηκαν με καθυστέρηση και αναμένεται να ολοκληρωθούν το Σεπτέμβριο, δηλαδή στη λήξη της αντιπυρικής περιόδου! Ο Χηνοφώτης δήλωσε αναρμόδιος και ο Παυλόπουλος δεν τους δέχεται, επικαλούμενος φόρτο εργασίας! Εκαναν μηνύσεις κατά των αρμόδιων φορέων και αγωγή κατά του Δημοσίου! Το Αρχηγείο τους απάντησε... πολιτικά. «Εκτίμηση» της υπηρεσίας είναι ότι τα ατομικά είδη προστασίας θα έχουν χορηγηθεί με την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου, διότι «έχει δοθεί προτερα-

ότητα έτσι ώστε να εξασφαλιστούν μέσω δωρεών προς το Π.Σ.»!

Εγκαταλείμμενα στην τύχη τους τα δάση, απροστάτευτοι και οι άνθρωποι που θα κληθούν να τα βάλουν με τις πυρκαγιές. Τρεις εποχικοί δασοπυροσβέστες σκοτώθηκαν πέρσι στο Ρέθυμνο. Πήγαν κυριολεκτικά «σαν το σκυλί στ' αμπέλι», γιατί κάποιοι εντελώς άσχετοι με τη φύση των δασικών πυρκαγιών τους έστειλαν σε μια χαράδρα και επιπλέον χωρίς στοιχειώδη μέσα ατομικής προστασίας. Με τα «οργανωμένα σχέδια» και τις «ασύμμετρες απειλές» προσπάθησαν να κρύψουν το γεγονός ότι οι δασικές πυρκαγιές ξεσπούν και μόνες τους, ως φυσικό φαινόμενο, και μόνο με γνώση και οργανωμένο μηχανισμό πρόληψης και καταστολής μπορείς να «μαζέψεις» τις συνέπειες.

«Εργασιακό άλγος»

Χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο, αλλά με την υπενθύμιση ότι στο θέμα αυτό έχουμε αναφερθεί κατ' επανάληψη, παραθέτουμε αποσπάσματα από άρθρο που δημοσιεύτηκε στην «Καθημερινή» της περασμένης Κυριακής.

«Στο τεύχος του "Nouvel Observateur" της περασμένης εβδομάδας το κύριο θέμα ήταν οι παθήσεις που εμφανίζονται στους χώρους της εργασίας, οι οποίες παίρνουν διαστάσεις εθνικού ζητήματος. Η λίστα με αυτοκτονίες εργαζομένων αυξήθηκε εντυπωσιακά τους τελευταίους μήνες (υπάλληλοι σε αυτοκινητοβιομηχανίες, τράπεζες, οργανισμούς κ.ά.). Επίσημες στατιστικές αναφέρουν ότι τα θύματα του "εργασιακού άλγους" στη Γαλλία φτάνουν τα 3.600 κατ' έτος, από αυτοκτονίες ή καρδιαγγειακά προβλήματα, ενώ εμφανίζονται περίπου 400.000 ασθένειες από μυοσκελετικούς πόνους, γαστρίτιδες, αυπνίες έως και αλκοολισμό. Η νέα διαγνωσμένη νόσος του 21ου αιώνα πλήττει αδιακρίτως όλες τις κατηγορίες εργαζομένων».

...

«Τα παραδείγματα της έρευνας του "Nouvel Observateur" καταγράφουν μια μεγάλη ηλικιακή ομάδα, με ιδιαίτερη "προτίμηση" στους 45άρηδες, ενώ μετά τα 50 η απόλυση ισοδυναμεί με ανεργία. Ο ανταγωνισμός, η υποχώρηση κάθε έννοιας συλλογικότητας - η επιταγή "ο καθένας για τον εαυτό του" δίνει τον τόνο -, ο καταναλωτικός πυρετός, το μέλλον χωρίς ορίζοντα, ο τρόμος ότι μπορείς από στιγμή σε στιγμή να χάσεις τη θέση σου μαζί με την απαξίωση από τους προϊστάμενους και διευθυντές, δημιουργούν ένα εκρηκτικό, αν όχι δολοφονικό, κοκτέιλ».

...

«Αν αναλογιστεί κανείς ότι σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο 50 γιατροί Εργασίας και ότι το Κέντρο Διάγνωσης Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ, καθ' ύλην αρμόδιο για την πρόληψη και αντιμετώπιση των επαγγελματικών ασθενειών, έχει ένα γιατρό για πάνω από δύο εκατομμύρια εργαζόμενους εύλογα προκύπτουν ανησυχητικά συμπεράσματα για την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους εργασίας».

■ Προκλητική αβάντα στους καναλάρχες

Μούγκα για τη ρύθμιση με την οποία εντάσσεται στο καινούργιο Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού ΜΜΕ το κάθε φύσης τεχνικό προσωπικό των ιδιωτικών καναλιών. Φυσικά και έπρεπε να ενταχθούν και αυτοί οι εργαζόμενοι, που μέχρι τώρα ασφαλιζόνταν στο ΙΚΑ, όμως η ρύθμιση δεν έγινε για να ικανοποιήσει τους εργαζόμενους, αλλά για να ικανοποιήσει τους καπιταλιστές καναλάρχες. Διότι, όσο οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι ασφαλιζόνταν στο ΙΚΑ, οι καναλάρχες πλήρωναν εργοδοτικές εισφορές που κάθε άλλο παρά ευκαταφρόνητες είναι. Με τη μεταφορά τους στο Ταμείο Τύπου, θα πιάσουν να πληρώνουν εργοδοτικές εισφορές, ενώ οι εργαζόμενοι θα πληρώνουν τις δικές τους εισφορές, οι οποίες μάλιστα είναι μεγαλύτερες απ' αυτές που ισχύουν για το ΙΚΑ.

Υπάρχουν εργαζόμενοι με εξαρτημένη σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, για τους οποίους οι εργοδότες δεν πληρώνουν εισφορές. Είναι οι δημοσιογράφοι σε όλα τα ΜΜΕ. Η συγκεκριμένη ρύθμιση έγινε από τη χούντα, η οποία καθιέρωσε το αγγελιόσημο. Δηλαδή, αντί οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες των ΜΜΕ να πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές, απαλλάχτηκαν απ' αυτές και τις φρόντισαν στους διαφημιζόμενους, οι οποίοι βέβαια τις μετακυλίουσαν στις τιμές των προϊόντων και υπηρεσιών που πωλούν. Τώρα, οι καναλάρχες, το πιο επιθετικό τμήμα των καπιταλιστών των ΜΜΕ, ξεφορτώνονται και τις ασφαλιστικές εισφορές για το κάθε είδους τεχνικό προσωπικό, ενώ το αγγελιόσημο θα είναι μειωμένο κατά το 10% που θα πηγαίνει στον «κουμπάρα». Κοντολογίς, χάνει ασφαλισμένους το ΙΚΑ, φορτώνεται ασφαλισμένος το νέο Ταμείο, μειώνεται το ετήσιο ποσό από το αγγελιόσημο (άρα χειροτερεύει η αναλογιστική θέση του νέου Ταμείου, γεγονός που θα αποτελεί μόνιμη πηγή περικοπής ασφαλιστικών παροχών) και οι μόνοι κερδοζήτες είναι οι ιδιοκτήτες καναλιών και ραδιοφωνικών σταθμών.

Ο δημοσιογραφικός συνδικαλισμός έκανε πως δεν κατάλαβε τι επέρχεται μ' αυτή τη ρύθμιση και επέλεξε να μη θέσει ζήτημα καθιέρωσης και γενίκευσης των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών και στον κλάδο των ΜΜΕ, όπως ισχύει για όλους τους άλλους κλάδους. Σομπολαίοι και σία υπηρέτησαν για μια ακόμη φορά τα συμφέροντα των καναλαρχών και όχι τα συμφέροντα του κλάδου τους.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Μη γελάτε, παρακαλώ. Αύριο είναι η ημέρα αντισύλληψης, κάτι που θα έπρεπε να βάλετε σε σκέψεις και να παραδειγματίσει και το κίνημα. Δεν γίνεται να έχουμε συνέχεια τόσες ανεπιθύμητες συλλήψεις και να μην εφαρμόζεται κάποια δραστηριότητα αντισυλληπτική μέθοδος! Και δεν μιλάω για το πατροπαράδοτο «τράβηγμα» ούτε για τα προφυλακτικά (κράνη, κουκούλες κλπ.), που δεν είναι ασφαλείς μέθοδοι πια. Ούτε βέβαια για χημικά, αυτά τα έχει η άλλη πλευρά. Ας σκεφτούμε όλοι μαζί...

«Βαλτότοπος αδιάβατος το αίμα μας στην ιστορία χυμένο. Το κεφάλι τους σπάζουν ξεμοναχιασμένοι χιμαιροκυνηγοί, τη χίμαιρα την άπιαστη να πιάσουν. Οι φιλόδημοι τα μούτρα θα σπάσουν στης ζωής την αγριάδα. Τη στράτα τους τα εκατομμύρια πώς περνάν αράδα;». Στίχοι του Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι από τον «Βλαδίμηρο Ιλιτς Λένιν», για τα 78 χρόνια από την αυτοκτονία του πρώτου που συμπληρώνονται την προσεχή Παρασκευή.

Και τώρα θα ήθελα την προσοχή σας, γιατί τέτοια σημαντικά στοιχεία μόνο σ' αυτή τη στήλη άλατος μπορείτε να διαβάσετε (αν εξαιρέσουμε ηράκλειες σήλες-στιλέτα των σιλιτών στυλοβατών espresso, φρεντουτσίνιο με γάλα και ελευθεροτριπίδας). Όλοι γνωρίζουμε ότι την πρωταπριλιά (την προσεχή Τρίτη) συνηθίζουμε ν' αποστέλλουμε χιλιάδες ευχετήριες κάρτες (ή ό,τι άλλο επιθυμεί κανείς) επ' ευκαιρία της υψίστης εορτής της αστικής πολιτικής, αυτής του δεσμοδετημένου ψεύδους. Και μάλιστα φέτος συμπληρώνονται 444 χρόνια από την καθιέρωσή της (μαγικός αριθμός που θα επιφέρει δεινά, σύμφωνα με διακεκριμένους πρώην εσχατολόγους που τώρα είναι σε άσυλα, όπως αυτό της δημοκρατίας). Και, συνεπώς, την αναγόρευση του μπάχαλου εις εξέχουσα θεσμική λειτουργία, ήτις έχει και την ημέρα εορτασμού της. Εις ανάμνηση ενός ακόμη κρετίνου βασιλέως του Καρ(ι)όλου Θ' ο οποίος σηκώθηκε ένα μεσημέρι (το πρωί σηκώνεται ο κυρίαρχος λαός, οι υπηρέτες του σηκώνονται αργότερα) και είπε: «Δεν μεταδέτω την πρωτοχρονιά από την πρωταπριλιά στην πρωτογενναριά; Βέβαια, τότε δεν υπήρχε η λέξη πρωτογενναριά, όπως άλλωστε δεν υπάρχει και σήμερα. Υπάρχει μόνο η πρωτομαγιά ως παραχώρηση προς την εργατική τάξη κι αυτά θα πρέπει κάποια στιγμή να τα συνεκτιμήσουμε, όπως έλεγε κι ένας πρώην ορεισίβιος που κατήλθε στα αθηναϊκά χειμαδιά και γνωρίζει μόνο δυο-τρία δρομολόγια (γι' αυτό χάνονται πρόβατα συχνά). Λοιπόν, ο Κάρ(ι)όλος ο Θήτας δεν έκανε κάτι διαφορετικό από τους σημερινούς επιχειρηματικούς εκπροσώπους πολιτευτές, που κι αυτοί σηκώνονται (τα πρωινά πλέον, στα πλαίσια της επιβεβλημένης ισότητας) κι ανακοινώνουν ό,τι μηχανεύθηκαν για να τους αγαπήσουν τα αφεντικά τους και να τους ρίχνουν κανένα κοκαλάκι. Σταμάτα να γαβγίζεις Furry, βλέπεις ότι μιλάω με τα παιδιά τώρα. Ορίστε, έχασα τον συρμό των σκέψεών μου. Τι λέγαμε; Α ναι, για το ότι είμαστε όλοι Θιβητιανοί εν όψει της ολυμπιάδας εκείνου του Πεκίνου. Ένα παλιό Κομφουκιανικό χαικού λέει «η γαλήνη και η γνώση θα έρθουν όταν θάψεις την κουφάλα τον ιδιοκτήτη του ανθρακωρυχείου στο μαγαζί όπου θάβει εκατό-εκατό τους εργάτες». Χτύπα τα πόδια σου Κινέζα για να μην κόψει η μαγιονέζα...

Την ίδια ώρα στον αντίποδα, στη δημοκρατική χώρα μας, νηπιαγωγό-κανονικές και με... βούλα-δουλεύουν απλήρωτες επί μήνες σε περιέργα προγράμματα (υπό την υψηλή επιστάσια πανεπιστημιακών ιδρυμάτων), όπου εκτός του ότι δεν τους κολούσαν ένημα επί σειρά μηνών, δεν τις αναγνωρίζουν και προύπρησά! Το πιο τραγικό είναι ότι δούλεψαν κανονικότητα την καθαρή Δευτέρα αλλά και την 25η Μαρτίου!!! Ξέρουμε όμως ότι δεν πρόκειται να ιδρώσει κανένα αφτί, διότι δεν είναι τίποτε αληθινές απεργίες που δεν συμμορφώθηκαν προς τις υποδείξεις, αλλά πυλώνες της εκπαίδευσης και ακρογωνιαίοι λίθοι κλπ. (ρε, λες να μετατρέπομαι σε Στυλιανίδη!). Όλα αυτά εδώ, στη δημοκρατική πατρίδα και μητρίδα μας που βέβαια δεν είναι Κίνα, που δεν είναι μήτε οι κάμποι μήτε τα άπαρα ψηλά βουνά, αλλά η μπανανία όπου αλωνίζει κάθε πικραμένος καπιταλιστής ή παραπρεχάμενος, με μια δράκα θλιβερών φασουλήδων να σέρνει το χορό. Δε γαλέγω...

«Κι εσύ άνθρωπε σπουδαγμένε, εσύ που θυσίασες μιαν ολόκληρη ζωή πάνω στην εργασία σου, εσύ λυγίζεις την πλάτη σου και παρακολουθείς προσεκτικά τους νόμους που τα έκφυλα κτήνη θα ψηφίσουν στο μεσοδιάστημα μεταξύ δύο οργάνων, κατά τους μήνες της διασκέδασής τους στην πρωτεύουσα» (Luigi Molinari - «Η παρακμή του ποιητικού δικαίου»).

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegarsi.gr

Σωστά μαντέψατε!...

Αντεργατική... βελτίωση

Μια... βελτιωμένη εκδοχή της «πρότασης του Λαυρίου» παρουσίασε ο Γιωργάκης, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε προ δεκαήμερου για το Ασφαλιστικό. Όπως ασφαλώς θυμόσαστε, στην προεκλογική περίοδο του 2004 είχε παρουσιάσει στο Λαύριο την πρόταση να εργάζονται οι νέοι ανασφάλιστοι, για να... καταπολεμηθεί η ανεργία. Είδαν κι έπαθαν οι υπόλοιποι Πασόκοι να τον πείσουν ότι μ' αυτή την πρόταση δεν κερδίζουν αλλά χάνουν ψήφους. Ιδού, λοιπόν, η «βελτιωμένη» εκδοχή:

«Σήμερα, αυτό το εργασιακό καθεστώς, είναι ένα εργασιακό καθεστώς που μας πάει πίσω, σε έναν μεσαίωνα εργασιακών σχέσεων. Σε αυτό, εμείς έχουμε αντιπαραθέσει μία τελείως άλλη λογική. Αντί των STAGE, αντί της αμοιβής

της ανασφάλιστης εργασίας, αντί της λογικής, ότι θα πρέπει να δουλεύει μερικές ώρες και θα προσπαθεί, από εδώ κι από εκεί, να συνθέσει ένα εισόδημα αξιοπρεπές, λέμε για τον νέο: Θέλουμε γρήγορα να μπει στην παραγωγή, εμείς θα επιδοτήσουμε ως κράτος τις ασφαλιστικές εισφορές του εργοδότη και τις δικές σου, για τέσσερα χρόνια, για να μπει στην παραγωγή, για να έχεις ασφαλιστικά δικαιώματα, για να μπορέσεις και μετά, σε δεύτερη φάση, να προχωρήσεις κανονικά σε μία κανονική καριέρα».

Καταρχάς, ειδικά για τα stage το ΠΑΣΟΚ «δεν δικαιούται για να ομιλεί», γιατί οι δικές του κυβερνήσεις τα εισήγαγαν. Οι κυβερνήσεις Καραμανλή τα ανέπτυξαν και τα κατέστησαν εργαλείο άσκη-

σης ρουσεφτολογικής πολιτικής και «μαϊμούδισματος» της ανεργίας. Εκείνο που είναι κοινό και στα stage και στη «βελτιωμένη» πρόταση του ΠΑΣΟΚ είναι η απαλλαγή των καπιταλιστών από τις ασφαλιστικές εισφορές. Αυτές, στην καλύτερη περίπτωση, φορτώνονται στον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή στο φορολογούμενο εργαζόμενο. Λέμε «στην καλύτερη περίπτωση», γιατί είναι εξαιρετικά αμφίβολο (για να μην πούμε σίγουρο) αν το κράτος θα καταβάλλει στα ασφαλιστικά ταμεία τις εισφορές γι' αυτούς τους εργαζόμενους. Σε κάποιο λογαριασμό θα γράφονται, κάποια ποσά «έναντι» θα δίνονται και τα υπόλοιπα θα διαγραφούν κάποια στιγμή με κάποιο νόμο, όπως τόσες φορές έχει γίνει στο παρελθόν με οφειλές

του κράτους προς τα Ταμεία.

Όσο για την «κανονική καριέρα» που τάζει ο Γιωργάκης στο νέο εργαζόμενο που επί τέσσερα χρόνια θα εργάζεται χωρίς ο εργοδότης να πληρώνει δεκάρα για ασφαλιστικές εισφορές, το έργο το έχουμε ξαναδεί χιλιάδες φορές. Ο εργοδότης θα τον πετάει στο δρόμο, για να προσλάβει στη θέση του άλλον νέο, με επιδοτούμενες τις ασφαλιστικές εισφορές του. Αυτό γίνεται σε όλες τις περιπτώσεις «ενεργητικής απασχόλησης». Γι' αυτό και οι κυβερνήσεις ουδέποτε έχουν δώσει έναν απολογισμό για το πόσοι εργαζόμενοι απ' αυτούς που απασχολούνται με τα διάφορα «προγράμματα» εξακολουθούν να απασχολούνται και μετά τη λήξη της επιδοτούμενης περιόδου.

Ο απατεωνίσκος και τα τακίμια του

Το αγαπημένο του παιχνίδι της εξαπάτησης διά των αριθμών έπαιξε και πάλι στη Βουλή ο Αλογοσκούφης (20.3.08), περιγράφοντας μια πορεία εξίσωσης των ασφαλιστικών παροχών προς τα κάτω. Πού ήθελε να καταλήξει; Στο στιγματισμό του ασφαλιστικού καθεστώτος των εργαζόμενων στη ΔΕΗ, που ήταν ο κλάδος που μαζί με τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ έδινε πρωτοποριακά τη μάχη ενάντια στο αντιασφαλιστικό έκτρομα. Είττε, λοιπόν, ο απατεωνίσκος οικονομολόγος: «Ενα ταμείο κάποιων οι οποίοι σήμερα ταλαιπωρούν την κοινωνία, το Ταμείο της ΔΕΗ, που καλύπτει το 1,2% των συνταξιούχων της χώρας, λαμβάνει το 5,1% της συνολικής κρατικής επιχορήγησης».

Μιλάμε για ένα γκεμπελίστικο ψέμα από την αρχή μέχρι το τέλος. Από το 1966 που δημιουργήθηκε το ειδικό ασφαλιστικό καθεστώς (ασφάλιση στον εργοδότη) των εργαζόμενων στη ΔΕΗ, μέχρι το 1999 που αυτό το ειδικό καθεστώς καταργήθηκε για να δημιουργηθεί ο ΟΑΠ-ΔΕΗ, το κράτος δεν έδωσε ούτε μια δραχμή για την ασφάλιση των εργαζόμενων της ΔΕΗ. Αντίθετα, εισπράττοντας τις ασφαλιστικές τους εισφορές η κρατική ΔΕΗ εξασφάλιζε κεφάλαια για τις επενδύσεις της, σε μια περίοδο που τα επιτόκια δανεισμού των τραπεζών ξεπερνούσαν το 20%.

Όταν το 1999 αποφασίστηκε η κατάργηση της ασφάλισης στον εργοδότη και

η ίδρυση του ΟΑΠ-ΔΕΗ, αυτό έγινε ενάντια στη θέληση των εργαζόμενων. Χρειάστηκε ένα αυγουστιάτικο συνδικαλιστικό πραξικόπημα (από Πασόκους, Νεοδημοκράτες και Συνασπισμένους συνδικαλιστές) για να περάσει η ανατροπή. Όμως, το ασφαλιστικό καθεστώς των εργαζόμενων είχε μια αποθεματοποίηση όλες αυτές τις δεκαετίες. Μια αποθεματοποίηση ενσωματωμένη στην περιουσία της ΔΕΗ, η οποία μάλιστα είχε υπολογιστεί (σίγουρα με υποεκτίμηση) από ξένους οικονομικούς οίκους που η ίδια η ΔΕΗ είχε πληρώσει γι' αυτό το λόγο. Για να μην αφαιρεθεί, λοιπόν, αυτή η περιουσία της υπό μετοχοποίηση ΔΕΗ και εκχωρηθεί στον ΟΑΠ-ΔΕΗ, συμφωνήθηκε να δίνει κάθε χρόνο το κράτος μια «επιχορήγηση» ίση με τη διαφορά ανάμεσα στα έσοδα και τις δαπάνες του ΟΑΠ-ΔΕΗ. Δηλαδή, ο κρατικός προϋπολογισμός φορτώθηκε ένα κόστος που έπρεπε να φορτωθούν οι μέτοχοι της ΔΕΗ. Δεν κάνουν, δηλαδή, καμιά χάρη στους εργαζόμενους, αλλά στους μετόχους της ΔΕΗ. Οι εργαζόμενοι είναι χαμένοι απ' αυτή την ιστορία, γιατί το ασφαλιστικό τους απόθεμα έχει ενσωματωθεί στην τεράστια περιουσία της ΔΕΗ, χωρίς να μπορούν να το διεκδικήσουν.

Αυτή την αλήθεια τη γνωρίζει πολύ καλά ο Αλογοσκούφης. Επέλεξε, όμως, την γκεμπελική τύπου δημαγωγία, γιατί ήταν βέβαιος πως δε θα έπαιρνε απάντηση από την πρασινοροζ αντιπολίτευση.

Γιατί όλοι μαζί είχαν ψηφίσει το νόμο Βενιζέλου, το Νοέμβρη του 1999.

Να τους θυμίσουμε τι έλεγε τότε; Ο εισηγητής της ΝΔ Γ. Σαλαγκούδης ξεκαθάριζε: «Δεν θα είμαστε εμείς που θα εμποδίσουμε την όποια καλή λύση προς την κατεύθυνση της εξασφάλισης των εργαζόμενων, γιατί πραγματικά οι εισφορές τους χρησιμοποιήθηκαν από τη ΔΕΗ». Και ο εισηγητής του ΣΥΝ Σ. Δανέλλης δήλωνε ότι το κόμμα του υπερψηφίζει τη σχετική ρύθμιση, γιατί «το κράτος μέσω του ΟΑΠ-ΔΕΗ εγγυάται το σημερινό επίπεδο των κάθε είδους ασφαλιστικών παροχών των εργαζόμενων».

Να γιατί άφησαν τον Αλογοσκούφη ελεύθερο να κάνει τις αριθμητικές λαθροχειρίες

του και να παρουσιάζει τους εργαζόμενους της ΔΕΗ ως προνομιούχους που τάχα επιδοτούνται προκλητικά από το κράτος. Γιατί όλοι είχαν λερωμένη τη φρωλιά τους με τη ρύθμιση του 1999. Θα μπορούσαν άνετα οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ να απαντήσουν στον Αλογοσκούφη με τη γνωστή παροιμία: «Εκείνοι που μας χρώσταγαν μας παίρνουν και το βόδι».

Πέρα από τη γκεμπελική λαθροχειρία, όμως, με την τοποθέτησή του ο Αλογοσκούφης την εξίσωση προς τα κάτω. Όταν «δείχνει» τους ΔΕΗτζήδες ως «προνομιούχους» προαναγγέλλει την αποδέσμευση του κράτους και από αυτή ακόμα την άδικη συμφωνία του 1999.

■ Αέρας στα πανιά των ασφαλιστικών εταιριών

Η ειδηση πέρασε στα φιλά μέσα στον ορμητικό του αγώνα ενάντια στην αντιασφαλιστική επίθεση, όμως κάθε άλλο παρά άνευ σημασίας είναι. Οι επίσημες στατιστικές, λοιπόν, δείχνουν ότι η συρρίκνωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων οδηγεί σε διεύρυνση του τζιρού των ασφαλιστικών εταιριών, οι οποίες αναμένεται να κάνουν νέο χοντρό «μπάσιμο» στην αγορά, εκμεταλλευόμενες την αρνητική ψυχολογία που δημιούργησε ο νέος αντιασφαλιστικός νόμος.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ, λοιπόν, την τετραετία 2003-2006 οι κλάδοι ζωής των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών συγκέντρωσαν 7,3 δισ. ευρώ! Το ποσοστό αύξησης μέσα στην τετραετία ξεπέρασε το 54%. Μάλιστα, το άλμα αρχίζει το 2006, ταυτόχρονα με την έναρξη της αντιασφαλιστικής φιλολογίας και ολοκληρώνεται το πρώτο εννιάμηνο του 2007, όταν είναι πλέον βέβαιο ότι πάμε για νέα αντιασφαλιστική ρύθμιση. Την ίδια περίοδο, οι ασφαλιστικές εταιρίες, παρά την αλματώδη αύξηση του τζιρού τους, περικόπτουν το προσωπικό τους κατά 10%, αυξάνοντας έτσι το ποσοστό του κέρδους τους.

ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΕΙ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

Υπογράψτε την έκκληση - Συγκεντρώστε υπογραφές

<http://freesavvasxiros.webs.com>

Δημιουργήθηκε Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης

Σε συγκέντρωση που έγινε στο Πολυτεχνείο την περασμένη Πέμπτη, δεκάδες αγωνιστές δημιούργησαν την Πρωτοβουλία για την Αμεση Απελευθέρωση του Σάββα Ξηρού. Όσοι και όσες παρευρέθησαν, συμφώνησαν πως ήδη το κίνημα αλληλεγγύης έχει καθυστερήσει πολύ να αναδείξει το ζήτημα της απελευθέρωσης του Σάββα ως ζήτημα αιχμής, με αποτέλεσμα να έχει χαθεί πολύτιμος χρόνος, που είναι σε βάρος της υγείας του.

Συμφωνήθηκε, λοιπόν, να γίνουν το αμέσως επόμενο διάστημα συντονισμένες κινήσεις με στόχο τη μέγιστη δημοσιότητα, ώστε να διευκολυνθεί ο Σάββας και η υπεράσπισή του για να υποβάλουν νέα αίτηση αποφυλάκισης, που δε θα πάει στα «μουγκά». Όπως έγινε γνωστό, τον πολυτραυματία πολιτικό κρατούμενο, με τα σοβαρότατα προβλήματα υγείας, θα επισκεφτούν σύντομα εξωτερικοί γιατροί, προκειμένου να τον εξετάσουν και

να γνωματεύσουν για την κατάσταση της υγείας του.

Η επόμενη συνάντηση της Πρωτοβουλίας είναι την επόμενη Πέμπτη, 3 Απρίλη, στις

7μμ στο Πολυτεχνείο (κτίριο Γκίνη). Σ' αυτή θα υπάρξει κατάληξη πάνω στο πλαίσιο και στο πρόγραμμα των άμεσων δράσεων, με βάση τις προ-

τάσεις που ήδη διατυπώθηκαν και νέες που θα υπάρχουν. Η αρχή έγινε, από δω και πέρα χρειάζεται δουλειά.

■ Αμετάβλητη η κατάσταση του Χριστόδουλου Ξηρού

Τακτική εξόντωσης από το υπουργείο Δικαιοσύνης

Αμετάβλητη παραμένει η κατάσταση της υγείας του Χριστόδουλου Ξηρού, που τον ταλαιπωρεί εδώ και τέσσερα χρόνια και είναι αποτέλεσμα της απομόνωσης στους γκριζούς τάφους του Κορυδαλλού. Η μεταχείρισή του από τη διεύθυνση της φυλακής, σε συνεννόηση προφανώς με το υπουργείο Δικαιοσύνης, που είναι υπεύθυνο, παίρνει πια το χαρακτήρα συστηματικής εξόντωσης.

Όπως γράφαμε, κυριολεκτικά επί του πεσπτηρίου στο προηγούμενο φύλλο, ο Χρ. Ξηρός οδηγήθηκε στο Αλλεργιολογικό Τμήμα του Λαϊκού την Τετάρτη 19 Μάρτη. Είχε προηγηθεί λιποθυμικό επεισόδιο την Κυριακή και άλλη μια άχρηστη μεταφορά του στο Θριάσιο τη Δευτέρα. Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο πως στο αλλεργιολογικό κέντρο υπήρξε ενδιαφέρον, όμως

ο ίδιος ο Χριστόδουλος το αμφισβητεί σφόδρα πλέον.

Όπως μας είπε, το συμβούλιο της φυλακής, παρουσία των δικηγόρων του, του ανακοίνωσε ότι θα μεταφερθεί στο Λαϊκό και θα επιστρέψει στη φυλακή. Πώς γνώριζε το συμβούλιο ποια θα είναι η απόφαση των γιατρών; Μήπως είχε υπάρξει προσυνηνότητα; Αν είναι έτσι, τι είδους ιατρική είν' αυτή, που υπακούει σε εντολές της φυλακής; Και στη Νίκαια, όπου νοσηλεύτηκε επί δυο εβδομάδες, και στο Συγγρού, όπου έχει μεταφερθεί δυο φορές, οι γιατροί του έχουν πει πως πρέπει να νοσηλευτεί σε ειδικό αλλεργιολογικό κέντρο, προκειμένου να του γίνουν εκεί οι απαραίτητες εξετάσεις. Αντί γι' αυτό, τον πηγαίνουν και του αλλάζουν συνεχώς φάρμακα, χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Τα τροπάρια που μας ψάλλει απ' το ευαγγέλιο του ο δεσπότης Θεσσαλονίκης, Ανθimos όσο πάνε γίνονται όλο και πιο φάλτσα. Αιντε και να πω ότι του τελειωσαν τα χαπάκια μετριοφροσύνης, όταν τις προάλλες έλεγε ότι «εάν δεν ήταν οι παπάδες σαν εμένα, όπως ήταν ο Παλαιών Πατρών Γερμανός και ο Γρηγόριος ο Ε', εσείς ακόμα θα φορούσατε φέσι». Φυσικά, είναι και εντελώς ανιστόρητος, γιατί αν ήξερε τι νταλγκά βαρούσαν επί τουρκοκρατίας τα πρόσωπα που αναφέρει, δεν θα το έλεγε, αλλά αυτό ως το προσπεράσω.

Την άλλη πάλι το παίζει στρατηλάτης υποδεικνύοντας στην κυβέρνηση τι εξωτερική πολιτική πρέπει να ακολουθήσει: «Οχι μόνο πρέπει να υπερασπιστούμε το όνομα της Μακεδονίας, αλλά αν είναι δυνατόν να πάρουμε πίσω, τα κομμάτια που της λείπουν. Μας λείπει ένα κομμάτι της Μακεδονίας, που το έχουν στο Μοναστήρι και παραπέρα». Ξέχασε να μας πει για το «μαρμαρωμένο βασιλιά» και την «κόκκινη μηλιά», αλλά δεν πειράζει. Την επόμενη φορά.

Στα κηρύγματά του έχει παρέμβαση και σε άλλα φλέγοντα ζητήματα. Σαν το ασφαλιστικό ας πούμε. «Εγώ προσωπικά, ως ένας πνευματικός ηγέτης, θα έλεγα στον υπουργό Οικονομικών πως πρέπει να προσευχηθεί και να γονατίσει για να βρει λύση». Εδώ σίγουρα θα έπιασαν τόπο οι συμβουλές του. Ο θεός του καπιταλιστικού κέρδους, ο μόνος που πιστεύουν οι κυβερνώντες, άκουσε τις προσευχές τους και τους βοήθησε να κατασκευάσουν το νέο αντιασφαλιστικό έκτρωμα.

Στο επόμενο απολυτίκιο έδωσε ρέστα ο Ανθimos ψάλλοντας: «Το σύμφωνο συμβίωσης, που ετοιμάζει η κυβέρνηση, είναι επιβράβευση της πορνείας». Στάκα, γιατί εδώ σηκώνει μπουρ-μπουρ το πράγμα. Δε θα σταθώ στις παραλαπίπτες του δεσπότη, του Παπαθεμελή και των υπόλοιπων θρησκόληπτων, που μας έχουν πρήξει με το παραμύθι ότι συμβίωση μπορεί να υπάρξει μόνο μετά από θρησκευτικό γάμο. Εμένα μου την έδωσε εκεί που μιλάει για «πορνεία». Τι λες, ρε μπαλαμά με το καλυμμαύχι; Ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να χαρακτηρίζεις πόρνη την κοπελιά μου και πόρνο εμένα, αφού εδώ και χρόνια συμβιώνουμε χωρίς να είμαστε παντρεμένοι; Τέσπα. Ξέρω ότι η αγαμία δημιουργεί μαλάκυνση εγκεφάλου και δεν έχει νόημα να τον κράξω με πασαλιμανιώτικα τροπάρια.

Αλλά, μιας και μιλάμε για συμβιώσεις και γάμους, μου ήρθε στη γκιάβα ένας επιχειρηματικός γάμος που όμως κατέληξε σε πόλεμο αλληλοεξόντωσης μέχρι εσχάτων. Ο γάμος αυτός έγινε σε μια μπανιέρα ενός λουξ ξενοδοχείου κι απ' αυτόν προέκυψε η γέννηση μιας εφημερίδας. Τα πρώτα χρόνια υπήρχε μεγάλος έρωτας μέσα σ' αυτό το γάμο. Μάλιστα, πέρσι το Μάρτη, όταν Τριανταφυλλόπουλος και Αναστασιάδης έγραφαν στην κοινή τους στήλη «δεν θα μας χωρίσετε ποτέ, κουφάλες νταβατζήδες», σίγουρα δε φαντάζονταν το ξεκατίνιασμα που θ' ακολουθούσε. Που κατάντησαν τα στέφανά τους το ξέρετε. Η πλάκα είναι ότι στον αχαρμά τους η μπάλα πήρε κι άλλους ομόσταυλους τους. Σαν το Χατζηνικολάου, ας πούμε. Αυτός ο τηλεοπτικός αστέρας σήμερα είναι κολλητός με το Ζούγκλα, αν και κάποτε δεν ήθελε να τον δει ούτε ζωγραφιστό. Ήταν τότε που η «αποκαλυπτική δημοσιογραφία» του Μάκη πρόβαλε το βίντεο του Κορκολή με μια πιστιρίκα. Ο Χατζηνικολάου, που τότε παρουσίαζε το κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Mega, είχε λούσει με μπόλικά κοσμητικά επίθετα το σημερινό τακίμι του. Τότε ισχυριζόταν ότι ο Τριανταφυλλόπουλος «κάνει κίτρινη δημοσιογραφία». Σήμερα τον παρουσιάζει σαν «μάχιμο δημοσιογράφο» που κάνει «αποκαλυπτικά ρεπορτάζ». Αυτά βλέπει ο Μαυρότρυπας και έβαλε στη μπούκα του τον Χατζηνικολάου. Τώρα θυμήθηκε ότι αυτός κατέχει «πολυτελέστατη βίλα στην περιοχή της Πολιτείας, το κόστος της οποίας εκτιμάται ότι έχει ξεπεράσει τα 2,5 εκατομμύρια ευρώ». Αυτό όμως που με καράφλιασε ήταν η απάντηση που έδωσε ο τηλεοπτικός αστέρας μιλώντας από το ραδιοφωνικό του σταθμό. Με δυο λόγια είπε ότι όλα τα υπάρχοντά του είναι «νόμιμα» και τα «απέκτησε με σκληρή δουλειά». Μάστα. Βιλάρα στην Πολιτεία ο Χατζηνικολάου, βίλα στην Εκάλη ο Τριανταφυλλόπουλος, 5,5 εκ. ευρώ καταθέσεις ο Αναστασιάδης, κι όλα αυτά με «σκληρή δουλειά». Δεν παραπάει το δούλεμα;

Γιώργης Γιαννακέλης
giorgis@eksegersi.gr

Παρασκευή βράδυ... Σάββατο βράδυ...

Ο Σέξπιρ στον κινηματογράφο

Παρασκευή 4 Απριλή

Ορσον Ουέλς
Οθέλλος

(Ιταλία-Γαλλία-ΗΠΑ-Μαρόκο, 1952)

Παρασκευή 11 Απριλή

Ακίρα Κουροσάβα
Ο θρόνος του αίματος

(Ιαπωνία, 1957)

Παρασκευή 18 Απριλή

Γκρηγκόρι Κοζίντσεφ
Αμλετ

(Σοβιετική Ένωση, 1964)

Σάββατο 19 Απριλή

Υπεραστικοί Live

Εναρξη στις 8:30' ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
Για όλες τις εκδηλώσεις

Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα, προσμένουν ίσως κάποιο θαύμα...

✓ Τη βδομάδα αυτή, σε αντίθεση με την προηγούμενη, η αθλητική επικαιρότητα είναι πλούσια, τόσο στο ποδόσφαιρο όσο και στο μπάσκετ. Ακολουθούμε τη χρονική σειρά των γεγονότων και ξεκινάμε με το μπάσκετ. Οι ελληνικές ομάδες ολοκλήρωσαν τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις τους στη φάση των «16» και τα αποτελέσματα ήταν οδυνηρά για τους πράσινους. Οι αφοί Γιαννακόπουλοι έφτιαξαν την ακριβότερη ομάδα των τελευταίων χρόνων για να κατακτήσουν για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, σε συνδυασμό με τα 100 χρόνια από την ίδρυση της ομάδας, όμως θα αναγκαστούν να δουν τη συνέχεια από την τηλεόραση και αν περάσει στο final four ο Ολυμπιακός μπορεί να μην το δουν και καθόλου. Η στήλη έχει εκφράσει πολλές φορές την αντίθεσή της στη φιλοσοφία του Ομπράντοβιτς και ανήκει στους ελάχιστους που τον αμφισβητούσαν. Η άποψή μας ότι το μπάσκετ είναι άθλημα για φιλούς μας έφερνε αντίθετος με την αγωνιστική φιλοσοφία του προπονητή των πράσινων. Μια ομάδα για να μπορεί να γίνει κυρίαρχη θα πρέπει να έχει καλούς ψηλούς και να μπορεί να παίζει κοντά στο καλάθι, σε αντίθεση με τον Παναθηναϊκό των τελευταίων χρόνων, ο οποίος παίζει χωρίς κλασικό σέντερ, με περιφερειακό προσανατολισμό και «ανορθόδοξα» αγωνιστικά συστήματα, που βασίζονται στη δύναμη της περιφέρειας.

Η φετινή χρονιά ξεκίνησε με τις καλύτερες προϋποθέσεις για τους πράσινους, αφού έγιναν και πάλι ακριβές μεταγραφές, που θεωρητικά τους έδιναν το δικαίωμα να ονειρεύονται την κορυφή στην Ευρώπη, όμως έκλεισε με τον χειρότερο τρόπο, αφού δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν το άσχημο αγωνιστικό πρόσωπο που παρουσίαζαν τους τελευταίους δυο μήνες. Ο τρόπος που αγωνίζονται έχει γίνει προβλέψιμος, αφού μετά από εφαρμογή τριών-τεσσάρων χρόνων οι αγωνιστικές αλλαγές του Ομπράντοβιτς άρχισαν να γίνονται γνωστές στους αντίπαλους προπονητές που πλέον μπορούν να τις αντιμετωπίσουν. Όσοι γνωρίζουν από μπάσκετ έβλεπαν ότι οι επιτυχίες, ήταν αποτέλεσμα περισσότερο της αγωνιστικής προσωπικότητας των παιχτών και λιγότερο των αγωνιστικών συστημάτων που εφαρμόζαν. Με δεδομένο ότι στη χώρα μας όλα κρίνονται από το αποτέλεσμα, όσο ο Παναθηναϊκός κέρδιζε οι λίγοι που

ασκούσαμε κριτική αντιμετωπίζαμε το χλευασμό και την ειρωνεία των «ειδικών». Μετά όμως την αποτυχία των πράσινων στην Ευρώπη, αισθανόμαστε την ανάγκη να υπερασπιστούμε τον Ομπράντοβιτς, αφού η πλειοψηφία των υποστηρικτών του έχει αρχίσει να του ασκεί σκληρή κριτική και ξαφνικά ανακάλυψε τις «ελλείψεις» που έχει σαν προπονητής, τις λανθασμένες επιλογές του σε παίκτες που πληρώθηκαν αδρά αλλά βοήθησαν λίγο και τα «ανορθόδοξα» αγωνιστικά συστήματα που εφαρμόζει. Είμαστε σίγουροι, ότι με τα πρώτα επιτυχημένα αγωνιστικά αποτελέσματα και την κατάκτηση των ελληνικών τίτλων, οι σκληρές κριτικές θα ξεχαστούν και θα δώσουν τη θέση τους σε διθυράμβους για τον προπονητή των τίτλων.

Η αποτυχία των πράσινων σε συνδυασμό με την επιτυχία του Ολυμπιακού, που κόντρα στα προγνωστικά πέρασε στη φάση των «8», δείχνει ότι η παντοδυναμία των Γιαννακοπουλαίων έχει αρχίσει να αμφισβητείται και αυτή είναι μια καλή ευκαιρία για να συζητήσουμε και πάλι για μπάσκετ στην Ελλάδα. Όσον αφορά την εγχώρια μάχη για πρωτάθλημα και κύπελλο, οι πράσινοι έχουν τον πρώτο λόγο, αφού το έμψυχο υλικό τους είναι καλύτερο από το αντίστοιχο των ερυθρόλευκων και δεν έχουν περιθώρια για νέες αποτυχίες. Η νέα χρονιά αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού οι Αγγελόπουλοι δείχνουν έτοιμοι να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να φτιάξουν ανταγωνιστική ομάδα και οι πράσινοι θα πρέπει να αναπροσαρμόσουν τη φιλοσοφία τους και να κάνουν μια καινούργια αρχή.

✓ Συνεχίζουμε με τη συνέντευξη τύπου που έδωσε ο πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ για τη μέχρι σήμερα πορεία της ομάδας του. Ο Νικολαΐδης απέδειξε για μια ακόμη φορά, ότι γνωρίζει πολύ καλά τους επικοινωνιακούς κανόνες, αφού κατάφερε, χωρίς να πει τίποτα επί της ουσίας, να κερδίσει υπέρ του τίτλους στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Ο πρόεδρος της ΑΕΚ έκανε ένα απολογισμό της φετινής πορείας της ομάδας και ανέλαβε την ευθύνη για το άσχημο αγωνιστικό πρόσωπο που παρουσιάζει, χωρίς όμως να αναλύσει τους λόγους για τους οποίους οι στόχοι που είχαν τεθεί στην αρχή της χρονιάς δεν επιτεύχθηκαν. Οι συνάδελφοί μου στην πλειοψηφία τους για μια ακόμη φορά του πρόσφεραν

την αναγκαία επικοινωνιακή στήριξη, θεώρησαν μαγκιά την ανάληψη ευθύνης και τον αποθέωσαν γιατί έπραξε το αυτονόητο. Στη συνέντευξή του μας είπε ότι δε θα παραιτηθεί και ότι το σχήμα των μετοχών που υπάρχει σήμερα θα συνεχίσει να διοικεί την ΑΕΚ, ότι η φετινή χρονιά είναι η χειρότερη της 4ετίας που έχει την ευθύνη της ομάδας, παρά το γεγονός ότι το ρόστερ ήταν το καλύτερο της 4ετίας, ότι το φετινό ρεκόρ στα εισιτήρια διαρκείας δύσκολα θα επαναληφθεί, ότι επιλέχθηκε ο Κωστένογλου γιατί αγαπάει την ομάδα, ήταν άνθρωπος εμπιστοσύνης, ήξερε τους παίκτες αφού ήταν βοηθός του Φερέρ και γιατί δεν ήθελε να φέρει προπονητή για τρεις μήνες, και ανακοίνωσε ότι θα μείνει ο Μπλάνκο και ότι όλοι οι παίκτες είναι υπό κρίση.

Έκανε μια απλή καταγραφή των δεδομένων και τίποτα περισσότερο. Δεν είπε τίποτα για λάθη που έγιναν και έφεραν την ομάδα στη σημερινή δύσκολη θέση. Απλά «ανέλαβε την ευθύνη» λέγοντας «φταίω εγώ». Δεν μας είπε τους λόγους για τους οποίους απολύθηκε ο Φερέρ, ποιο θα είναι το μπάτζετ και οι στόχοι της ομάδας τη νέα χρονιά, δεν είπε τίποτα για το νέο προπονητή, ενώ δεν αναφέρθηκε στο μοντέλο λειτουργίας της ομάδας και για το αν θα υπάρχει ή όχι τεχνικός διευθυντής. Τέλος, δεν πήρε θέση για τη λειτουργία της Λήκας (γιατί αυτό είναι δουλειά του Κανελλόπουλου), για τα οικονομικά δεδομένα της ομάδας, αφού σύμφωνα με δημοσιεύματα το άνοιγμα είναι σε επίπεδα αντίστοιχα με αυτά που υπήρχαν πριν 4 χρόνια, και για το θέμα του γηπέδου και του προπονητικού κέντρου της ΑΕΚ. Δήλωσε ότι σύντομα θα δώσει νέα συνέντευξη, στην οποία θα είναι σε θέση να μιλήσει για τον προγραμματισμό της νέας σεζόν και ότι για τα οικονομικά στοιχεία θα έχουμε πλήρη ενημέρωση στις αρχές Ιουλίου, όταν θα γίνει ο οικονομικός απολογισμός της ΠΑΕ.

Από τη συνέντευξη του Νικολαΐδη η στήλη κρατάει τη φράση: «αν εσείς θεωρείται ότι ο ΑΕΚτζής είναι αυτός που γίνεται ΑΕΚτζής για το πρωτάθλημα, έχετε λάθος εντύπωση για την ομάδα μας». Συμφωνούμε απόλυτα μαζί του. Η συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών της ΑΕΚ δένεται μαζί της όχι για τους τίτλους που έχει κατακτήσει αλλά κυρίως

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ PARK CHAN WOOK

I am a cyborg, but that's ok

Αν κάποιος έχει την παραμικρή αμφιβολία για τις ιδιαιτερότητες του αισιατικού σινεμά, ίσως πρέπει να δει αυτή την εντελώς ιδιόρρυθμη ταινία για να πειστεί πλήρως. Μακριά από την κομψή αλλά ουσιαστική βία που χαρακτηρίζει τις προηγούμενες ταινίες του Γουκ, η συγκεκριμένη διεκδικεί μια κωμική και ανάλαφρη ταυτότητα, όμως το τελικό αποτέλεσμα μοιάζει τόσο αλλοπρόσωπο και ακατανόητο, ώστε ο θεατής αδυνατεί να δικαιολογήσει την παρουσία του μέσα στην αίθουσα.

Φυσικά, θα αδικούσαμε τον Παρκ Τσαν Γουκ αν σ' αυτή την περιέργη ιστορία, που εκτυλίσσεται μέσα σ' ένα ψυχιατρικό άσυλο, δε βλέπαμε τα πλεονεκτήματά της και τις προθέσεις του σκηνοθέτη.

Κατ' αρχήν, αυτή η ταινία, πέρα από την παραδοξότητα της, διαθέτει, αν μη τι άλλο, φαντασία. Στην πραγματικότητα, υπερασπίζεται το δικαίωμα στη φανταστικότητα και τη διαφορετικότητα. Από μια άποψη, είναι η αισιατική απόντηση στους «Ηλίθιους» του Λαρς Φον Τρίερ. Σε μια έξαρση ορθολογισμού στο δεύτερο μέρος, καταγγέλλονται έμμεσα ο εξαναγκασμός, η υποκρισία και η απαγόρευση ως ηθικοί αυτουργοί των ψυχιατρικών παρεκκλίσεων. Επιπλέον, είναι στη λογική του σκηνοθέτη η αποχή από κάθε ευκολία που καλοβουλεύει τη σκέψη του θεατή. Και αυτό δε μπορεί παρά να περιληφθεί στα θετικά του. Όσον αφορά την επισημάνσή του (ως απάντηση στα ερωτηματικά που θέτει η ταινία), ότι σκοπός της ύπαρξης είναι η ίδια η ύπαρξη, αυτή είναι επίσης μια πάρα πολύ υλιστική προσέγγιση.

Όλα αυτά δεν αναιρούν τη δυσκολία παρακολούθησης της ταινίας, δυσκολία που δε μπορεί παρά να επιρρίψει κανείς σχεδόν εξ ολοκλήρου στο σκηνοθέτη και που περιορίζει αναγκαστικά το κοινό της.

■ ΜΙΚΑΕΛ ΧΑΝΕΚΕ

Παράξενα παιχνίδια

Οι τακτικοί αναγνώστες της στήλης γνωρίζουν την εκτίμηση που τρέφει για το πρόσωπο του γνωστού αυστριακού σκηνοθέτη. Όχι γιατί ο ίδιος έχει χαρακτηρίσει τον εαυτό του οπαδό του Μπ. Μπρεχτ, αλλά γιατί οι περισσότερες ταινίες του είναι αποκαλυπτικές ενός άρρωστου και σάπιου σύγχρονου τρόπου ζωής. Θυμηθείτε τον «Κρυμμένο» και τη «Δασκάλα του πιάνου». Αλλά και η παλαιότερη «Funny games» (1997) αποτελούσε μια αληθινή επιτομή στο φαινόμενο της βίας. Ασυνήθιστη και προκλητική, έθετε δύσκολα και φαινομενικά αναπάντητα ερωτήματα, προκειμένου να εγείρει συζητήσεις και εικασίες σχετικά με

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Ο τίτλος της στήλης αναφέρεται στον ποδοσφαιρικό Παναθηναϊκό. Έχουμε αρκετές φορές αναφερθεί στην ανικανότητα της ομάδας να διεκδικήσει τον τίτλο, όμως φροντίζουν να μας διαψεύδουν αρνητικά. Τους χαρίζουν το πρωτάθλημα και δε μπορούν να το πάρουν. Η νοοτροπία του «λουζέρ» έχει γίνει βίωμα στους πράσινους και κάθε φορά που πιάνουν την κορυφή χάνουν τ' αυγά και τα καλάθια. Πλέον, μόνο με θαύμα μπορούν να κατακτήσουν το πρωτάθλημα και θα πρέπει να είναι ευχαριστημένοι αν κατακτήσουν τη δεύτερη θέση.

Για σκέψου το '21 νάχαν κάνει δημοψήφισμα... «Δημοψήφισμα»: ο βασιλιάς καρνάβαλος δεν κήκε... «Μαζικές αγωγές και προσφυγές»: το ίδιο σκηνικό με τους (κλάψτους πλέον...) συμβασιούχους Τώρα, έξω ο Σάββας από τον υγρό τάφο! Δημοψήφισμα: ή πως με πορδές δεν βάφονται αυγά Τώρα που το ασφαλιστικό είναι «νόμος του κράτους», ζητείται νόμος (που να είναι) το δίκιο του εργάτη

◆ Τι κοινό έχουν ΣΥΝ και Περισσός; Δεν έχουν τίποτα. Και ποια η διαφορά; Ο ΣΥΝ έχει Τσίπρα χωρίς τίποτα ενώ το ΚΚΕ δεν έχει ούτε τίποτα, ούτε Τσίπρα...

◆ Οπου ακούς ψηλά εκλογικά ποσοστά κράτα και μικρό καλάθι...

◆ Μνήμες του στυλ «1-1-4» θέλουν να επαναφέρουν σε σχέση με Αλέκο και Κάρλο αλλά... κούκου γιοκ.

◆ Έχουν μ... εθύσει τελείως οι άνθρωποι της ΕΠΟΧΗΣ «Απόψε τα ρολόγια μια ώρα μπροστά!» (με θαυμαστικό κιάλας). Φύλλο της 23/3/08. Η μαστούρα της απογείωσης του κοινοβουλευτισμού.

◆ Τι σου είναι κι αυτός ο Μπερτινόπι στην Ιταλία: «Αριστερά - Ουράνιο Τόξο» (The sky is the limit ή τίποτα δεν τους σταματά). Ετσι είναι ο οππορτουνομισός.

◆ Μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου (Εφετείο - Περίανδρος) οι Χρυσαιγίτες, με την διακριτική συμβολή της αστυ-

Σαφείς οι προθέσεις του ασφαλιστικού

νομίας (μπάτσοι - ναζί, ένα μαγαζί).

◆ Καμιά κουφάλα (στην Ελλάδα) δεν θα βγει να εκφράσει (ανοιχτά) την αντίθεσή της (έστω) στους ολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνου;

◆ Αλήθεια, ποια η θέσις του Περισσού στο προηγούμενο ζήτημα;

◆ Και Φάνη και Πάλλη και Πετραλιά: Τι τρι-χασμός προσωπικότητας είν' αυτός;

◆ Όμως το νομοσχέδιο - ασφαλιστικό είναι ένα. Όπως «ένα είν' το κόμμα», ένας ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Καρατζαφέρης, ο Νταλάρας κλπ. Αίφνης σ' αυτό το μέρος του κόμμου τα πράγματα αποκτούν μια μοναδικότητα (και

νοβουλευτική δικτατορία, γαρ...).

◆ «Θορυβημένη η κυβέρνηση από το αίτημα για το δημοψήφισμα» (ΑΥΓΗ, 25-3-08) - Ετσι μπράβο, θόρυβος, ντόρος να γίνεται, αυτή είναι η φάση.

◆ «Η επιλογή για τη Μ. Ανατολή δεν είναι "αμερικανοκρατία ή θεοκρατία", αλλά ειρήνη, δημοκρατία και οικολογική προστασία» (από δηλώσεις του Τριγάζη του ΣΥΝ στο σταθμό «Κόκκινο 105,5»). Γιατί δεν πας να τα πεις αυτά στη Γάζα, ρε μαγκίτη; Να σε πάρουν με τους Κασάμ...
◆ Λεύτερα γκαζάκια!

◆ Ωπ! Νάτη και η στήριξη της Κίνας από τον Τσάβες...

◆ Δεν είναι απαραίτητα θέσφατο η γνώμη του (καλού) ιστορικού Φ. Ηλιού. (Απ' αφορμή αναδημοσίευσης άρθρου του στις Αναγνώσεις της ΑΥΓΗΣ, 25-3-08. Ιδιαίτερα δε όταν η αναφορά στο Ζαχαριάδη δεν βάζει τα λόγια του σε εισαγωγικά - στην ιστορική επιστήμη δεν ισχύει το «κάποιος άκουσε και μου είπε»...).

◆ Πώς «μπορούμε να νικήσουμε» (σελ. 1), όταν χρειάζεται «αξιοποίηση από το κίνημα κάθε μέσου (και κοινοβουλευτικού) και όχι το αντίθετο» (σελ. 2); (Από το ΠΡΙΝ, 23/03/08). Το ξεπούλημα από την ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ γίνεται γαργάρα και προτείνεται «διαχωρισμός από τη γραμμή ήττας των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ». Ενώ: (σελ. 3) «πρόταση δημοψηφίσματος - κοινοβουλευτικού αιφνιδιασμού στο Ασφαλιστικό» με «ουδέτερο» - και καλά - ύφος (η εξωκοινοβουλευτική - υπεύθυνη - αριστερά που είναι τέτοια γιατί δεν μπορεί, όχι γιατί δεν θέλει...).

◆ Ε, όχι και «ενστερνίζεται βασικές αρχές του μαρξισμού-λενινισμού» η «Κομμουνιστική» Ένωση Νεολαίας στην Τσεχία, παιδιά του ΠΡΙΝ. Το Internet δεν το χρησιμοποιείτε;...

◆ Και ξανά-ανά οργανωτική συγκρότηση του ΜΕΡΑ (Μετώπου Ρεβιζιονιστικής Ασάφειας).

◆ Πολιτική αλητεία ή πολιτική αγυρτεία: τα 23 Κ.Κ. (με το συμπάθειο) που έβγαλαν ανακοίνωση στην οποία υπάρχει και η «αποδέσμευση από ΟΝΕ, ΕΕ και ΝΑΤΟ» πώς δέχθηκαν το «δούλεμα» του ΑΚΕΛ που υπέγραψε την εν λόγω ανακοίνωση ενώ πρώτοστατήσε (όντας στην κυπριακή κυβέρνηση) στην ένταξη της Κύπρου στην ΟΝΕ; (Κάποιο σχόλιο - «διευκρίνιση» του Περισσού ίσως;).

◆ Τετάρτη (19/03/08) απεργία, Σάββατο (22/03/08) «Προημερησίας διάταξης συζήτηση στη Βουλή» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, σελ. 1). Ποια απεργία;

◆ Εθνικιστικοί μύδροι (ΠΟΝΤΙΚΙ, 19/03/08) κατά Ε.Α.Π. γιατί προφανώς δεν υπάρχουν σλαβομακεδόνες (Μακεδόνες λέμε εμείς) και δεν υπήρξε ελληνική κατοχή στην Μικρά Ασία (1920-1922). Σελίδες 14-15.

◆ Αδύναμη έως αφελής η μπροσουρά του Sarajevo (τ.18, Μάρτης 2008) «Ο ιμπεριαλισμός απ' τον Λένιν ως την Αθήνα» (σημείωση: αν δεν είναι τυπογραφικό το λάθος, ο πρώτος πρόλογος είναι στις 26 Απριλίου του 1917 και όχι του 1916, όπως αναφέρεται στο φυλλάδιο, ΑΠΑΝΤΑ σελ. 308, τ.27).

◆ Αδύναμη έως αφελής η μπροσουρά του Sarajevo (τ.18, Μάρτης 2008) «Ο ιμπεριαλισμός απ' τον Λένιν ως την Αθήνα» (σημείωση: αν δεν είναι τυπογραφικό το λάθος, ο πρώτος πρόλογος είναι στις 26 Απριλίου του 1917 και όχι του 1916, όπως αναφέρεται στο φυλλάδιο, ΑΠΑΝΤΑ σελ. 308, τ.27).

◆ Αδύναμη έως αφελής η μπροσουρά του Sarajevo (τ.18, Μάρτης 2008) «Ο ιμπεριαλισμός απ' τον Λένιν ως την Αθήνα» (σημείωση: αν δεν είναι τυπογραφικό το λάθος, ο πρώτος πρόλογος είναι στις 26 Απριλίου του 1917 και όχι του 1916, όπως αναφέρεται στο φυλλάδιο, ΑΠΑΝΤΑ σελ. 308, τ.27).

◆ Αδύναμη έως αφελής η μπροσουρά του Sarajevo (τ.18, Μάρτης 2008) «Ο ιμπεριαλισμός απ' τον Λένιν ως την Αθήνα» (σημείωση: αν δεν είναι τυπογραφικό το λάθος, ο πρώτος πρόλογος είναι στις 26 Απριλίου του 1917 και όχι του 1916, όπως αναφέρεται στο φυλλάδιο, ΑΠΑΝΤΑ σελ. 308, τ.27).

◆ Αδύναμη έως αφελής η μπροσουρά του Sarajevo (τ.18, Μάρτης 2008) «Ο ιμπεριαλισμός απ' τον Λένιν ως την Αθήνα» (σημείωση: αν δεν είναι τυπογραφικό το λάθος, ο πρώτος πρόλογος είναι στις 26 Απριλίου του 1917 και όχι του 1916, όπως αναφέρεται στο φυλλάδιο, ΑΠΑΝΤΑ σελ. 308, τ.27).

◆ Αδύναμη έως αφελής η μπροσουρά του Sarajevo (τ.18, Μάρτης 2008) «Ο ιμπεριαλισμός απ' τον Λένιν ως την Αθήνα» (σημείωση: αν δεν είναι τυπογραφικό το λάθος, ο πρώτος πρόλογος είναι στις 26 Απριλίου του 1917 και όχι του 1916, όπως αναφέρεται στο φυλλάδιο, ΑΠΑΝΤΑ σελ. 308, τ.27).

◆ Όχι στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο. Δημοψήφισμα τώρα! (ΣΥΡΙΖΑ)

Η ομάδα μου, με το όνομα Λεωνίδας (όχι Λεωνίδας ο Λακεδαιμόνιος, ο άλλος ντε, ο Λεωνίδας Κύρκος, ένας από τους πιο φωτισμένους ηγέτες της σοσιαλδημοκρατίας) αποφάσισε να προσχωρήσει οργανωτικά στο ΣΥΡΙΖΑ και να είναι και στην «Κόντρα». Δυστυχώς, οι υπόλοιποι σύντροφοι δε μπόρεσαν να κατανοήσουν το κινήμα του βάθους της πρότασης για δημοψήφισμα. Διότι η ουσία της πρότασης για το δημοψήφισμα είναι να μη περάσει το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο. Άλλωστε, πάντοτε η φωτισμένη θεσμική αριστερά πίστευε πως ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Πέρα από αυτό, όμως, τι σημαίνει πολιτικοποίηση του κινήματος; Πολιτικοποίηση του κινήματος σημαίνει η αριστερά να βγει πιο δυνατή σε ψήφους μετά από έναν αγώνα. Γι' αυτό στις τριτοβάθμιες και τις δευτεροβάθμιες οργανώσεις (π.χ. ΠΟΕ-ΟΤΑ) ο ΣΥΡΙΖΑ δε διαφοροποιήθηκε πουθενά από το ΠΑΣΟΚ και ως το κατηγορούν ορισμένοι (μέσα σε αυτούς δυστυχώς και η «Κόντρα») ότι ξεπούλησε τον αγώνα. Τον ξεπούλησε για να τον κάνει πιο αποτελεσματικό. Τον ξεπούλησε για να καταλάβουν οι απεργοί ότι το κύριο δεν είναι η ενεργητική συμμετοχή στους αγώνες - εκεί μπορούν να αναθέτουν τις τύχες τους στις φωτισμένες ηγεσίες, στον ΣΥΡΙΖΑ κατά προτίμηση - αλλά να μάθουν να ψηφίζουν σωστά. Δυστυχώς, ορισμένες δυνάμεις του Συνασπισμού δεν ήθελαν να συμμετέχουμε στη γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί λέει εμείς υπερασπιζόμαστε τους τρομοκράτες της 17Ν, ενώ αυτοί και άλλες δημοκρατικές δυνάμεις υπερασπίζονταν τους αθώους. Ευτυχώς, όμως, στο ΣΥΡΙΖΑ δρουν επαναστατικές, ανιδιοτελείς δυνάμεις, η ΚΟΕ και η ΔΕΑ, οι οποίες δήλωσαν ότι μας παραχωρούν την καρέκλα τους για να μπούμε στη γραμματεία και έτσι ξεπεράστηκε το πρόβλημα. Α... Ρόζα Λούξεμπουργκ, που λέει και ο στίχος. Σε αποτελείωσαν και σένα.

◆ Ελλάδα αξιών. Ισότητα, Δημοκρατία, Γνώση, Δημιουργία. (8ο Συνέδριο ΠΑΣΟΚ)

Από το «δικαίη κοινωνία, δυνατή Ελλάδα» πάμε στην «Ελλάδα αξιών». Βλέπετε, το «δικαίη κοινωνία» δεν τράβηξε. Λέτε να τραβήξει το καινούργιο; Χλομό λέτε. Χλομότατο, αλλά γιατί ρε γαμώτο; Αδικη κοινωνία. Ούτε μια ευκαιρία στο παιδί. Τι έκανε; Τόσοι και τόσοι έγιναν σωτήρες στο κασιδι το κεφάλι. Το παιδί τίποτα; Αυτό ήθελε να τονίσει το σύνθημα για δικαίη κοινωνία. Να είναι δικαίη η κοινωνία απέναντι στο παιδί. Αλλά η κακία του κόσμου, εκεί. Καλύτερα να σου βγει το μάτι παρά το όνομα. Αντε τώρα να το κάνουν από Γιωργάκης, Γιώργος. Ίσως το τετράπτυχο των αξιών να βοηθήσει. Άλλωστε, εκείνο που αναγνωρίζει ο κόσμος τόσα χρόνια στο ΠΑΣΟΚ είναι ότι μένει σταθερό στις αξίες του. Μέχρι που κοπαντάει δογματικό, γραφικό. Τέτοιο πράγμα. Τόσα χρόνια αλλαγή, αλλαγή, όλα τα άλλαξε. Οι πλούσιοι άλλαξαν. Εγιναν πλουσιότεροι. Οι φτωχοί άλλαξαν. Δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Ισότητα λοιπόν. Η συνέχεια της αλλαγής. Τις τιμές των άλλων αξιών μπορείτε να τις δείτε στην ιστοσελίδα του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών.

◆ Να αντισταθούμε στην επίθεση του συστήματος και τις νέες μανούβρες του. Η επαναστατική αριστερά χιζεται στους αγώνες και τις συγκρούσεις (ΚΚΕ μ-λ)

Λάθος, αγαπητοί επαναστάτες του μ-λ. Η επαναστατική αριστερά χιζεται όταν είναι συνεπής ουρά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και όταν λέγοντας συγκρούσεις εννοεί τις ειρηνικότερες διαδηλώσεις με τη μπόλικη προβοκατορολογία. Αν το σύνθημα είναι σωστό, μάλλον δεν έχετε μέλλον. Μήπως είναι καλύτερα να πάτε και σεις στο ΣΥΡΙΖΑ; Αν ντρέπεστε να πάτε με τ' όνομά σας, κανένα πρόβλημα. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε ένα επαναστατικό ψευδώνυμο. Δίκτυο π.χ.

την προέλευση και τη σκοπιμότητα της βίας.

Είναι αλήθεια ότι το ριμέικ αυτής της ταινίας από τον ίδιο στα Αγγλικά, με τη Ναόμι Γουότς και τον Τιμ Ροθ, δεν πρόσθεσε απολύτως τίποτα στο όλο εγχείρημα, από τη στιγμή που αυτό υπήρξε πιστό αντίγραφο του προηγούμενου. Όμως δε χάνει καθόλου την αξία του. Αποτελεί μια πρόκληση και ταυτόχρονα μια πρόσκληση για όλους εσάς που επιζητείτε τις δυσκολίες στην τέχνη.

Ελένη Σταματίου

Βασίλης

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρας»

■ Νέα επαίσχυντη διετής Εθνική Συλλογική Σύμβαση

Ξεπούλησαν και πάλι το μεροκάματο

«Κάταλιξαμε σήμερα σ' ένα σύγχρονο Σύμφωνο εργασιακής ειρήνης και κοινωνικής συνοχής». Οι πρώτες λέξεις του προέδρου του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλου, αμέσως μετά την υπογραφή της συμφωνίας για τη νέα Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), έδωσαν με το χαρακτηριστικότερο τρόπο το στίγμα της νέας ξεπουληματικής συμφωνίας, που έσπευσε να κλείσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Ο επικεφαλής του συνδικάτου των καπιταλιστών είχε κάθε λόγο να πανηγυρίζει. Όχι μόνο γιατί υπέγραψε μια ακόμη διετή σύμβαση, με περιεχόμενο απόλυτα συμβατό με τις επιδιώξεις της τάξης του, αλλά και γιατί αυτή η αισχρή σύμβαση υπογράφηκε σε μια συμβολική στιγμή. Με την εργατική τάξη να έχει στην πλάτη της ένα ακόμη αντιασφαλιστικό νόμο και να ψάχνει να βρει τι έφταιξε και δεν κατάφερε κι αυτή τη φορά, παρά τις απεργιακές της αντιστάσεις, να αποκρούσει την επίθεση. Γι' αυτό και δε δίστασε να δώσει ευρύτερο χαρακτήρα στην υπογραφή της σύμβασης, παρουσιάζοντάς την σαν σύμβαση υποταγής των εργαζόμενων στις επιθετικές απαιτήσεις του κεφάλαιου, σε μια περίοδο που η κρίση σφίγγει τον καπιταλισμό διεθνώς και μελενμα εκείνων που διαχειρίζονται τα συμφέροντά του είναι να φορτώσουν όλα τα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων.

Μούγκα ο Παναγόπουλος μπροστά στην ιταμή πρόκληση του προέδρου των βιομη-

χάνων. Τον επιβεβαίωσε πλήρως. Είχε μάλιστα το θράσος ο εργατοπατέρας να δηλώσει ότι «οι διαπραγματεύσεις ήταν και δύσκολες και το αποτέλεσμα τους κατά τη γνώμη μου είναι σημαντικό», διότι «διεξήχθησαν αφενός σ' ένα φορτισμένο κοινωνικό περιβάλλον λόγω της επίθεσης της κυβέρνησης στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και αφετέρου σε μια οικονομική κατάσταση η οποία επιδεινώνεται συνεχώς»!

Ποιο ήταν το σημαντικό αποτέλεσμα; 1 ευρώ αύξηση στο μεροκάματο! Με θράσος χιλίων πηθήκων ο Παναγόπουλος δήλωσε, ότι «δίνονται αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, ενσωματώνεται ένα μέρος της παραγωγικότητας της εργασίας στις αμοιβές μας». Ακολουθώντας δε τη λογική «τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο», εξέδωσε αμέσως μετά Δελτίο Τύπου, στο οποίο αναφέρεται ότι συμφωνήθηκε «αθροιστικά συνολική αύξηση 12,42%». Η αλητεία τους έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Αυτή τη φορά δεν περιορίστηκαν μόνο στο άθροισμα των ποσοστών (που είναι 11,95%), αλλά έκαναν και ποσοστιαία αύξηση του κάθε ποσοστού, λες και αφορά ολόκληρο το χρόνο!

Η σύμβαση είναι και πάλι διετής και προβλέπει αυξήσεις:

- 3,45% από 1/1/2008
- 3% από 1/9/2008
- 5,5% από 1/5/2009.

Οι αυξήσεις αυτές σημαίνουν μέση αύξηση 4,56% για το 2008 (υπολογισμός σε 14μηνη βάση, δηλαδή συμπεριλαμβανόντας

δώρα και επίδομα άδειας) και 3,73% για το 2009. Αν πάρουμε ολόκληρη τη διετία, έχουμε μέση αύξηση (πάντα σε 14μηνη βάση) 8,46%.

Αυτή τη στιγμή ο επίσημος (επαρκώς «μαϊμουδισμένος», που δεν ανταποκρίνεται στο καταναλωτικό πρότυπο της εργατικής οικογένειας, αλλά σ' ένα μέσο καταναλωτικό πρότυπο με μεγάλη δόση αυθαιρεσίας) δείκτης τιμών καταναλωτή «τρέχει» με ρυθμό 4,4% (στοιχεία ΕΣΥΕ για το Φλεβάρη του 2008). Υπογράφουν σύμβαση για αύξηση 3,45% (δηλαδή, ο εργαζόμενος ήδη χάνει σε σχέση με τον επίσημο τιμάριθμο 1%) κι έχουν το θράσος να δηλώνουν ότι καλύπτουν τον τιμάριθμο κι ένα τρίτο από την αύξηση της παραγωγικότητας.

Όμως, μεγαλύτερη σημασία έχει η τάση του τιμάριθμου. Με 3,9% «έτρεχε» το Γενάρη, με 4,4% το Φλεβάρη. Δείχνει, δηλαδή, μια τάση γρήγορης αύξησης, ενώ πέρσει το ίδιο δίμηνο «έτρεχε» σταθερά με 2,7%. Όλοι γνωρίζουμε πως ο διεθνής καπιταλισμός έχει μπει σε κρίση. Ο καπιταλισμός των τιμών των καυσίμων και τα παιχνίδια με τη νομισματική πολιτική οδηγούν σε έξαρση του πληθωρισμού, ιδιαίτερα στην Ευρώπη. Απ' αυτή την άποψη, πιο σημαντικό είναι ότι έσπευσαν από τώρα να αλυσοδέσουν τους εργαζόμενους και για το 2009, με μέση αύξηση για όλη τη χρονιά 3,73%! Χωρίς καν την πρόβλεψη ενός διορθωτικού ποσού την 1/1/2009, για τις απώλειες που σίγουρα

θα προκύψουν το 2008.

Έχει σημασία να υπενθυμίσουμε τι ζητούσε η ΓΣΕΕ, όταν ξεκίνησε η διαπραγματεύση: «Καταβολή εφάπαξ από 1-1-2008 του ποσοστού της προβλεπόμενης αύξησης του δείκτη τιμών καταναλωτή. Πρόσθετη αύξηση με βάση την προβλεπόμενη αύξηση της παραγωγικότητας το 2008. Πρόσθετη αύξηση για τη σταδιακή σύγκλιση της αγοραστικής δύναμης του κατώτατου μισθού στην Ελλάδα με την ΕΕ των 15.4. Διορθωτικό ποσοστό για την κάλυψη απωλειών εισοδήματος λόγω αύξησης της τιμής του πετρελαίου και πρόβλεψη ρήτρας για οποιοδήποτε γεγονός, το οποίο θα επηρεάσει τις βασικές παραδοχές επί των οποίων έγινε η διαπραγματεύση (π.χ. πληθωρισμός, παραγωγικότητα κ.α.)!!!!

Ολ' αυτά έγιναν γαργάρα για μια ακόμη φορά. Γι' αυτό και ο ΣΕΒ δεν έδειξε καμιά ανησυχία σε όλα τα στάδια των διαπραγματεύσεων. Αν δεν είχε μεσολαβήσει το Ασφαλιστικό, θα το είχαν λήξει σε τρεις και όχι σε τέσσερις συναντήσεις. Άλλωστε, στην τρίτη συνάντηση (6 Μάρτη) ο ΣΕΒ πρότεινε: 3% από 1/1/2008, 3% από 1/9/2008 και 4.5% από 1/5/2009. Τσοντάρισε κάποια φιλά στο πρώτο και το τρίτο νόμμερο και το «ντιλ» κλείστηκε, όπως είχε διαφανεί από τότε. «Προχωράμε ομαλά, προχωράμε καλά», δήλωνε τότε με νόημα ο πρόεδρος του ΣΕΒ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Επιστροφή στο παρελθόν

Όσοι έχουν ασχοληθεί με την ιστορία της Κοινωνικής Ασφάλισης γνωρίζουν ότι πρόδρομος των κρατικού τύπου ασφαλιστικών ταμείων (που πρωτοεμφανίστηκαν στη Γερμανία του Βίσμαρκ) υπήρξαν τα Ταμεία Αλληλοβοήθειας που δημιουργούσαν μόνοι τους οι εργάτες διάφορων κλάδων. Τα Ταμεία Αλληλοβοήθειας ήταν μια κορυφαία έκφραση της ταξικής αλληλεγγύης, μια πράξη ταξικής αυτοαναγνώρισης. Οι εργάτες έκοβαν ένα μέρος από τον άθλιο μισθό τους και το κατέθεταν σ' έναν κοινό-συλλογικό λογαριασμό, για να μπορούν να βοηθούν τους ανήμπορους να εργαστούν συναδέλφους τους (ηλικιωμένους, ανάπηρους, ασθενείς, ανέργους).

Αυτή η λογική της ταξικής αλληλεγγύης (πολύ ευρύτερη απ' αυτό που αργότερα ονομάστηκε «αλληλεγγύη των γενεών») απέτελε τον πυρήνα για τη δημιουργία των κρατικών ασφαλιστικών συστημάτων, που ήρθαν όχι ως παραχώρηση των κυβερνήσεων του κεφάλαιου, αλλά ως κατάκτηση της ταξικής πάλης των εργατών. Η αστική τάξη, βέβαια, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες (και μιλώντας για την Ευρώπη μπορούμε να πούμε ότι τα κατάφερε) να ενσωματώσει τα ασφαλιστικά συστήματα στο σύστημα εξουσίας, να τα εμφανίσει ως το βασικότερο συστατικό στοιχείο ενός κοινωνικού συμβόλαιου ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, που έχει στη βάση του τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και στο εποικοδομημά του την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Τις δυο τελευταίες δεκαετίες, όμως, ωθούμενη από τις ανάγκες διαχείρισης της μόνιμης κρίσης και εκμεταλλεόμενη τη στρατηγική σημασίας υποχώρηση του εργατικού κινήματος, η αστική τάξη δεν περιορίζεται μόνο στην αύξηση των ηλικιακών ορίων συνταξιοδότησης, μετατρέποντας έτσι σε όφελος για το κεφάλαιο την αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης, αλλά διαλύει τον ίδιο τον πυρήνα των ασφαλιστικών συστημάτων, αποφιλώνοντας τις βασικές παροχές τους (σύνταξη, υγεία). Βαθμιαία, οι παροχές των κρατικών ασφαλιστικών ταμείων δεν επαρκούν ούτε για να καλύψουν τις ανάγκες περίθαλψης ούτε για να καλύψουν το κόστος διαβίωσης του συνταξιούχου.

Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, ο ασφαλισμένος εργαζόμενος αναζητά συμπληρωματικές πηγές. Αν στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα οι εργάτες δημιουργούσαν συλλογικά τα αλληλέγγυα Ταμεία Αλληλοβοήθειας, στις αρχές του 20ού αιώνα ωθούνται εντέχνως στην αναζήτηση ατομικών και συλλογικών μορφών ιδιωτικής ασφάλισης (στη δεύτερη κατηγορία έχουμε τα διάφορα επαγγελματικά ταμεία καθώς και τα ομαδικά ασφαλιστήρια). Το κεφάλαιο πουλά στους εργαζόμενους αυτό που είχαν κατακτήσει και που οι κυβερνήσεις του τους απέσπασαν βιαίως.

Απ' αυτή την άποψη, έχουμε επιστροφή στο παρελθόν αλλά με χειρότερους όρους. Γιατί τα Ταμεία Αλληλοβοήθειας εξέφραζαν την ταξική αλληλεγγύη και ταυτόχρονα τη θέληση για διεκδίκηση ενός τμήματος του «κοινωνικού αποθέματος» για λογαριασμό των μη δυνάμενων να εργαστούν. Ήταν, δηλαδή, ένα πρώτο βήμα στην πορεία της ταξικής πάλης των εργατών, που εν σπέρματι περιείχε την αμφισβήτηση της καπιταλιστικής ιδιοποίησης του «κοινωνικού αποθέματος». Ενώ αντίθετα, η κάθε μορφής ιδιωτική ασφάλιση, ατομική ή συλλογική, συνιστά παραδοχή της ήττας, αποδέχεται τον καπιταλισμό στην πιο άγρια, την πιο επιθετική του μορφή και αναζητά λύσεις στο πλαίσιο της καπιταλιστικής αγοράς.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αποδέχτηκε τη θέσπιση των Επαγγελματικών Ταμείων με το νόμο Ρέππα. Οπου να 'ναι θα κάνει το βήμα της υλοποίησής τους. Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

